

Eurogroup:

**«Οι υπουργοί
συζήτησαν
τις παραμέτρους
ενός πολυετούς
προγράμματος
προσαρμογής
για την Ελλάδα»**

Και έπεται συνέχεια
**Εμάς ήδη μας
χρεοκόπησαν**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Μνημόνιο 5
**Προάγγελος
νέων
αντιλαϊκών
μέτρων**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Το E.coli «έφαγε»
τον πρόεδρο
του ΕΦΕΤ**

Στο πλευρό των
«μεγάλων μας φίλων»
Γερμανών της Lidl ο
υπουργός Υγείας

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Υπέρ της
«κινεζοποίησης»**

ο Σαμαράς

ΣΕΛΙΔΑ 3

Τριτοβάθμια
εκπαίδευση

**Αντιδράσεις-
προάγγελος
ενός καυτού
Φθινόπωρου**

ΣΕΛΙΔΑ 10

Κύπρος

**Μαζικό κρατικό
έγκλημα**

ΣΕΛΙΔΑ 3

ΠΑΓΙΩΝΕΤΑΙ Η ΚΙΝΕΖΟΠΟΙΗΣΗ

ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

16/7: Βολιβία: Ημέρα La Paz (1548) 16/7/1912: Λαϊκή εξέγερση στην τουρκοκρατούμενη Σάμο 16/7/1918: Ο Πέτρ Ερμάκοφ και δύο επαναστάτες εκτελούν τον τσάρο, τη γυναίκα του, τα πέντε παιδιά τους, τον μάγειρα, τον υπηρέτη, την κυρία των τιμών και τον οικογενειακό γιατρό τους 16/7/1919: Ο ελληνικός στρατός πυρπολεί χωριά νότια του Menderes εκδιώκοντας χιλιάδες αμάχους 16/7/1946: Οι δύο πρώτες εκτελέσεις του εμφυλίου στο Επταπύργιο 16/7/1954: Γέννηση Ανγκελα Μέρκελ 16/7/1972: Σύλληψη εννιά Ελλήνων και τεσσάρων Γερμανών για συμμετοχή στο «Κίνημα 20ής Οκτώβρη» 16/7/1991: Απόπειρα κατά Ντενίς Μπουλουκμπάσι (17N) 16/7/1991: Τέσσερις βόμβες σε γραφεία ασφαλιστικών εταιριών (ΕΛΑ-1η Μάη) 16/7/2002: Σύλληψη Χριστόδουλου, Βασίλη Ξηρού και Διονύση Γεωργιάδη 17/7: Ιράκ: Ημέρα επανάστασης (1968) 17/7/1912: Ανακρίση «καριώτικης πολιτικής» από τους κατοίκους 17/7/1929: Η κυβέρνηση Βενιζέλου ψηφίζει το ιδιώνυμο (νόμος ενάντια στους κομμουνιστές) 17/7/1936: Εξέγερση Καταλονίας, έναρξη ισπανικού εμφυλίου 17/7/1979: Τελος του εμφυλίου, νίκη των Σαντινίστας (Νικαράγουα) 17/7/2002: Σύλληψη Αλέξανδρου Γιωτόπουλου 18/7: Ισπανία: Ημέρα εργασίας 18/7/1980: Εμπρησμός τεσσάρων φορητών ψυγείων Μαρινόπουλου (ΕΛΑ) 18/7/1990: Ληστεία τράπεζας Εργασίας (17N) 18/7/2002: Σύλληψη Βασίλη Τζωρτζάτου και Θεολόγου Ψαραδέλλη 19/7: Νικαράγουα, Λάος: Ημέρα ανεξαρτησίας 19/7/1937: Ναζί καίει στη Γερμανία τα έργα τέχνης που δεν ανταποκρίνονται στην ιδεολογία τους 19/7/1998: Γάμος Κώστα Καραμανλή - Νατάσσια Παζαϊτή 20/7: Κολομβία (1819), Τυνησία (1956): Ημέρα ανεξαρτησίας, ΗΠΑ: Ημέρα σελήνης (1969) 20/7/1974: Εισβολή Τουρκίας στην Κύπρο 20/7/1975: Εμπρησμός της εισόδου της πλαζ ΕΟΤ Βουλγας, ενός βορειοαμερικάνικου αυτοκινήτου και αναγκαστική συνθημάτων ενάντια στην αυθαίρετη περιφράξη των α-κτών και εμπρησμός σε διάφορα σημεία της πλαζ Βουλγαγμένης (ΕΛΑ) 20/7/2001: Δολοφονία Κάρλο Τζουλιάνι από αστυνομία (Γένοβα) 20/7/2002: Σύλληψη Ηρακλή Κωστήρη και Κώστα Καρατσώλη 21/7: Βέλγιο: Ημέρα ανεξαρτησίας (1831), Βολιβία: Ημέρα μαρτύρων 21/7/1903: Σύλληψη Σιμόν Μπολιβάρ (Βενεζουέλα) 21/7/1965: Δολοφονία Σωτήρη Πέτρουλα από αστυνομία 22/7: Πολωνία: Ημέρα απελευθέρωσης (1944) 22/7/1916: Οι αναρχικοί Τομ Μούνεϊ και Γουόρεν Μπιλινγκς καταδικάζονται για βομβιστική επίθεση με δέκα νεκρούς στο Σαν Φρανσίσκο (αποκαταστάθηκαν είκοσι χρόνια αργότερα) 22/7/1932: Θάνατος Ερρίκο Μαλατέστα 22/7/1964: Βίαιες συγκρούσεις απεργών της κλωστοϋφαντουργίας Καρέλα και χωροφυλάκων, δεκάδες τραυματίες απεργού (Λαούριο) 22/7/1992: Θάνατος Μάρκου Βαφειάδη 22/7/1996: «Αυτοκτονία» Χριστόφορου Μαρίνου στο πλοίο «Πήγασος» 22/7/2002: Σύλληψη Θωμά Σερίφη.

● Τέρμα, κύριοι, δεν έχουμε κράτος, δεν έχουμε δεσμούς, δεν έχουμε Δικαιοσύνη ●●● Ούτε ένας εισαγγελέας δεν συγκινήθηκε από τη δραματική καταγγελία ●●● Ξυπνήστε, ωρέ, απειλούν τον βουλευτή Αθανασιάδη ●●● Στ' άρματα, πατριώτες, ο Αθανασιάδης κινδυνεύει ●●● Προς τι η απορία για τη συμμετοχή του αδερφού Αντρίκου σε όργανο «κερδοσκοπικού» φαντ; ●●● Κάθε φαμίλια έχει τον ταμία της ●●● Δυστύχημα δευραίνει την κοινωνία που καθημερινά απαξιώνει το πολιτικό σύστημα και τους πολιτικούς η μίσες Άννα Ντιμαντόπουλος ●●● Τότε ν' αλλάξετε κοινωνία, μαντάμ ●●● Μπορεί και οι Πασόκοι να μαζέψουν τους ψηφοφόρους τους και να τους στείλουν ενάντια σε όσους γιουχάρουν υπουργούς και βουλευτές, απείλησε από το βήμα της Βουλής ο Παπουτσίας ●●● Ασε μεγάλε, το δοκίμασε και ο Καρζάι στο Αφγανιστάν ●●● Πήγε να φτιάξει στρατό από ντόπιους και του βγαίνουν συνέχεια κρυφοί Ταλιμπάν ●●● Αν ήσασταν σίγουροι, θα είχατε ήδη δοκιμάσει να τους

κατεβάσετε για να σας υπερασπιστούν ●●● «Εγραψε» ο συνάδελφος Παπού τσις!, της αδελφής στήλης «Μ' ένα περιστέρι στον Κορυδαλλό» με το έπος του Ξενερωτόκριτου και της Ψυροκόστιανας ●●● Κάπου τον έπιασε η τεμπελιά, όμως, και δεν βρήκε ένα όνομα αντίστοιχο της Αρετούσας ●●● Αφού μουτζώσαμε, ξαναμουτζώσαμε και ξαναπαμουτζώσαμε, καιρός ν' αρχίσουμε να οργανωνόμαστε ●●● Γιατί αν ο Σεπτέμβρης μας βρει πάλι με μούτζες, θα επιβεβαιώσουμε τον Παπού τσις! ●●● Το γράφουμε για τους παλιούς που πρόλαβαν τον φεουδαρχικό δε-

σμός της έδρας στα πανεπιστήμια ●●● Τότε που τις έδρες τις πουλούσαν ή τις έδιναν προίκα στα παιδιά τους ●●● Αυτόν τον δεσμό θέλει να επαναφέρει η Διαμαντοπούλου ●●● Όχι, ρε παιδιά, αυτοί που θα έρθουν από τας Ευρώπας για να παρακολουθούν το έργο των υπουργών δεν θα είναι επίτροποι, αλλά σύμβουλοι ●●● Τώρα που μας το είπε ο Μόσιαλος καταλάβαμε πόσο λάθος είχαμε κάνει ●●● Κάποιοι, βέβαια, θυμήθηκαν τους καλόγερους που βάφτιζαν το κρέας ψάρι και το χλαπάκιαζαν τη σαρακοστή, αλλά αυτοί είναι μονίμως... ευρωσκεπτικιστές

και γκρινιάρηδες ●●● Στους πολυπληθείς αναγνώστες της στήλης, οι οποίοι ρωτούν με αγωνία να πληροφορηθούν ποια η σχέση της οικογένειας Νταλάρα (Γιώργου, Άννας και Γεωργιάννας) με τον εξ Αμερικής ορμώμενο Τσαρλς Νταλάρα του Institute of International Finance, απαντάμε ότι η απάντηση είναι δυστυχώς καμία ●●● Αλλωστε, ο δικός μας λεγόταν Νταράλας και το άλλαξε, για να μην τον συνδέουν με τον ρεμπέτη πατέρα του ●●● Κατά τα άλλα, η στήλη εξακολουθεί να θρηνεί για την απώλεια της Άννας από την κεντρική πολιτική σκηνή ●●● Αλλά όταν ο εξάδελφος Γιάννης υποβιβάζεται από πρώτος τη τάξει σε έναν τον τάξει υπουργό, πώς να διασωθεί η εξαδέλφη; ●●● «Κάναμε τον Σαμαρά πρωθυπουργό, τον Βενιζέλο αντιπρόεδρο και τον Τσίπρα αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης» ●●● Η φράση αποδίδεται σε κορυφαίο υπουργό από τον «Επενδυτή» ●●● Απορία αφελούς ●●● Γιατί να είναι «παρακρατικός» κάποιος που βιαιοπραγεί κατά πολιτικών της εξουσίας ή κατά κρατικών οργάνων; ●

◆ Πρώτα έρχεται ο σφοδρός έρωτας: «Η Ελλάδα και η Πορτογαλία θα τα καταφέρουν. Θα βοηθήσω την Ελλάδα με όλη μου την καρδιά», δηλώνει η καγκελάριος Μέρκελ. Μετά έρχεται ο βιασμός εντός του γάμου: «Η Ελλάδα πρέπει να πετύχει, οι άνθρωποι πρέπει να πετύχουν. Αυτό σημαίνει ότι για την Ελλάδα είναι αναγκαία μια επώδυνη μεταρρυθμιστική διαδικασία».

◆ Θα μπορούσε επαξίως να καταλάβει τη γείτονα στήλη της παπάρας, όμως τον πρόλαβε η Διαμαντοπούλου. Για τον επαρχιώτη δικολάβου που παριστάνει τον μέγα οικονομολόγο, για τον υπερτιμημένο (ελέω FBI και αμερικάνικης οικονομίας) Μ. Χρυσοχοϊδη, λέμε, που πασχίζει να κλέψει λίγη δόξα από τον Βενιζέλο, βγάζοντας στη φόρα όλα του τα κόμπλεξ. Τι άλλο εκτός από κόμπλεξ εκφράζει η παρακάτω δήλωσή σε συνέντευξη στη Real News; «Σε ό,τι με αφορά προσωπικά έθεσα από την πρώτη στιγμή την ανάγκη για ένα οικονομικό πρόγραμμα που στοχεύει στον απεγκλωβισμό της

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

πραγματικής οικονομίας από τις επιπτώσεις της δημοσιονομικής προσαρμογής. Αρχικά δεν με άκουγε κανείς. Πλέον οι εταίροι μας κατανοούν όλο και περισσότερο ότι η απάντηση στην οικονομική ύφεση απαιτεί να κινητοποιηθούν πηγές αναπτυξιακής δυναμικής και υγιούς επιχειρηματικότητας».

◆ Και μια ακόμη παπάρα από τη γεμάτη παπάρες συνέντευξη Χρυσοχοϊδη: «Το Σεπτέμβριο δρομολογείται ουσιαστικά ένα δημοψήφισμα για την τέταρτη ελληνική δημοκρατία και τελειώνει η κατά τα άλλα «ατελειωτή» μεταπολίτευση».

◆ Ξύπνησε ο Κνίτης μέσα του. Για τον Π. Λαφαζάνη

του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ λέμε, που απαντώντας στις γνωστές επιθέσεις των Πασόκων είπε στη Βουλή, ότι «αυτό το κλίμα, αν συνεχιστεί, θα οδηγήσει στην πολιτική ανωμαλία, και ξεκαθάρισε για μια ακόμη φορά ότι η δική τους στάση είναι γνωστή από τα χρόνια της δικτατορίας ακόμη. Επομένως, κατέληξε, «αυτοί οι οποίοι ζητούν να δώσουμε πιστοποιητικά μη βίας και εξετάσεις μη βίας χτυπούν στο σκάνδαλο με τα σπημένα και ο Μαρινάκης, που

κατέχει το 20% των μετοχών στην τηλεόραση και το ραδιόφωνο του ΣΚΑΙ, ζητά να λάβει πλήρη γνώση της οικονομικής κατάστασης των εταιριών αυτών, ενόψει της επικείμενης αύξησης μετοχικού κεφάλαιου. Μην ψάχνετε για «κάθαρη στο ποδόσφαιρο» και άλλα τέτοια ηθικοπλαστικά. Οι μέχρι πρότινος συνεταίροι στο χώρο των μίντια τα σπάσανε, επειδή έχουν έρθει σε κόντρα στο χώρο του εφο-

πλισμού, όπου η κρίση έχει χτυπήσει άγρια. Γιατί και ο Μαρινάκης είναι πρώτα εφοπλιστής και μετά πρόεδρος ΠΑΕ και οι Αλαφούζοι είναι πρώτα εφοπλιστές και μετά ιδιοκτήτες ΜΜΕ. Οι δεύτερες ιδιότητες είναι στηρίγματα για την πρώτη.

◆ «Μόνο στο θέατρο αισθανομαι άνθρωπος», δήλωσε η διάσημη ηθοποιός του κινηματογράφου και του θεάτρου Κριστίν Σκοτ-Τόμας («Καθημερινή»). Κολυμπώντας στο χρυσάφι η κ. Σκοτ-Τόμας, δραπετεύει -τάχα- από τα εγκόσμια και εξανθρωπίζεται μόνο στη σκηνή του θεάτρου. Η δήλωσή της μπορεί να αναγνωστεί και διαφορετικά και όχι μόνο ελιτίστικα. Ως μια στιγμή ελικρίνειας για τον κόσμο στον οποίο ζει η κ. Σκοτ-Τόμας, όταν δεν πατάει στο θεατρικό σανίδι.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η μεγαλύτερη δυσκολία είναι μια κοινωνία που καθημερινά απαξιώνει το πολιτικό σύστημα και τους πολιτικούς.

Άννα Διαμαντοπούλου

ΕΪΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΪΠΑΝ...

Η Ελλάδα και η Πορτογαλία θα τα καταφέρουν. Θα βοηθήσω την Ελλάδα με όλη μου την καρδιά.

Άγκελα Μέρκελ

Η Ιταλία πρέπει να στείλει η ίδια ένα σημαντικό μήμα, συμφωνώντας σε ένα προϋπολογισμό που να ανταποκρίνεται στην ανάγκη για λιτότητα και σταθεροποίηση.

Άγκελα Μέρκελ

Σας ευχαριστώ που σταματήσατε το στολίσκο σύμφωνα

με τις συστάσεις του γενικού γραμματέα του ΟΗΕ. Με τη δράση αυτή, συμβάλετε στο να ηρεμήσει η κατάσταση και, σε τελική ανάλυση, στο καλό της Γάζας.

Σιμόν Πέρες (προς Κάρλο Παπουλία)

Δεν χρειαζόταν να διαβάσει τη Ναόμι Κλάνο η πολυπράγμων Ευ. Βενιζέλος, που είδε ξαφνικά να 'ρχεται η πολυπόθητη ώρα του. Με την αχαλίνωτη φιλοδοξία του, ανέλαβε προθύμως

όλη τη λάντζα και τη βρόμικη δουλειά στην κυβέρνηση. Ο Γ. Παπανδρέου πλέον απλώς προεδρεύει, ταξιδεύει και επιδίδεται απερισκεπώς στο αγαπημένο του χόμπι, τα επικοινωνιακά τρικ-ήτοι, πώς θα παραμυθιάσουμε καλύτερα τον κοσμάκη για να ξεχνάει το άγχος και τον πόνο του...

Γ. Βότσης (Ελευθεροτυπία)

Η στήριξη της ΝΔ στο Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου αποτελεί μια φροσιολογική συνέχεια της συνεπούς και σταθερής στάσης του κόμματος απέναντι στην

ανάγκη περιορισμού του σπάταλου κράτους και της δημιουργίας του κατάλληλου επενδυτικού κλίματος.

Πολιτικός Σχεδιασμός Οικονομικών ΝΔ

Στη σύγχρονη δημοκρατική Ελλάδα η αστυνομία είναι ένας σύγχρονος δημοκρατικός θεσμός, ασπίδα της κοινωνίας ενάντια σε όσους επιβουλεύονται τη διατάραξη της κοινωνικής ειρήνης, τη ζωή και την περιουσία των πολιτών.

Μ. Οθωνας (υφυπ. Προ Πο)

Για να ενισχυθεί η ανταγωνι-

στικότητα της Ελλάδας, η εφαρμογή των δομικών μεταρρυθμίσεων πρέπει να επιταχυνθεί. Αυτό θα συμβάλει να επιτευχθούν συνενργίες, όπως μεταξύ των ιδιωτικοποιήσεων και της μείωσης των διοικητικών φραγμών στις επενδύσεις.

Κριστίν Λαγκάρντ

Όσοι θέλουν την Ευρώπη να συνεχίσει όπως και στο παρελθόν, εργάζονται όχι μόνο για την καταστροφή της ζώνης του ευρώ, αλλά και της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΣΥΝ - DIE LINKE

Υπέρ της «κινεζοποίησης» ο Σαμαράς

Τι πολιτική εφαρμόζει η κυβέρνηση; Την πολιτική της ΝΔ! Αυτό τουλάχιστον ισχυρίστηκε ο Σαμαράς μιλώντας στην Εκτελεστική Γραμματεία της ΝΔ, την περασμένη Τρίτη. Το «Ζάππειο 2», είπε, «άλλαξε την ημερήσια διάταξη για την οικονομία». Τώρα πια «αρχίζουν όλοι να συζητούν, ακόμα κι εκείνα τα μέτρα που εμείς προτείναμε και που μέχρι χθες απέρριπταν». Συγκεκριμενοποιώντας περισσότερο αυτή τη γενική τοποθέτηση, ο Σαμαράς ανέφερε ως παραδείγματα την «αξιοποίηση της δημοσίας περιουσίας, ακόμα και τη μείωση των φορολογικών συντελεστών». Ολ' αυτά τα χαρακτήρισε «ουσιαστικά μια μορφή επαναδιαπραγμάτευσης», αφού οι προτάσεις αυτές γίνονται δεκτές και από την τρόικα!

Μολονότι επανέλαβε ότι η ΝΔ δεν θα ψηφίσει και τη νέα δανειακή σύμβαση «αν δεν αλλάξει η πολιτική που εφαρμόζεται», είναι φανερό ότι ο Σαμαράς ψάχνει τρόπους να προσεγγίσει την κυβέρνηση και την πολιτική της «διά της πλαγίας». Δεν νομίζουμε ότι τον φόβισαν οι κριτικές που δέχτηκε από τους ομοϊδεάτες του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος, οι οποίες μόνο εύσημα του δίνουν και τον έχουν φέρει ήδη μπροστά από το ΠΑΣΟΚ στις δημοσκοπήσεις. Βλέπει, όμως, ότι πλησιάζει η μέρα που η ΝΔ θα κληθεί να διαχειριστεί την οικονομία και προσαρμόζεται σ' αυτή την προοπτική, εγκαταλείποντας τη σκληρή «αντιμνημονιακή» ρητορική.

Σημαία έχουν κάνει ο Σαμαράς και τα άλλα στελέχη της ΝΔ την πρότασή τους για μείωση του συντελεστή φορολόγησης κερδών στο 15%, από 20% που είναι σήμερα. Και η κυβέρνηση έχει πει ότι θα κάνει το ίδιο, με το νέο φορολογικό νομοσχέδιο που έχει υποσχεθεί ότι θα φέρει το Σεπτέμβρη, ενώ από μεριάς τρώικας δεν έχουν ακουστεί αντιρρήσεις, μολονότι είναι προφανές ότι αυτή η μείωση θα φέρει υστέρηση εσόδων. Γιατί, όμως, δεν ξεκινούν από τους έμμεσους φόρους; Γιατί οι έμμεσοι φόροι είναι άμεσης απόδοσης και τους πληρώνει ο κοσμάκης. Αντίθετα, η φορολογία των κερδών αφορά την κεφαλαιοκρατία. Όταν, λοιπόν, ολοκληρωθεί η «κινεζοποίηση» και η Ελλάδα γίνει ελκυστική χώρα για επενδύσεις, θέλουν να έχουν ένα ισχυρό κίνητρο έναντι άλλων ευρωπαϊκών χωρών.

Θυμηθείτε την ιστορία της

Ιρλανδίας τότε που την αποκαλούσαν «κέλτικη τίγρη». Η φορολογία κερδών είχε πέσει στο 10%, με αποτέλεσμα να προσελκυστούν ξένοι επενδυτές. Θυμηθείτε τι γινόταν στην Ελλάδα κατά τη δεκαετία της σχετικής ανάπτυξης. Ο συντελεστής φορολόγησης κερδών έπεσε τρεις φορές από 5% (μία από τον Σημίτη και δύο από τον Καραμανλή) και τα κέρδη έκαναν φτερά και δραπέτευαν στο εξωτερικό. Τώρα, όμως, ο ελληνικός καπιταλισμός έχει ένα επιπλέον όπλο. Τα εξευτελιστικά μεροκάματα και την πλήρη διάλυση των ερ-

γασιακών σχέσεων, που δημιουργούν συνθήκες τεράστιας εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης.

Ο Σαμαράς λέει ότι επιδιώκει την «επανεκκίνηση» της οικονομίας. Αυτή, όμως, θα γίνει με τους όρους που έχουν διαμορφωθεί στη διάρκεια της κρίσης και όχι μ' αυτούς που ίσχυαν πριν την κρίση. Η διατήρηση του σημερινού εργασιακού μεσαίωνα είναι όρος για τους καπιταλιστές που θα θελήσουν να επενδύσουν στην Ελλάδα. Όταν αρχίσει αυτή η διαδικασία, τότε και οι ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις θα ξε-

χάσουν το χρέος και τα δημοσιονομικά ελλείμματα. Το μόνο ερώτημα που υπάρχει είναι αν θα καταφέρουν να καθηλώσουν την εργατική τάξη, παραλύοντας κάθε διάθεση αντίστασης. Γι' αυτό και περιμένουν χωρίς ακόμη να κάνουν οποιαδήποτε κίνηση. Υπάρχει, όμως, μια μικρή κινητικότητα κι αυτό είδε ο Σαμαράς και άρχισε τις κωλοτούμπες. Κινητικότητα που φάνηκε κυρίως κατά την επίσκεψη του Βενιζέλου στο Βερολίνο, όπου οι συνομιλητές του, ο υπουργός Οικονομικών Σόιμπλε και ο πρόεδρος των βιομηχάνων Κάιτελ, μίλησαν για γερμανικές επενδύσεις στην Ελλάδα.

■ Στα χέρια των τραπεζιών το «Πράσινο Ταμείο»

Με τετράγωνη λογική απάντησε ο Γ. Παπακωνσταντίνου σε ερώτηση που του έγινε (συνέντευξη εφ' όλης της ύλης της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΕΚΑ) σχετικά με το Πράσινο Ταμείο και τη συμμετοχή των τραπεζών στη διαχείρισή του:

«Εδώ έχουμε τις εξής επιλογές. Εχουμε ένα Ταμείο το οποίο δημιουργήθηκε και έχει εξαιρετικά σημαντική ρόλο, έχει μια πολύ σημαντική προίκια, θα αποκτήσει και άλλη. Αλλά, αυτή τη στιγμή, έχει ένα Διοικητικό Συμβούλιο, το οποίο παλεύει με όλες του τις δυνάμεις, δεν έχει προσωπικό. Αρα, λοιπόν, επιλογή πρώτη: αρχίζουμε και ψάχνουμε να βρούμε να αποσπάσουμε τρεις υπαλλήλους από εδώ, δύο από εδώ, να βρούμε κάποιους που περισσεύουν στη ΜΟΔ, να τους φέρουμε, να φτιάξουμε καινούργιες υπηρεσίες, να τις στελεχώσουμε, να φτιάξει διαδικασίες. Σε ένα ακριβώς χρόνο από τώρα, θα μιλάμε για το ίδιο ακριβώς ζήτημα. Επιλογή δεύτερη: Κάνουμε μία ή περισσότερες δημόσιες προκηρύξεις και ζητάμε από χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς και από ελεγκτικούς οίκους, με βάση τις κατευθύνσεις που δίνει η Πολιτεία για το τι θέλει να κάνει τα χρήματα αυτά, να σχεδιάσουν προγράμματα, να προκηρύξουν, να αξιολογήσουν, να επιλέξουν και να φέρουν στο Πράσινο Ταμείο μια ολοκληρωμένη πρόταση που να αφορά σε έργα, τα οποία θα υλοποιηθούν γρήγορα, ορθολογικά, με διαφάνεια και με απόλυτη λογοδοσία. Είμαι της δεύτερης άποψης».

Επειδή, λέει, δεν μπορούν να στελεχώσουν το περιβόητο Πράσινο Ταμείο, θα φωνάξουν τραπεζίτες και θα τους αναθέσουν τα προγράμματα! Καταλαβαίνετε τι πλιότασκο έχει να γίνει.

■ Δικαιολογία για γέλια

Σωπάτε, ρε παιδιά, γίνονται αυτά τα πράγματα; Για τον πρωθυπουργικό αδερφό Αντρίκο λέμε, που όπως αποκάλυψε η «Ελευθεροτυπία» (11.7.11) συμμετέχει στην Επιτροπή Στρατηγικού Σχεδιασμού του διεθνούς χρηματιστικού ομίλου Unigestion, που ειδικεύεται στο hedge funding και το private equiting, καμαρώνοντας για τα κατορθώματά της στον κλάδο των CDS.

Η αποκάλυψη προκάλεσε αίσθηση, όπως ήταν φυσικό. Γι' αυτό και ο πρωθυπουργικός αδερφός ήταν αναγκασμένος ν' απαντήσει. Και τι απάντησε; Οτι πράγματι συμμετέχει στην Επιτροπή Στρατηγικής της Unigestion, αλλά η συμμετοχή του αφορά το... Κεφάλαιο Αειφορίας της Unigestion, που ονομάζεται Unigestion-Ethos Environmental Sustainability L.P. «Ο ρόλος της επιτροπής», αναφέρει ο Αντρίκος, «που συνεδριάζει μόνο μια φορά το χρόνο, είναι να παρέχει στρατηγική ενημέρωση για τις περιβαλλοντικές κατευθύνσεις στο χώρο των εναλλακτικών μορφών ενέργειας και της αειφόρου ανάπτυξης. Η συμμετοχή μου συνδέεται άμεσα με την ιδιότητά μου ως ακαδημαϊκού στα ζητήματα της περιβαλλοντικής οικονομικής. Ο ρόλος αυτός είναι αυστηρά προσδιορισμένος και δεν έχει οποιαδήποτε σχέση, όπως παραπλανητικά υποδηλώνει ο τίτλος της εφημερίδας, με ελληνικά ή άλλα CDS. Γενικότερα, όπως και στο παρελθόν έχω δηλώσει, δεν έχω ουδεμία σχέση με CDS».

Νομικό θέμα δεν υφίσταται. Πολιτικό, όμως; Σας έπεισε εσάς ότι η συμμετοχή του εκεί είναι αθώα και έχει περιβαλλοντικό άρωμα; Εμάς άλλους συνειρμούς μας προκαλεί, που έχουν να κάνουν με... οικογένειες.

Μαζικό κρατικό έγκλημα

Έγκλημα! Μόνο αυτός ο χαρακτηρισμός ταιριάζει στην συμπεριφορά της κυπριακής κυβέρνησης, που παράτησε σε μια γωνιά της ναυτικής βάσης της Λεμεσού ένα σωρό κοντέινερ γεμάτα με πυρομαχικά, λες και άφηνε τσάντες και κουκλάκια που διακινούνταν από λαθρεμπορικά κυκλώματα. Η κυβέρνηση Χριστόφια λειτούργησε το 2009 σαν εντολοδόχος των ιμπεριαλιστών του ΝΑΤΟ, κατάσχοντας το φορτίο που πήγαινε από το Ιράν στη Συρία, και το 2011 εξελίχθηκε σε εγκληματία, στέλνοντας 12 ανθρώπους στο θάνατο και τραυματίζοντας άλλους 62 (οι δύο πολύ βαριά).

Και τι να πεις για τη στρατιωτική ηγεσία, που έστειλε τους πυροσβέστες στο θάνατο, στέλνοντάς τους να σβήσουν την πυρκαγιά που ξέσπασε, αντί να φροντίσει για την γρήγορη εκκένωση του χώρου. Κανένας τους δεν ήξερε σε τι κατάσταση βρίσκονταν τα κατασχεμένα πυρομαχικά κι όμως έστειλαν τους πυροσβέστες, από τους οποίους δεν γλίτωσε ούτε ένας.

Πιστή στο δόγμα όλων των κυβερνήσεων, η κυβέρνηση του... κομμουνιστή Χριστόφια ανακοίνωσε ότι... το μαχαίρι θα φτάσει στο κόκαλο. Οτι θα γίνει έρευνα και θα βρεθούν οι ένοχοι! Ξέρουμε καλά τι σημαίνει αυτό. Το έχουμε ζήσει πολλές φορές στην Ελλάδα. Ο χρόνος τα γιατρεύει όλα και οι αστοί πολιτικοί το ξέρουν καλά αυτό το παιχνίδι. Τις ευθύνες τους θα τις κουκουλώσουν. Το πολύ να ψευδοδικάσουν κάποιους χαμηλόβαθμους στην ιεραρχία και τέρμα. Γι' αυτό και ο κυβερνητικός εκπρόσωπος διαμαρτυρήθηκε για τη διαρροή διάφορων εγγράφων από συσκέψεις για το θέμα, την οποία χαρακτήρισε αποσπασματική. Όταν αρχίσει να πέφτει η λήθη, τότε θ' αρχίσει και το κουκούλωμα, ενώ τώρα που ξεχειλίζει η οργή η κυβέρνηση Χριστόφια ζητά ψυχραιμία και υπομονή, υποσχόμενη ότι θα βρει την αλήθεια. Μπορεί, όμως, ποτέ ο θύτης να δικάσει τον εαυτό του;

Όμως, τα γεγονότα βουούν. Πέταξαν τα πυρομαχικά στο ύπαιθρο, κλεισμένα μέσα σε κοντέινερ, σαν να ήταν ακίνδυνα λαθραία τσιγάρα. Και να πεις ότι δεν υπήρχαν προειδοποιήσεις. Εδώ και τρεις μήνες είχαν παρατηρηθεί φουσκώματα των κοντέινερ, ενώ ακούστηκαν και μικροεκρήξεις μέσα απ' αυτά. Αντί, όμως, να βρουν μια λύση, έστειλαν ένα κλιμάκιο πυροσβεστών να καταβρέχει τα κοντέινερ, χωρίς να ενδιαφερθούν καθόλου για το ποια θα είναι η συμπεριφορά των πυρομαχικών μετά το βρέξιμο. Αυτό που εμφανίζεται σαν τυπική γραφειοκρατική συμπεριφορά δεν είναι παρά αδιαφορία για την ανθρώπινη ζωή.

Γιατί άφηναν εκεί τα πυρομαχικά; Γιατί ήθελαν να πάρουν τα εύσημα από τον ΟΗΕ και την ΕΕ. Και τα πήραν, όπως με θράσος υπενθύμισε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Σ. Στεφάνου. Απέδειξαν ότι η Κύπρος είναι αμειλικτός διώκτης της «τρομοκρατίας» και πως τηρεί τις διεθνείς δεσμεύσεις της, γι' αυτό και δεν έβαλε χέρι στα πυρομαχικά για δικό της όφελος. Αυτό ήθελαν ν' αποδείξουν και πήραν τόσο κόσμο στο λαιμό τους.

ΥΓ: Αν το γεγονός αυτό συνέβαινε σε άλλη χώρα ή αν συνέβαινε στην Κύπρο και δεν κυβερνούσε το ΑΚΕΛ, ο «Ριζοσπάστης» θα ξεσπάθωνε και θα κατήγγειλε έγκλημα και εγκληματίες. Όπως έκανε –και δικαίως– στο ίδιο φύλλο, για το ναυάγιο του ρωσικού τουριστικού πλοίου στο Βόλγα, το οποίο χαρακτήρισε «προδιαγεγραμμένο έγκλημα», επειδή το πλοίο ήταν σαπάκι. Η αποθήκευση τόσων πυρομαχικών στο ύπαιθρο δεν ήταν επίσης προδιαγεγραμμένο έγκλημα; Επ' αυτού, όμως, η φυλλάδα του Περισσού περιορίστηκε σ' έναν τίτλο που παραπέμπει στη... μοίρα: «Τραγωδία σε ναυτική βάση». Σε ρεπορτάζ που κάλυψε σχεδόν μια σελίδα, δεν βρήκαν... χώρο να γράψουν δυο επικριτικά λόγια, γενικόλογα έστω, για τον τρόπο που αντιμετωπίζουν την ανθρώπινη ζωή τα αστικά καθεστώτα. Και την επομένη επανήλθαν, για να παρουσιάσουν με ευμενή τρόπο τις γελοίες δικαιολογίες που επικαλέστηκε ο κύπριος κυβερνητικός εκπρόσωπος, κεντρική θέση στις οποίες κατείχε το... «ο πρόεδρος δεν γνώριζε τίποτα»!

Γερμανική πίεση κατά των Κινέζων

Όταν επισκεφτηκε την Ελλάδα ο πρόεδρος της Κίνας και οργανώθηκαν οι γνωστές φιέστες, στις οποίες ανακοινώθηκαν πολλά και διάφορα («η Ελλάδα θα γίνει πύλη εισόδου των κινεζικών εμπορευμάτων στην Ευρώπη»), σημειώσαμε ότι αυτό αποκλείεται να γίνει και πως οι κινεζο-ελληνικές σχέσεις θα οριοθετηθούν και θα καθοριστούν από τις ισχυρές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της Ευρώπης, κυρίως από τη Γερμανία. Διότι οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της Ευρώπης, που βρίσκονται σε ανταγωνισμό με την Κίνα, έχουν την Ελλάδα στο χέρι και θα καθορίσουν αυτές την πολιτική της.

Όπως θα θυμόσαστε, αμέσως μετά την Αθήνα ο κινέζος πρόεδρος είχε επισκεφτεί το Βερολίνο, όπου η υποδοχή ήταν εξαιρετικά ψυχρή. Τώρα, την ίδια ώρα που αρχίζει η φιλολογία για γερμανικές επενδύσεις στην Ελλάδα, στον αστικό Τύπο αρχίζουν τα δημοσιεύματα, σύμφωνα με τα οποία ο Σόιμπλε διεμήνυσε στον Βενιζέλο τη γερμανική ενόχληση για την ανάπτυξη των ελληνοκινεζικών θέσεων και απαιτήθηκε από τον Έλληνα υπουργό των Οικονομικών να περιοριστούν αυτές οι σχέσεις και κυρίως να σταματήσει κάθε ενέργεια που θα τείνει να μετατρέψει την Ελλάδα σε βάση εφόρμησης των κινεζικών εξαγωγών προς την Ευρώπη. Αυτό προφανώς το γνωρίζουν και οι Κινέζοι, γι' αυτό και δεν έχει γίνει από τη μεριά τους καμιά πρακτική κίνηση ανάπτυξης των επενδύσεών τους στην Ελλάδα. Στράφι πηγή η περσινή φιέστα.

■ Το Ισραήλ απαγορεύει το μπόϊκοτάζ

Η ισραηλινή Κνεσέτ ψήφισε στις 11 Ιουλίου νόμο που ποινικοποιεί το κάλεσμα για μπόϊκοτάζ. Ο νέος νόμος επιβάλλει οικονομικά πρόστιμα ύψους μέχρι και 14.500 δολαρίων σε όποιον καλεί για ακαδημαϊκό, οικονομικό ή πολιτιστικό μπόϊκοτάζ του Ισραήλ ή των παράνομων εποικισμών του στη Δυτική Οχθη. Επίσης, αν μια εταιρία συμφωνήσει να μην αγοράζει προϊόντα που κατασκευάζονται σε εβραϊκούς εποικισμούς, μπορεί να αποκλειστεί από κρατικές συμβάσεις.

Αφορμή για τη θέσπιση του συγκεκριμένου νόμου ήταν η άρνηση διακεκριμένων καλλιτεχνών να εμφανιστούν σε θέατρο στον εποικισμό Αριελ, έναν από τους μεγαλύτερους στη Δυτική Οχθη, πριν από μερικούς μήνες.

Ο νόμος δεν απαιτεί από τον ενάγοντα να αποδείξει συντελεσθείσα ζημιά, αλλά μόνο να αποδείξει την ύπαρξη πιθανότητας για ζημιά προερχόμενη από κάλεσμα για μπόϊκοτάζ. Δηλαδή, αρκεί ο ισχυρισμός μιας εταιρίας για κάτι που δεν έγινε, αλλά μπορεί να γίνει.

Ο νόμος που στηρίχθηκε από το κόμμα Λικούντ του πρωθυπουργού Νετανιάχου συγκαταλέγεται στη μακρά λίστα των νόμων που έχουν ψηφιστεί τα τελευταία χρόνια και έχουν σαν στόχο τον περιορισμό της ελευθερίας του λόγου και των συναθροίσεων για τους Ισραηλινούς και τις ρατσιστικές διακρίσεις σε βάρος των Παλαιστινίων του Ισραήλ. Η λίστα αυτή, μεταξύ άλλων, περιλαμβάνει το Νόμο της Νάκμπτα και το Νόμο του Διαχωρισμού. Ο πρώτος ασκεί έλεγχο στα ιδρύματα που χρηματοδοτούνται από το κράτος με σκοπό να αποτρέψει την τοποθέτηση χρημάτων απ' αυτά τα ιδρύματα σε δραστηριότητες που προσβάλλουν την ύπαρξη ή τον χαρακτήρα του κράτους του Ισραήλ. Ο δεύτερος απαγορεύει την εγκατάσταση Αραβόισραηλινών σε περιοχές που έχουν κατασχεθεί από τους Παλαιστινίους, δίνοντας την αρμοδιότητα σε τοπικά συμβούλια εποίκων να αποφασίζουν για το ποιος θα εγκατασταθεί εκεί.

■ Μπαχρέιν: Στο στόχαστρο και αστέρια του ποδοσφαίρου

Αφού κυνήγησαν διαδηλωτές, ηγέτες της αντιπολίτευσης, γιατρούς που περιέθαλψαν τραυματίες της κρατικής καταστολής, τώρα κυνηγάνε και σίτες αστέρια του εγχώριου ποδοσφαίρου.

Οι Αρχές Καταστολής της Δυναστείας Αλ Χαλίφα που κυβερνά το Μπαχρέιν φυλάκισαν και βασάνισαν παίκτες του τοπικού ποδοσφαιρικού πρωταθλήματος, οι οποίοι συμμετέχουν και στην Εθνική Ομάδα, γιατί πήραν μέρος στις αντικαθεστωτικές διαδηλώσεις του περασμένου Μαρτίου.

■ Πλήγμα για το ΝΑΤΟ η δολοφονία του Ουαλί Καρζάι

Το πρωί της 12ης Ιουλίου δολοφονήθηκε μέσα στο σπίτι του ο ετεροθαλής αδελφός του αφγανού προέδρου Χαμίτ Καρζάι, ο Αχμέτ Ουαλί Καρζάι, ένας από τους πιο ισχυρούς ανθρώπους στο Αφγανιστάν. Δολοφόνος του ήταν ο Σαρντάρ Μοχάμαντ, σωματοφύλακας και παλιός οικογενειακός φίλος του Ουαλί Καρζάι, ο οποίος αμέσως μετά εκτελέστηκε από άλλους σωματοφύλακές του.

Ο Ουαλί Καρζάι, ο οποίος επέστρεψε από το Σικάγο, όπου διατηρούσε εστιατόριο, στο Αφγανιστάν μετά την ανατροπή των Ταλιμπάν, ήταν επικεφαλής του επαρχιακού συμβουλίου της επαρχίας Κανταχάρ και ντε φάκτο κυβερνήτης λόγω της οικονομικής και πολιτικής του ισχύος, όμως οι πάσης φύσης οικονομικές του δραστηριότητες απλώνονταν σ' όλο το Αφγανιστάν. Είχε κατηγορηθεί ως ένας από τους βαρύνους που ελέγχουν το εμπόριο ναρκωτικών, είχε συγκροτήσει πολιτοφυλακή με χρηματοδότηση από τη CIA και είχε αναλάβει κάθε είδους συμβάσεις για την εκτέλεση έργων και υπηρεσιών ασφαλείας από την αφγανική κυβέρνηση και τις δυνάμεις κατοχής. Ήταν, με άλλα λόγια, επικεφαλής ενός μαφιόζικου δικτύου με μεγάλη οικονομική, πολιτική και κοινωνική ισχύ στην επαρχία Κανταχάρ και έξω απ' αυτήν. Οι μαφιόζικες δραστηριότητές του δεν εμπόδισαν τους Αμερικάνους να συνεργάζονται στενά μαζί του για να αντιμετωπίσουν τους Ταλιμπάν και να διατηρούν κάποιο έλεγχο στην Κανταχάρ.

Ο Ουαλί Καρζάι είχε διασωθεί από δύο προηγούμενες απόπειρες εναντίον του από τους Ταλιμπάν. Την ευθύνη για τη δολοφονία του ανέλαβαν οι Ταλιμπάν, παρόλο που κάποιοι από το περιβάλλον του θεωρούν ως πιθανή αιτία την ύπαρξη προσωπικών διαφορών, λόγω της παλιάς και στενής σχέσης και συνεργασίας του θύματος με το θύτη.

Στην περίπτωση που όντως την ευθύνη για τη δολοφονία του έχουν οι Ταλιμπάν, πρόκειται για μια σημαντική επιτυχία από πολιτική και στρατιωτική άποψη, γιατί, εκτός των άλλων, αποδεικνύει ότι μπορούν να διεισδύσουν και να χτυπήσουν ακόμη και τους πιο αυστηρά φρουρούμενους στόχους. Σε κάθε περίπτωση αφήνει ένα δυσαναπλήρωτο κενό εξουσίας στην Κανταχάρ και αποτελεί σοβαρό πλήγμα για τις στρατιωτικές επιχειρήσεις του ΝΑΤΟ στην επαρχία αυτή.

Να που η χρεοκοπία δεν απειλεί μόνο τη μικρή Ελλαδίτσα αλλά και την πανίσχυρη Αμερική! Σύμφωνα με τις κυβερνητικές προβλέψεις, αν μέχρι τις 2 Αυγούστου δεν υπάρξει αύξηση στο ανώτατο όριο δανεισμού που έχει θεσπιστεί από την αμερικάνικη νομοθεσία, το αμερικάνικο κράτος θα αναγκαστεί να προβεί σε στάση πληρωμών, είτε προς ξένους πιστωτές είτε προς εργολάβους του δημοσίου είτε προς δικαιούχους διάφορων επιδομάτων. Φυσικά, αυτοί που θα την πληρώσουν πρώτοι είναι οι τελευταίοι, καθώς ο ίδιος ο Ομπάμα δήλωσε την περασμένη Τρίτη, ότι δεν μπορεί να εγγυηθεί ότι οι ηλικιωμένοι Αμερικανοί θα πάρουν στα χέρια τους τις επιταγές των συντάξεών τους, αν δεν επέλθει συμφωνία στο Κογκρέσο για την αύξηση του ορίου του ομοσπονδιακού χρέους!

Την ίδια στιγμή η αμερικάνικη εταιρία χρηματοπιστωτικής αξιολόγησης, Moody's, προειδοποιεί για ενδεχόμενη υποβάθμιση των αμερικάνικων ομολόγων (που τώρα είναι στην κατηγορία Ααα, δηλαδή από τα πιο αξιόπιστα στον κόσμο), σε περίπτωση που δεν υπάρξει συμφωνία αύξησης του ανώτατου ορίου δανεισμού από το Κογκρέσο. Ποιος όμως θέσπισε αυτό το «ανώτατο όριο» και γιατί δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ Δημοκρατικών και Ρεπουμπλικάνων στο Κογκρέσο; Αυτό θα προσπαθήσουμε να διερευνήσουμε στο παρόν και στο επόμενο φύλλο της «Κόντρας». Πρώτα απ' όλα, όμως, ας δούμε πώς κατανέμεται το αμερικάνικο ομοσπονδιακό χρέος.

Το αμερικάνικο χρέος

Το χρέος των ΗΠΑ χωρίζεται σε δύο τμήματα. Το ένα είναι το χρέος σε πιστωτές εκτός κυβέρνησης (αναφέρεται ως "debt held by the public" ή χρέος που κατέχει το κοινό) και ανέρχεται σε 9.7 τρισ. δολάρια (ισοδυναμεί με περίπου 65% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, ΑΕΠ). Το δεύτερο είναι το ενδοκυβερνητικό χρέος (Intragovernmental Holdings), που αποτελείται από ομόλογα τα οποία κατέχουν διάφοροι κρατικοί οργανισμοί και ανέρχεται σε 4.6 τρισ. δολάρια (περίπου 31% του ΑΕΠ)^[1].

Το μισό ποσό από τα ομόλογα αυτά (γύρω στα 2.5 τρισ. δολάρια) το έχει το υπουργείο Κοινωνικής Ασφάλισης σε ειδικό ταμείο (το επονομαζόμενο Social Security Trust Fund ή Πιστωτικό Ταμείο Κοινωνικής Ασφάλισης), στο οποίο «επενδύονται» τα πλεονάζοντα χρήματα από τις εισφορές εργατών και καπιταλιστών, τα χρήματα δηλαδή που περισσεύουν απ' αυτά που το κράτος δίνει κάθε χρόνο στους συνταξιούχους, ανάπηρους, άνεργους κτλ.

Η κλοπή της κοινωνικής ασφάλισης

Ετσι, το κράτος (μέσω του υπουργείου Οικονομικών) δανειζεται τα χρήματα από τις ασφαλιστικές εισφορές και υπόσχεται να τα δώσει πίσω σε περίπτωση που δημιουργηθεί κάποτε πρόβλημα στο ασφαλιστικό σύστημα. Η ιδιαιτερότητα των ομολόγων αυτών είναι ότι δεν μπορούν να πουληθούν στη δευτερογενή αγορά και ότι το αμερικάνικο κράτος που ροκανίζει αυτά τα λεφτά υπόσχεται να τα ξεπληρώσει είτε δανειζόμενο από κάπου αλλού είτε αυξάνοντας τους φόρους είτε μειώνοντας άλλες δαπάνες είτε απλά κόβοντας χρήμα^[2].

Για το λόγο αυτό διάφοροι αστοί «αναλυτές», όπως ο επί εφτά φορές βραβευ-

■ Αμερικάνικη χρεοκοπία

Πραγματική απειλή ή μύθος; (1)

μένος με το ανώτατο βραβείο οικονομικής δημοσιογραφίας (Loeb), δημοσιογράφος Alan Sloan^[3], υποστηρίζουν ότι το ταμείο αυτό δεν έχει καμία οικονομική αξία. Προφανώς, «ξεχνούν» ότι το αμερικάνικο κράτος κλέβει τα λεφτά των ασφαλισμένων και τους υπόσχεται τοκοφόρα χαρτιά, τα οποία θα ξεπληρώσει επιβάλλοντας φόρους ή περικοπές (στις κοινωνικές δαπάνες πρώτα απ' όλα)!

Την κλοπή των χρημάτων των ασφαλιστικών εισφορών τόσο από τις Δημοκρατικές όσο και από τις Ρεπουμπλικανικές κυβερνήσεις έχει καταγγείλει ακόμα και ο ρεπουμπλικάνος βουλευτής της Οκλαχόμα, Tom Coburn, λέγοντας ότι τα λεφτά έχουν ξοδευτεί για άλλους σκοπούς^[4]. Ο δε καθηγητής Οικονομικών στο πανεπιστήμιο του Ιλινόις, Allen W. Smith, καταγγέλλει ότι το πλεόνασμα των 2.5 τρισ. δολαρίων του ταμείου κοινωνικής ασφάλισης είναι εικονικό (αποτελείται δηλαδή μόνο από ομόλογα), γιατί τα χρήματα που πήρε το αμερικάνικο κράτος ξοδεύτηκαν σε προγράμματα άσχετα με την κοινωνική ασφάλιση^[5]! Με αυτό τον τρόπο ο Smith απαντά στον «έγκριτο» Sloan και σε άλλους «έγκριτους» για τις ανοησίες που αυτοί εκστομίζουν.

Αυτά ως προς το αμερικάνικο χρέος, το 17% του οποίου αποτελείται από λεφτά που έκλεψε το κράτος από τις ασφαλιστικές εισφορές, υποσχόμενο να τους τα γυρίσει με τόκο, που τον Ιούλη του 2011 έχει κατρακυλήσει στο 2.6%^[6], λίγο λιγότερο από το επιτόκιο ενός δεκαετούς ομολόγου του αμερικάνικου κράτους, όπως το καθορίζει η Αμερικάνικη Ομοσπονδιακή Τράπεζα (FED)^[7]. Φυσικά, το αμερικάνικο κράτος θα κάνει τα πάντα για να μην εξοφλήσει τα ομόλογα που τώρα δίνει στο ταμείο κοινωνικής ασφάλισης, τα επόμενα δέκα χρόνια. Γι' αυτό και σπεύδει να προχωρήσει σε περικοπές στα διάφορα επιδόματα, όπως θα δούμε παρακάτω.

Το ανώτατο όριο

Το όριο των 14.3 τρισ. δολαρίων, στο οποίο έχει ήδη φτάσει το ομοσπονδιακό χρέος των ΗΠΑ, έχει καθοριστεί από νόμο που ψηφίστηκε στις 12/2/2010 (Νόμος 113-139)^[8]. Το ανώτατο όριο δανεισμού πρωτοθεσπίστηκε το 1917 για τον έλεγχο του χρέους κατά τον πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο. Από τότε, το όριο αυτό έχει αλλάξει δεκάδες φορές. Σύμφωνα με τον Economist^[9], το όριο αυξήθηκε 16 φορές από το 1993, πριν ξεμείνει από λεφτά το υπουργείο Οικονομικών. Τώρα, όμως, τα παζάρια είναι σκληρά μεταξύ Δημοκρατικών και Ρεπουμπλικάνων, φτάνοντας στο σημείο ο Economist να κατηγορεί τους δεύτερους για «επαχθείς απαιτήσεις» και να τους στηλιτεύει σε άρθρο με τίτλο «Ντροπή τους», που δημοσιεύτηκε την προηγούμενη Πέμπτη 7/7.

Ψευδεπιγραφή διαμάχη

Η «διαμάχη» αφορά στην εμμονή των Ρεπουμπλικάνων να μην αυξηθούν οι φόροι, μη τυχόν και χάσουν τις φοροσπαλ-

λαγές οι επιχειρήσεις, πράγμα που όπως υποστηρίζουν θα έχει αρνητικές επιπτώσεις στην «ανάπτυξη», ενώ οι Δημοκρατικοί φαίνεται να θέλουν να αυξήσουν τους φόρους κι όχι μόνο να μειώσουν τα ελλείμματα μέσω της δραστηρικής μείωσης των κοινωνικών δαπανών. Για το ψευδεπιγραφο της διαμάχης θα μιλήσουμε στο επόμενο φύλλο μαζί με τις εξελίξεις, που ίσως τη στιγμή που διαβάσετε αυτές τις γραμμές να έχουν οδηγήσει σε μία συμφωνία που σίγουρα θα πλήξει τα συμφέροντα της εργαζόμενης κοινωνίας, για να «σωθεί η χώρα από τη χρεοκοπία».

Κώστας Βάρλας

Παραπομπές

[1] Για την εξήγηση του ενδοκυβερνητικού χρέους και του ανώτατου ορίου του βλ. http://www.fms.treas.gov/finrep/note_finstmts/fr_notes_fin_stmts_note14.html (Financial Management Service - Οικονομική Υπηρεσία Διαχείρισης του υπουργείου Οικονομικών των ΗΠΑ). Αναλυτικά στοιχεία για το μέγεθος του χρέους δίνονται στην ιστοσελίδα του αμερικάνικου υπουργείου Οικονομικών <http://www.treasurydirect.gov/NP/BPDLogin?application=np>.

[2] Για αναλυτικά στοιχεία για τα διάφορα ταμεία κοινωνικής ασφάλισης βλ. http://www.fms.treas.gov/finrep/note_finstmts/fr_notes_fin_stmts_note24.html. Στη σημείωση 24 αναφέρεται ρητά, ότι η κυβέρνηση δεσμεύει τα χρήματα των ταμείων αυτών χωρίς να τα αποταμιεύσει, προκειμένου να πληρώσει στο μέλλον, αλλά τα καταθέτει στο υπουργείο Οικονομικών που τα χρησιμοποιεί για να καλύψει τα ετήσια έξοδα της κυβέρνησης! Σε αντάλλαγμα δίνει ομόλογα τα οποία αν χρειαστεί να εξοφληθούν, αυτό θα αυξήσει τις δανειακές ανάγκες της κυβέρνησης ή θα την αναγκάσει σε περικοπές ή φορολογικές αυξήσεις.

[3] «Αχρηστο: Το ταμείο Κοινωνικής Ασφάλισης» (άρθρο στο CNN Money, 10/8/10) βλ. <http://www.treasurydirect.gov/NP/BPDLogin?application=np>.

[4] Βλέπε <http://www.wtsp.com/news/local/article/1952018/Social-Security-Trust-Fund-stolen-by-the-Government>.

[5] «Αποκαλύφθηκε τελικά η απάτη της Κοινωνικής Ασφάλισης», άρθρο του αμερικάνου πανεπιστημιακού Allen W. Smith στο Dissident Voice («Φωνή της διαφωνίας»), 24/12/2010 (<http://dissidentvoice.org/2010/12/the-social-security-fraud-has-finally-been-exposed/>).

[6] Αναλυτικά στοιχεία για τα επιτόκια των ομολόγων των ταμείων κοινωνικής ασφάλισης βρίσκονται στην επίσημη ιστοσελίδα του υπουργείου Κοινωνικής Ασφάλισης των ΗΠΑ: <http://www.socialsecurity.gov/OACT/ProgData/newIssueRates.html>.

[7] Επιτόκια Αμερικάνικης Ομοσπονδιακής Τράπεζας (<http://www.federalreserve.gov/releases/h15/current/default.htm>). Το επιτόκιο ενός δεκαετούς ομολόγου του αμερικάνικου κράτους χωρίς προστασία από πληθωρισμό (nominal) ήταν 3% στις 11/7/2011. Εφόσον το αμερικάνικο κράτος δεν δώσει πίσω τα λεφτά που σήμερα παίρνει μέσα στα επόμενα δέκα χρόνια, τότε τα ομόλογα που δίνει στο ταμείο κοινωνικής ασφάλισης θα έχουν μικρότερο επιτόκιο από αυτό που δίνει η FED.

[8] Economist 23/6/11.

■ Αίγυπτος

Νέο κύμα λαϊκής εξέγερσης

Πέντε μήνες από την πτώση του Χόσι Μουμπάρακ, ο άνεμος της λαϊκής εξέγερσης της 25ης Φλεβάρη σαρώνει και πάλι τη χώρα. Εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές κατεβαίνουν ξανά στους δρόμους εκφράζοντας την απογοήτευση και την οργή τους για την πολιτική του Ανώτατου Στρατιωτικού Συμβουλίου, που ουσιαστικά κυβερνά τη χώρα, και της διορισμένης μεταβατικής κυβέρνησης, και απαιτώντας την ικανοποίηση των αιτημάτων της εξέγερσης της 25ης Φλεβάρη.

Σύμφωνα με την αιγυπτιακή εφημερίδα Αλ Αχράμ, οργισμένοι γιατί δεν έχει γίνει καμιά ορατή αλλαγή μετά την πτώση του Μουμπάρακ, εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν ξανά στην πλατεία Ταχρίρ του Καΐρου και σε άλλες μεγάλες πόλεις της χώρας την Παρασκευή 8 Ιουλίου, την αποκαλούμενη «Παρασκευή Αποφασιστικότητας».

Τα βασικά αιτήματα των διαδηλωτών περιλαμβάνουν την επιτάχυνση των δικών των αστυνομικών που είναι ένοχοι για τη δολοφονία διαδηλωτών, την επιτάχυνση της δίκριας του Χόσι Μουμπάρακ και των διεφθαρμένων αξιωματούχων του καθεστώτος, την καθιέρωση κατώτερου βασικού μισθού, την αναδόμηση του υπουργείου Εσωτερικών και την κάθαρση στην Αστυνομία, στη Δικαιοσύνη, στην Παιδεία και σε όλες τις δημόσιες υπηρεσίες από τους ανθρώπους του καθεστώτος Μουμπάρακ.

Σκηνές και καθιστική διαμαρτυρία επί αόριστον

Παράλληλα, στήθηκαν δεκάδες σκηνές και ξεκίνησε καθιστική διαμαρτυρία από χιλιάδες διαδηλωτές, που δηλώνουν ότι θα παραμείνουν στην πλατεία Ταχρίρ μέχρι την ικανοποίηση των αιτημάτων της εξέγερσης. Οι σκηνές καταλαμβάνουν το κεντρικό τμήμα της πλατείας και την περιοχή κοντά στο τζαμί Ομάρ Μακράμ και έχουν στηθεί σημεία ελέγχου, όπου υποβάλλονται σε έλεγχο ταυτοτήτων και σωματικό έλεγχο όσοι θέλουν να μπουν στην πλατεία.

Οι διαδηλωτές και οι συλλογικότητες που συμμετέχουν στην καθιστική διαμαρτυρία έχουν συμφωνήσει και προβάλλουν, σύμφωνα με την Αλ Αχράμ, τα εξής αιτήματα:

1. Αμεση απελευθέρωση όλων των πολιτών που έχουν καταδικαστεί από στρατοδικεία και επαπέλαση της δίκριας τους από πολιτικά δικαστήρια. Να απαγορευτούν εντελώς οι δίκες πολιτών από στρατοδικεία.

2. Να συγκροτηθεί ειδικό δικαστήριο που θα δικάσει όσους αστυνομικούς εμπλέκονται σε δολοφονίες διαδηλωτών και να απολυθούν αμέσως όλοι οι εμπλεκόμενοι.

3. Να απολυθεί ο υπουργός Εσωτερικών, να αντικατασταθεί από

πολιτική προσωπικότητα και να ακολουθήσει διακήρυξη με το σχέδιο και το χρονοδιάγραμμα αναδόμησης του υπουργείου Εσωτερικών.

4. Να απολυθεί ο Γενικός Εισαγγελέας και να τοποθετηθεί στη θέση αυτή πρόσωπο ευρείας αποδοχής.

5. Να δικαστεί ο Μουμπάρακ και η κλίκα του για τα πολιτικά εγκλήματα που διέπραξαν σε βάρος της χώρας και του λαού της.

6. Να ανακληθεί ο τρέχων προϋπολογισμός, να συνταχθεί νέος που να ανταποκρίνεται στα βασικά αιτήματα της φτωχολογίας και να τεθεί σε δημόσια συζήτηση πριν από την έγκρισή του.

7. Να καθοριστούν λεπτομερώς τα δικαιώματα του Ανώτατου Στρατιωτικού Συμβουλίου, ώστε να μην παραβιάζονται τα δικαιώματα και οι εξουσίες του υπουργικού συμβουλίου.

Τη διακήρυξη με τα αιτήματα αυτά έχουν υπογράψει μέχρι στιγμής ο Συνασπισμός της Νεολαίας της Επανάστασης, το Αιγυπτιακό Κοινωνικό Δημοκρατικό Κόμμα, το Κόμμα του Δημοκρατικού Μετώπου, η Νεολαία για τη Δικαιοσύνη και την Ελευθερία, η Λαϊκή Σοσιαλιστική Συμμαχία και το Κόμμα της Επαγρύπνισης, ενώ συνεχίζονται οι επαφές για διεύρυνση της συμμετοχής.

Η Μουσουλμανική Αδελφότητα, που έχει εξελιχθεί στον πιο φερέγγυο συνομιλητή της στρατιωτικής ηγεσίας, ανακοίνωσε τη συμμετοχή

της μόλις δύο μέρες πριν από τη διακήρυξη της 8ης Ιουλίου, αφού οι διοργανωτές απέσυραν το σύνθημα «πρώτα νέο σύνταγμα και μετά εκλογές», ενώ έχει ταχθεί ενάντια στην καθιστική διαμαρτυρία.

Στις 8 Ιουλίου, χιλιάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν επίσης στην πόλη Asyut και έστησαν σκηνές κοντά στο πανεπιστήμιο για να ξεκινήσουν καθιστική διαμαρτυρία, φωνάζοντας συνθήματα εναντίον του στρατάρχη και επικεφαλής του Ανώτατου Στρατιωτικού Συμβουλίου Χουσεΐν Ταντάουι και του υπουργού Εσωτερικών Μανσούρ Ελ - Εσάουι και απαιτώντας την παραίτηση 7 υπουργών.

Εκτός από μαζικές διαδηλώσεις, καθιστικές διαμαρτυρίες ξεκίνησαν σε πολλά κυβερνήσια της Αιγύπτου, μεταξύ των οποίων στην Αλεξάνδρεια, στο Σουέζ και στο Πορτ Σάιντ. Στο τελευταίο, το Κίνημα 6 Απριλίου και άλλοι διαδηλωτές ξεκίνησαν απεργία πείνας στις 10 Ιουλίου και δήλωσαν ότι θα τη συνεχίσουν μέχρι να ικανοποιηθούν τα αιτήματά τους, τα οποία περιλαμβάνουν: δημόσιες και δίκαιες δίκες για το Χόσι Μουμπάρακ και τα στελέχη του καθεστώτος του, τιμωρία των αστυνομικών που ευθύνονται για τη δολοφονία διαδηλωτών, κάθαρση στο υπουργείο Εσωτερικών, κάθαρση της μεταβατικής κυβέρνησης του Εσάμ Σάραφ από τα μέλη του πρώην Εθνικού Δημοκρατικού Κόμματος του Μουμπάρακ, κάθαρση όλων των κρατικών υπηρε-

σιών και θεσμών από στελέχη του πρώην καθεστώτος, συμπεριλαμβανομένων της Δικαιοσύνης, της Υγείας, της Παιδείας και των ΜΜΕ, καθιέρωση ενός δίκαιου βασικού μισθού, ανάκληση των νόμων ενάντια στις απεργίες και τις διαδηλώσεις και απαγόρευση των δικών πολιτών από στρατοδικεία.

Απόπειρες κατευνασμού των διαδηλωτών

Μια μέρα μετά τις ογκώδεις διαδηλώσεις της 8ης Ιουλίου, σε μια προσπάθεια εκτόνωσης της λαϊκής οργής, ο πρωθυπουργός Εσάμ Σάραφ ανακοίνωσε ότι έδωσε εντολή στον υπουργό Εσωτερικών να εκδώσει ένα διάταγμα με το οποίο θα απολυθούν όλοι οι αστυνομικοί που εμπλέκονται σε δολοφονίες διαδηλωτών, ότι ζήτησε από το Γενικό Εισαγγελέα να σχηματίσει μια ομάδα για να επιταχυνθούν οι έρευνες στις υποθέσεις δολοφονίας διαδηλωτών και ότι ο Γενικός Εισαγγελέας έχει αποφασίσει να κάνει έρεση σε όλες τις αθωωτικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί σε τέτοιες υποθέσεις.

Όμως η ανακοίνωση αυτή θεωρήθηκε άνευ ουσίας και έφερε το αντίθετο αποτέλεσμα. Αμέσως μετά, περισσότεροι από 1.000 διαδηλωτές στο λιμάνι του Σουέζ έκλεισαν το κεντρικό δρόμο προς τη διώρυγα του Σουέζ και το λιμάνι Ταουφίκ απαιτώντας τη σύλληψη των αστυνομικών που κατηγορούνταν για τη δολοφονία διαδηλωτών και αφιέρθηκαν ελεύθεροι με εγγύηση την περασμένη βδομάδα, ενώ αυξήθηκαν σημαντικά οι συμμετέχοντες στην καθιστική διαμαρτυρία στην πλατεία Ταχρίρ του Καΐρου. Παράλληλα, οι διαδηλωτές που συμμετέχουν στις καθιστικές διαμαρτυρίες σε διάφορες πόλεις της χώρας αποφάσισαν όχι μόνο να τις συνεχίσουν αλλά και να κλιμακώσουν τις κινητοποιήσεις τους. Στις 10 Ιουλίου, οι διαδηλωτές στην πλατεία Ταχρίρ αποφάσισαν να καλέσουν σε νέα μεγάλη συγκέντρωση στις 12 Ιουλίου και να αποκλείσουν την κεντρική είσοδο του Μογκάμα, του μεγαλύτερου κυβερνητικού διοικητικού κτιρίου στην Αιγύπτο, για τρεις μέρες.

Στις 11 Ιουλίου, σε μια δεύτερη προσπάθεια κατευνασμού των διαδηλωτών, ο πρωθυπουργός Εσάμ Σάραφ ανακοίνωσε ότι θα γίνει ανασχηματισμός της κυβέρνησης μέσα σε μια βδομάδα, ότι θα αντικαταστήσει μερικούς κυβερνήτες μέχρι το τέλος του μήνα και ότι ζήτησε από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο γρήγορες και δημόσιες δίκες των αστυνομικών που κατηγορούνται για δολοφονίες διαδηλωτών.

Στο στόχαστρο κυβέρνηση και στρατός

Οι διαδηλωτές αντέδρασαν και

στις εξαγγελίες αυτές αρνητικά, γιατί, εκτός των άλλων, οι δικαστές και ο Γενικός Εισαγγελέας θεωρούνται άνθρωποι του καθεστώτος Μουμπάρακ, και κάποιος απ' αυτούς ξεκίνησαν απεργία πείνας στην Αλεξάνδρεια, στο Σουέζ, στην πλατεία Ταχρίρ και αλλού, δηλώνοντας ότι δεν θα σταματήσουν αν δεν ικανοποιηθούν τα αιτήματά τους.

Στις 12 Ιουλίου, πραγματοποιήθηκαν νέες ογκώδεις διαδηλώσεις με τη συμμετοχή δεκάδων χιλιάδων διαδηλωτών στην πλατεία Ταχρίρ και σε άλλες πόλεις της χώρας. Αυτή τη φορά στο στόχαστρο των διαδηλωτών ήταν κυρίως το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο και ο πρωθυπουργός. Σύμφωνα με ρεπορτάζ της εφημερίδας Αλ Αχράμ, «για τέσσερις ώρες, οργισμένα πλήθη εξέφραζαν τη δυσαρέσκεια και το θυμό τους απέναντι και στον πρωθυπουργό Εσάμ Σάραφ και στο Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο, κατηγορώντας τους για την εξαιρετικά αργή ικανοποίηση των βασικών αιτημάτων της εξέγερσης». Συνθήματα όπως «Κάτω, κάτω η στρατιωτική εξουσία» και «Ο λαός θέλει την απομάκρυνση του στρατάρχη» (του Χουσεΐν Ταντάουι), του επικεφαλής του Ανώτατου Στρατιωτικού Συμβουλίου, που υπήρξε για δύο δεκαετίες υπουργός Αμυνας του καθεστώτος Μουμπάρακ, κυριάρχησαν και στην πορεία χιλιάδων, νεαρών κυρίως, διαδηλωτών που ξεκίνησε από την πλατεία Ταχρίρ και κατευθύνθηκε στο γραφείο του πρωθυπουργού.

Την ίδια μέρα, το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο με ανακοίνωσή του, διά στόματος του στρατηγού Μόχσεν Αλ Φανγκάρι, εξέφρασε την εμπιστοσύνη του στο πρόσωπο του πρωθυπουργού Εσάμ Σάραφ, την παραιτήση του οποίου ζητούν πολλοί διαδηλωτές, επανέλαβε ότι θα παραδώσει την εξουσία σε πολιτική κυβέρνηση μέχρι το τέλος του χρόνου και ταυτόχρονα προειδοποίησε ότι η Αίγυπτος «αντιμετωπίζει μια σχεδιασμένη και οργανωμένη προσπάθεια αποσταθεροποίησης», ότι το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο «θα πάρει όλα τα μέτρα για να αντιμετωπίσει και να σταματήσει τις απειλές που περιβάλλουν τη χώρα» και κάλεσε «τους έντιμους πολίτες να σταθούν ενάντια σε κάθε διαμαρτυρία που εμποδίζει την επιστροφή της ομαλής ζωής».

Ο επιθετικός και απειλητικός τόνος της ανακοίνωσης, η οποία δεν έδινε καμιά απάντηση στα αιτήματα των διαδηλωτών, προκάλεσε θύελλα αντιδράσεων. Γεγονός που ανάγκασε λίγες ώρες αργότερα δύο μέλη του Ανώτατου Στρατιωτικού Συμβουλίου να δώσουν συνέντευξη τύπου, στην οποία απαντήσαν ξεανά να απαντήσουν στα αιτήματα των διαδηλωτών και επιχείρησαν μόνο να τους χαϊδέψουν τα αυτιά υπενθυμίζοντας τη στάση του

Παγιώνεται η κινεζοποίηση

«Οι υπουργοί συζήτησαν τις παραμέτρους ενός πολυετούς προγράμματος προσαρμογής για την Ελλάδα (...) Η ομάδα εργασίας του Eurogroup θα διερευνήσει τις λεπτομέρειες για τη χρηματοδότηση ενός νέου πολυετούς προγράμματος προσαρμογής».

Μας το 'σκασε το παραμύθι το Eurogroup. Το απόσπασμα προέρχεται από την ανακοίνωση που εκδόθηκε την περασμένη Τρίτη. Και πέρασε εντελώς στο ντούκου στην Ελλάδα.

Μόλις δέκα μήνες πέρασαν από τότε που ο Παπανδρέου διεκήρυσσε, κορδωμένος στο βήμα της ΔΕΘ, ότι «το Μνημόνιο τελειώνει το 2013». Μετά μας πήγαν στο Μεσοπρόθεσμο, μέχρι το 2015. Και τώρα μιλούν για «πολυετές πρόγραμμα».

Εμείς τουλάχιστον το λέγαμε από την αρχή: το Μνημόνιο είναι κινούμενη άμμος. Επειδή τα νούμερα δεν βγαίνουν με τίποτα, θα έρχονται συνέχεια νέα μέτρα και νέα Μνημόνια. Με διπλό σκοπό: πρώτο, να εξασφαλίσουν στο διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο το άρμεγμα της ελληνικής αγελάδας, μέσω των τοκογλυφικών δανείων, και δεύτερο να διαμορφώσουν μια κατάσταση κινεζοποίησης της ελληνικής εργατικής τάξης, για να μπορέσει στη συνέχεια το ντόπιο και το ευρωπαϊκό κεφάλαιο να κάνει επενδύσεις που θα του αποφέρουν το μέγιστο κέρδος. Ειδικά για το ευρωπαϊκό κεφάλαιο είναι σημαντικό να μπορέσει να έχει στην ίδια του την περιφέρεια μια οικονομία που θα μπορεί να του προσφέρει ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα. Μια Κίνα στην καρδιά της Ευρώπης.

Τα ψέματα τέλειωσαν. Το κεφάλαιο, η κυβέρνησή του και οι διεθνικοί οργανισμοί του δεν μας αφήνουν περιθώρια. Το μέλλον το γνωρίζουμε. Κι αυτό το μέλλον δεν πρόκειται ν' αλλάξει αν αλλάξει η κυβέρνηση. Η επόμενη που θα 'ρθει, είτε είναι μονοκομματική είτε είναι συνεργασίας, όποια σύνθεση κι αν έχει, θα συνεχίσει την ίδια πολιτική.

Από τη μεριά των κυρίαρχων ο κύβος έχει ριφθεί. Πήραν τις αποφάσεις τους και τις εφαρμόζουν μεθοδικά. Από την άλλη μεριά, όμως, τα πράγματα είναι επιεικώς αλαλούμ. Μόνο σπασμωδικές αντιδράσεις μέχρι τώρα. Από συμμετοχή στις εκτονωτικές 24ωρες απεργίες της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, μέχρι μπουτζώματα «αγανακτισμένων» στις πλατείες.

Η ζωή έδειξε ότι αυτές οι αντιδράσεις, όση καλή διάθεση κι αν περικλείουν, δεν μπορούν ούτε καν να τρομάξουν έναν αντίπαλο καλά οργανωμένο και αποφασισμένο να επιβάλει διά πυρός και σιδήρου την πολιτική του. Απέναντι σ' έναν τέτοιο αντίπαλο πρέπει να παραταχθεί η δύναμη που μόνο η οργάνωση μπορεί να εξασφαλίσει.

Οργάνωση από τα μικρά μέχρι τα μεγάλα. Μα πάνω απ' όλα πολιτική οργάνωση, που εξασφαλίζει στρατηγική και τακτική, πρόγραμμα και σχέδιο, άμυνα και αντεπίθεση. Ο αγώνας θα είναι σκληρός, αλλά για να πετύχει πρέπει να είναι οργανωμένος.

■ Συνένοχοι (1)

Επίλεκτο στέλεχος της ΝΔ είναι ο Αντώνης Βαρδολομαίος που διορίστηκε από τον Βενιζέλο μέλος του ΔΣ της εταιρίας ξεπουλήματος της κρατικής περιουσίας. Όχι, δεν άλλαξε στρατόπεδο ο Βαρδολομαίος. Με πρόταση του Σαμαρά τοποθετήθηκε στο συγκεκριμένο πόστο. Το «ντιλ» κλείστηκε μεταξύ Παπανδρέου και Σαμαρά στο συμβούλιο των πολιτικών αρχηγών και υλοποιήθηκε από τον Βενιζέλο, που περιέλαβε τον υποδειχθέντα από τη ΝΔ στο ΔΣ της εταιρίας ξεπουλήματος. Επομένως, για ό,τι διαπράξει αυτή η εταιρία (και θα διαπράξει πολλά) υπάρχει πλήρης συνενοχή του Σαμαρά και της ΝΔ.

ΥΓ1: Και βέβαια, ο άνθρωπος τον οποίο τοποθέτησε η ΝΔ στο ΔΣ της εταιρίας ξεπουλήματος δεν είναι τυχαίος. Δεν είναι πολιτικό πρόσωπο, με τη στενή έννοια του όρου, αλλά άνθρωπος της καπιταλιστικής πιάτσας, με έντονη δράση στο χρηματιστήριο την περίοδο της μεγάλης ληστείας. Ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση.

ΥΓ2: Εκτός από τη ΝΔ, ένα πρόσωπο στο ΔΣ της εταιρίας έβαλε και το ΛΑΟΣ. Πρόκειται για την Άννα Ζωηρού, σύμβουλο επιχειρήσεων. Και εν προκειμένω έχουμε τον κατάλληλο άνθρωπο στην κατάλληλη θέση.

■ Συνένοχοι (2)

Και να μην ξεχνάμε αυτό που αποκάλεσε η «Κόντρα» στο προηγούμενο φύλλο της. Η εταιρία ξεπουλήματος δεν θα χρησιμοποιηθεί για να μειώσει το χρέος. Θα χρησιμοποιηθεί για να πληρώνονται τα υπερογκα-τοκογλυφικά χρεολύσια. Κάθε φορά που θα χρειάζονται λεφτά, θα πουλάνε και κάποιο «φιλέτο» κρατικής περιουσίας. Γι' αυτό και η εταιρία έχει στην ουσία αόριστη διάρκεια, αφού η ζωή της μπορεί να παρατείνεται με απόφαση του υπουργού Οικονομικών.

■ Και σ' ανώτερα

Καμαρώνει ο «Ριζοσπάτης», διότι ο ευρωβουλευτής του Γ. Τούσσας συναντήθηκε στην Ιερουσαλήμ με τον Μαχμούτ Αμπάς και με τον δοτό πρωθυπουργό Σαλάμ Φαγιάντ, το πρώην μεγαλοστέλεχος της Παγκόσμιας Τράπεζας, οι οποίοι «ευχαρίστησαν το ΚΚΕ για τη συνεπή δράση και τη σταθερή αλληλεγγύη του με τον Παλαιστινιακό λαό, καθώς και για την τελευταία πρωτοβουλία του, υπογραμμίζοντας τη σημα-

σία της στις σημερινές συνθήκες. Ο Πρόεδρος Μαχμούτ Αμπάς τόνισε τη σημαντική συμβολή που έχει η πρωτοβουλία του ΚΚΕ στον αγώνα του Παλαιστινιακού λαού για ανεξάρτητο, κυρίαρχο και βιώσιμο Παλαιστινιακό κράτος».

Αλήθεια, αφού ταξίδεψαν στη Δυτική Οχθη και συναντήθηκαν με το ντουέτο του ξεπουλήματος, αλλά και με ηγεσίες άλλων κομμάτων, γιατί δεν ζήτησαν να συναντηθούν και με εκπροσώπους της Χαμάς, που αποδεδειγμένα είναι η μεγαλύτερη πολιτική δύναμη στην Παλαιστίνη; Δεν ξέρουν, άραγε, ότι η Χαμάς είναι απαγορευμένη στη Δυτική Οχθη από τους ανθρώπους του Αμπάς; Κι αν το ξέρουν, πώς δεν έθεσαν κάποιο θέμα;

■ Πάρτε τους συμβούλους

Σε άφογη καρατζαφέρεια διάλεκτο (φαίνεται ότι τους περνάει από φροντιστήριο ο χειρικής πρόεδρος), ο εκπρόσωπος Τύπου του ΛΑΟΣ Κ. Αϊβαλιώτης δήλωσε την περασμένη Δευτέρα, σχολιάζοντας τα όσα είπε ο Παπακωνσταντίνου σχετικά με το fast track στις παραλίες: «Και ο πλέον άπειρος έμπορος γνωρίζει ότι πρώτα σπρώχνεις τον "καπιμά" και μετά τα "Bon Filett"». Φαίνεται πως θέλουν να γίνουν σύμβουλοι της κυβέρνησης στο real estate της κρατικής γης, εκμεταλλευόμενοι την εμπειρία του προέδρου τους

■ Παζάρια και διαγκωνισμοί

Πρώτα βγήκε ο γιος του Καντάφι, Σαΐφ αλ Ισλάμ, και δήλωσε σε αλγερινή εφημερίδα ότι «συζητήσεις γίνονται με τη γαλλική ηγεσία και όχι με τους αντικαθεστωτικούς». Ισχυρίστηκε, δε, ότι ο ίδιος ο Σαρκοζί είπε στον απεσταλμένο του Καντάφι: «Το αντικαθεστωτικό Συμβούλιο στη Λιβύη δε θα υπήρχε χωρίς τη δική μας πολιτική και πρακτική υποστήριξη, χωρίς τα δικά μας λεφτά, και έτσι, εφόσον καταλήξουμε σε μια λύση διαλόγου, θα πειστούν να συναινέσουν, όπως και να έχει».

Μπορεί να τα φούσκωσε ο γιος του Καντάφι, όμως το γεγονός ότι γίνονται κρυφά παζάρια είναι αδιαμφισβήτητο. Το επιβεβαίωσε, εμμέσως πλην σαφώς, ο υπουργός Αμυνας της Γαλλίας, Ζεράρ Λονγκέ, που δήλωσε ότι «οι αντικαθεστωτικοί θα πρέπει να κάτσουν στο τραπέζι και να μιλήσουν με την ηγεσία της Τρίπολης για να βρεθεί μια πολιτική λύση». Όταν του υπενθύμισαν ότι οι αντικαθεστωτικοί θέτουν ως προϋπόθεση να έχει προηγηθεί αποχώρηση Καντάφι από την ηγεσία, ο Λονγκέ υποστήριξε ότι «υπάρχει δυνατότητα εξεύρεσης τρόπων να υπερκελιστεί το συγκεκριμένο εμπόδιο», καταλήγοντας με μια χαρακτηριστικότερη φράση: «Δεν γίνεται να περιμένουν άλλο πότε θα ηττηθεί ο Καντάφι στρατιωτικά για να το κάνουν». Αλλά και ο υπουργός Εξωτερικών, Αλέν Ζιπέ, επιβεβαίωσε... διαφεύδοντας τα λεγόμενα του Σαΐφ αλ Ισλάμ Καντάφι, μιλώντας για «έμμεσες επαφές».

Τέλος, η καλύτερη επιβεβαίωση ήρθε από την οξεία αντίδραση των Αμερικανών, οι οποίοι, βλέποντας ότι οι Γάλλοι κάνουν δική τους πολιτική, χωρίς να δίνουν λογαριασμό στους συμμάχους τους στο ΝΑΤΟ, δηλαδή τους Αμερικανούς, διεμήνυσαν μέσω του Στίβ Ντιπάρτμεντ ότι «ο λιβυκός λαός είναι αυτός που θα αποφασίσει πώς θα δράσει, και εννοείται ότι για εμάς στόχος παραμένει να φύγει ο Καντάφι από την εξουσία».

Κατά τα άλλα, όλοι, από τον Καντάφι και τους αντικαταφικούς μέχρι τις ισχυρές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, κόπτονται για το καλό του λιβυκού λαού.

■ Μνημόσυνο με ξένα κόλλυβα

Αυτή τη φορά πρέπει να ευλογήσουμε τα γένημα μας. Το ξεσκέπασμα του Λοβέρδου, που προσπαθούσε να κουκουλώσει το σκάνδαλο με τα μολυσμένα με το επικίνδυνο E.coli κατεψυγμένα σουτζουκάκια και κιμά της Lidl και υποχρέωσε σε παραίτηση τον πρόεδρο του ΕΦΕΤ Γ. Νυχά, έγινε από την «Κόντρα». Τη Δευτέρα το πρωί είχαμε την είδηση, τη διασταυρώσαμε και αμέσως δημοσιεύσαμε το σχετικό άρθρο στην ιστοσελίδα μας. Μέσα σε λίγες ώρες, η είδηση είχε διαδοθεί σε όλο το διαδίκτυο. Όταν ο Λοβέρδος ανακοίνωσε την τοποθέτηση του Μίχα στη θέση του παραιτηθέντος Γ. Νυχά, ήταν ήδη ευρύτατα γνωστό ότι αυτό σχετιζόταν με το σκάνδαλο Lidl.

Την επομένη άρχισαν να γίνονται και πολιτικές δηλώσεις. Κανείς, όμως, απ' όσους έκαναν σχετικές δηλώσεις δεν αναφέρθηκε στην πηγή της αποκάλυψης. Κι όχι μόνον αυτό, αλλά έβαλαν και ερωτηματικό, μη τυχόν και φανούν σκληροί προς την κυβέρνηση και τον υπουργό της. Πρώτος και καλύτερος ο ευρωβουλευτής Ν. Χουντής του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος δήλωσε ότι «δεν θέλει να πιστέψει (sic!) αυτό που φημολογείται για μέρες και που παρουσιάζεται σήμερα σε όλο το διαδίκτυο, ότι ο Πρόεδρος του ΕΦΕΤ υποχρεώθηκε σε παραίτηση εξαιτίας της ανακοίνωσης που εξέδωσε πριν λίγες μέρες ο ΕΦΕΤ, ότι ανιχνεύθηκε το βακτήριο E.Coli σε προϊόντα της αλυσίδας Lidl στη Βόρειο Ελλάδα». Την πηγή της είδησης, που δημοσιεύεται σε όλο το διαδίκτυο, δεν την είδε ο Ν. Χουντής; Γιατί δεν μας πήρε ένα τηλέφωνο, να του εξηγήσουμε εμείς; Μήπως «δεν θέλησε να πιστέψει» για πολιτικούς λόγους;

Τα ίδια ισχύουν για τους Οικολόγους-Πράσινους, η εκπρόσωπος Τύπου των οποίων Ελ. Ιωαννίδου, με κομψότητα έδωσε μόνον ερωτήματα, ενώ βοούσε ο κόσμος: «Γιατί παραιτήθηκε ο μέχρι τώρα πρόεδρος κ. Νυχάς; Αληθεύουν δημοσιεύματα για εισαγωγή τροφίμων μολυσμένων με το επικίνδυνο βακτήριο E.coli; Αληθεύει ότι ο πρώην πρόεδρος του ΕΦΕΤ πείστηκε να υποβαθμίσει το θέμα για να μην πληγούν οι πωλήσεις γνωστής γερμανικής αλυσίδας;». Ερώτημα ακόμη και για το αν βρέθηκαν τρόφιμα μολυσμένα με E.coli, όταν αυτό είχε ανακοινωθεί επίσημα από την 1η Ιούλη από τον ΕΦΕΤ!

Ο «Ριζοσπάστης» τους ξεπέρασε όλους. Δεν είχε πάρει είδηση τι έτρεξε και έγραψε για πρώτη φορά την Τετάρτη. Φυσικά, δεν υπήρχε περίπτωση να αναφερθεί στην «Κόντρα». Απ' αυτό, όμως, μέχρι τον ισχυρισμό ότι... αυτοί το είχαν πει, υπάρχει μεγάλη απόσταση.

ερώτηση μόνο θα κάνουμε: και τι γίνεται όταν η αγορά είναι πεσμένη και οι υποψήφιοι αγοραστές δεν ενδιαφέρονται για τον «κατιμά», αλλά μόνο για το «μπον φιλέ»; Προφανώς δεν θα έχουν αντίρρηση οι του ΛΑΟΣ, φτάνει να παίξουν και οι ίδιοι στο παιχνίδι. Γιατί ανησυχούν, όμως; Ήδη στην εταιρία ξεπουλήματος της κρατικής περιουσίας μήκε και δικός τους άνθρωπος.

■ Πληρωμένη απάντηση

Το περιστατικό συνέβη στην Κομοτηνή. Ο πρώην υπουργός Ευρ. Στυλιανίδης έτρωγε σε γνωστή ταβέρνα της πόλης με τη γυναίκα του Γιούλη Παπακρήστου και τα παιδιά του κι ένα ζευγάρι φίλων του. Κάποιοι φοιτητές από διπλανό τραπέζι τον άρχισαν στα γνωστά «γαλλικά». Ο Στυλιανίδης δεν απάντησε, όμως η σύζυγος αποφάσισε να υπερασπιστεί την... οικογενειακή τιμή. «Δεν σέβεστε τίποτα, δεν ντρέπεστε, έχουμε και μικρά παιδιά», είπε απευθυνόμενη στους φοιτητές, για να εισπράξει την πληρωμένη απάντηση: «Εσείς δεν ντραπήκατε όταν είσατε στα μπουζούκια την ώρα που σκοτώνετε ένα άλλο παιδί! (σ.σ. τον Αλέξη Γρηγορόπουλο). Πονηρός ο Στυλιανίδης συγκράτησε τη σύζυγο, ζήτησε το λογαριασμό και την έκαναν όλοι μαζί με ελαφρά πηδηματάκια.

■ Σιγά το μάρκετινγκ

Ο Κυριάκος (ένας είναι ο Κυριάκος) της ΝΔ και η Κεφαλίδου του ΠΑΣΟΚ, σε ένα ακόμη δείγμα δικομματικής συναίνεσης, ανακοίνωσαν ότι παραδίδουν το βουλευτικό τους αυτοκίνητο και ότι παραιτούνται από τις αποζημιώσεις για τις επιτροπές. Πολιτικά αυτό ονομάζεται αποκρίσια, από άποψη πολιτικού μάρκετινγκ, όμως, ήταν μια έξυπνη κίνηση. Οι δυο βουλευτές έφαζαν και βρήκαν πώς θα ξεχωρίσουν από τους υπόλοιπους, καταλήγοντας στο κόλπο που σε επίπεδο καπιταλιστικών επιχειρήσεων ονομάζεται «εταιρική κοινωνική ευθύνη».

Όταν μια επιχείρηση θέλει να κάνει μια διαφήμιση που να ξεχωρίζει και να μη φαίνεται σαν διαφήμιση, κάνει μια προσφορά φιλανθρωπικού τύπου. Εξασφαλίζει έτσι προβολή μέσω δημοσιευμάτων, ακόμα και συνεντεύξεις ηγετικών της στελεχών, που ενισχύουν το προφίλ της εταιρίας. Το ίδιο εξασφάλισαν και οι δύο βουλευτές. Επί τουλάχιστον δυο μέρες τζάμπα διαφήμιση. Ξέρετε πόσο θα το πλήρωναν αυτό σε προεκλογική περίοδο;

Νέο πολυνομοσχέδιο-σκούπα από τον Βενιζέλο

Ο καθηγητής του συνταγματικού δικαίου Ευάγγελος Βενιζέλος, με την ιδιότητα του... πρωθυπουργού Οικονομικών, κατέκτησε μια ακόμη πρωτιά. Έγινε ο πρώτος υπουργός κυβέρνησης ο οποίος έστειλε νυχτιάτικα στα ΜΜΕ όχι το νομοσχέδιο που κατέθεσε στη Βουλή, αλλά... πίνακα περιεχομένων με τις ρυθμίσεις του. Έστειλε και την εισηγητική έκθεση, από την οποία δεν μπορείς να βγάλεις άκρη. Ο λόγος που το έκανε είναι προφανής: τα πρώτα δημοσιεύματα να είναι ήπια (λόγω άγνοιας), ώστε στη συνέχεια, με το κατάλληλο «μασάζ», να περάσει όσο γίνεται πιο μουλωχτά το νομοσχέδιο.

Φυσικά, αναλυτική τοποθέτηση δεν μπορούμε να κάνουμε, από έναν πίνακα περιεχομένων που τον λάβαμε το βράδυ της Πέμπτης. Μόνο μερικές επισημάνσεις. Πρόκειται για ένα πολυνομοσχέδιο-σκούπα, με 55 άρθρα καταμεμημένα σε τρεις εντελώς άσχετες μεταξύ τους ενότητες.

Η πρώτη ενότητα έχει τίτλο «Προώθηση τουριστικών επενδύσεων, σύνθετα τουριστικά καταλύματα και άλλες διατάξεις τουριστικής νομοθεσίας» και αναφέρεται στη fast track παράδοση των πάντων στους μεγαλοξενονοστα ΜΜΕ όχι το νομοσχέδιο που κατέθεσε στη Βουλή, αλλά... πίνακα περιεχομένων με τις ρυθμίσεις του. Έστειλε και την εισηγητική έκθεση, από την οποία δεν μπορείς να βγάλεις άκρη. Ο λόγος που το έκανε είναι προφανής: τα πρώτα δημοσιεύματα να είναι ήπια (λόγω άγνοιας), ώστε στη συνέχεια, με το κατάλληλο «μασάζ», να περάσει όσο γίνεται πιο μουλωχτά το νομοσχέδιο. Φυσικά, αναλυτική τοποθέτηση δεν μπορούμε να κάνουμε, από έναν πίνακα περιεχομένων που τον λάβαμε το βράδυ της Πέμπτης. Μόνο μερικές επισημάνσεις. Πρόκειται για ένα πολυνομοσχέδιο-σκούπα, με 55 άρθρα καταμεμημένα σε τρεις εντελώς άσχετες μεταξύ τους ενότητες.

Η δεύτερη ενότητα έχει τίτλο «Τροποποίηση της

συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου και ρυθμίσεις θεμάτων αρμοδιότητας υπουργείου Οικονομικών» και ξεκινά με τροποποιήσεις του αντισσφαλιστικού νόμου 3865/2010, που αφορά τους εργαζόμενους στο δημόσιο. Ανάλογες αλλαγές στον αντισσφαλιστικό νόμο 3863/2010 (ιδιωτικός τομέας) προωθεί και ο Κουτρούμάνης στο νομοσχέδιο για το ΣΕΠΕ. Επιβεβαιώνεται έτσι αυτό που κατ' επανάληψη έχουμε γράψει, μετά την ψήφιση των δύο αντισσφαλιστικών νόμων, ότι Παπακωνσταντίνου, Λοβέρδος και Κουτρούμάνης έφτιαξαν μια κατάσταση μπουρδέλο, που θ' απαιτήσει συνεχείς πρόσθετες παρεμβάσεις από τη μεριά τους.

Το τελευταίο κεφάλαιο τιτλοφορείται «Ρύθμιση της αγοράς παιγνίων και άλλες διατάξεις» και αφορά τα «φρουτάκια» και γενικότερα το τζόγο. Πεδίο δόξης λαμπρόν για τον Αχιλλέα, τον Μάκη και τ' άλλα παιδιά. Παρηγοριά στη φτώχεια ο τζόγος.

Οργιάζουν οι δουλέμποροι

Οργιάζουν οι δουλέμποροι που ανέλαβαν τον καθαρισμό κτιρίων και χώρων που ανήκουν στο δημόσιο ή σε ΝΠΔΔ. Ο γνωστός, από την υπόθεση Κούνεβα, Οικονομάρχης της εταιρίας ΟΙΚΟΜΕΤ που εδώ και χρόνια είχε αναλάβει τον καθαρισμό των γραμμών και των κτιρίων του Ηλεκτρικού Σιδηρόδρομου, συνεχίζει το όργιο των παρανομιών τόσο σε βάρος των εργατικών δικαιωμάτων, αλλά και σε βάρος της καθαριότητας και της δημόσιας υγείας.

Η ΟΙΚΟΜΕΤ του Οικονομάρχη έγινε γνωστή στο πανελλήνιο από τη δολοφονική επίθεση ενάντια στην Κ. Κούνεβα. Η εταιρία αυτή είχε αναλάβει με διαγωνισμό την καθαριότητα των γραμμών και των σταθμών του ΗΣΑΠ για την περίοδο από το Μάρτη του 2008 μέχρι το Μάρτη του 2011. Μετά από ένα χρονικό διάστημα, που ο Οικονομάρχης είχε φοβηθεί και φευτοτηρούσε τις υποχρεώσεις του, άρχισε πάλι τα γνωστά κόλπα του. Να δίνει πολλά ρεπό στις εργαζόμενες, να μην τις πληρώνει κ.λπ.

Στις 23 Απριλίου του 2011 ο Οικονομάρχης έφυγε από τον

ΗΣΑΠ και μέχρι εκείνη τη στιγμή χρωστούσε στους εργαζόμενους και εργαζόμενες στον ΗΣΑΠ αρκετά χρήματα. Στη συνέχεια, για δύο μήνες η Διοίκηση του ΗΣΑΠ έδωσε τον καθαρισμό στην εταιρία TASK J&P ΑΒΑΞ ΑΕ. Η εταιρία αυτή μετά από δύο μήνες αποχώρησε και η Διοίκηση του ΗΣΑΠ έδωσε πάλι τη δουλιά του καθαρισμού στον Οικονομάρχη, ο οποίος συνεχίζει να χρωστά στους εργαζόμενους ακόμη και το μισό του Απριλίου. Το προσωπικό που απασχολεί για τον καθαρισμό των γραμμών και των σταθμών του ΗΣΑΠ δεν είναι ούτε το μισό αυτού που προβλεπόταν από τη σύμβαση που είχε υπογράψει το Μάρτη του 2008 η ΟΙΚΟΜΕΤ με τον ΗΣΑΠ.

Η κατάσταση των απλήρωτων εργαζόμενων είναι δραματική, αφού χρωστάνε ακόμη και στο φούρνο της γειτονιάς για το ψωμί που παίρνουν. Η περίπτωση αυτή δεν είναι η μοναδική. Καταγγελίες λάβαμε και από τις εργαζόμενες που δουλεύουν στο Γενικό Νοσοκομείο Αθηνών «Γ.Γεννηματάς», όπου δρα απροκάλυπτα η εταιρία ΦΑΣΜΑ ΑΕ.

Από την πρώτη στιγμή που ανάλαβαν οι δουλέμποροι την καθαριότητα των Νοσοκομείων, του ΗΣΑΠ και γενικά όλων των κτιρίων και χώρων που στεγάζονται κρατικές υπηρεσίες και υπηρεσίες των ΝΠΔΔ, καταπατούσαν βάνουσα την εργατική νομοθεσία. Τώρα, όμως, που η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μέσα σ' ένα χρόνο ξεθεμελίωσε όλη την εργατική νομοθεσία και

κατήργησε την κοινωνική ασφάλιση, τα πράγματα έγιναν πιο δραματικά για τους εργάτες που απασχολούνται στην καθαριότητα ή από τους δουλέμπορους των εταιριών «ενοικίασης» εργαζόμενων. Γι' αυτό και **δεν πρέπει ν' αφήσουμε αβοήθητους τους εργαζόμενους και εργαζόμενες στην καθαριότητα.**

Αυξάνεται από την 1η Ιούλη ο παρακρατούμενος φόρος μισθωτών υπηρεσιών

Από τον Ιούλη θα αυξηθεί ο παρακρατούμενος φόρος που καταβάλλουν οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα καθώς και οι συνταξιούχοι. Θα αυξηθεί γιατί το αφορολόγητο από 12.000 έγινε 8.000, ενώ δημιουργήθηκε κλιμάκιο με συντελεστή φορολόγησης 10% για το εισόδημα μεταξύ 8.000 και 12.000 ευρώ.

Το υπουργείο Οικονομικών δεν έχασε χρόνο. Έσπευσε να βγάλει νέα τροποποιητική εγκύκλιο διαταγή, προκειμένου να εισπράξει, μέσω του μηχανισμού του παρακρατούμενου φόρου, από τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους το επί πλέον τετρακοσάρι που θα καταβάλουν όλοι οι εργαζόμενοι και συνταξιούχοι που έχουν εισόδημα τουλάχιστον 12.000 ευρώ. Ετσι, θα αυξηθεί αναδρομικά από την 1η Αυγούστου το ποσό του παρακρατούμενου φόρου, που θα είναι 50 ευρώ περίπου για τους μήνες Ιούλη και Αύγουστο. Ο επιπλέον φόρος των πρώτων έξι μηνών, δηλαδή τα 200 ευρώ, θα καταβληθεί με την επίδοση του εκκαθαριστικού σημειώματος.

Προκαλεί η Lidl

Με μια προκλητική ανακοίνωση, που εξέδωσε το βράδυ της περασμένης Πέμπτης, ο γερμανικός όμιλος Lidl συμπεριφέρεται ως κράτος εν κράτει, γράφοντας στα παλιά του τα παπούτσια τον επίσημο κρατικό φορέα για τον έλεγχο των τροφίμων (ΕΦΕΤ).

Για το θέμα γράφουμε αναλυτικά στις σελίδες 9, 11. Ενώ ο ΕΦΕΤ χαρακτήρισε τους κιμάδες και τα σουτζουκάκια της Lidl, στα οποία ανιχνεύτηκε το βακτήριο E.coli, ως επικίνδυνα για τη δημόσια υγεία και ανακοίνωσε τη δέσμευση και καταστροφή τους, η Lidl επιμένει στη δική της κατασκευασμένη εκδοχή, επαναλαμβάνοντας τα γνωστά περί «ανεξάρτητων» ινστιτούτων ελέγχου που «επιβεβαιώνουν» ότι δεν υπάρχει E.coli στους κιμάδες που πουλάει η γερμανική εταιρία. «Ζητούμε συνώμη από τους πελάτες μας για την αναστάτωση και τη σύγχυση που προκλήθηκε», καταλήγει η ανακοίνωση της Lidl.

Αν έτσι έχουν τα πράγματα, γιατί η Lidl δεν στρέφεται νομικά ενάντια στον ΕΦΕΤ και ενάντια στο ΚΕΛΠΝΟ που ανέλυσε τα δείγματα και βρήκε το E.coli; Καταλαβαίνετε γιατί. Υπάρχει, όμως, και ένα άλλο ερώτημα, το οποίο αφορά τις κρατικές αρχές. Γιατί ο ΕΦΕΤ δεν κινήθηκε νομικά κατά της Lidl, αμέσως μόλις εξέδωσε αυτή την παραπλανητική για το καταναλωτικό κοινό ανακοίνωση; Οι εισαγγελικές αρχές γιατί δεν ασκούν δίωξη κατά της γερμανικής εταιρίας;

■ **Και έπεται συνέχεια**

Εμάς ήδη μας χρεοκόπησαν

Δεν είναι και τίποτα κακό η «επιλεκτική χρεοκοπία». Στον ελληνικό δημόσιο λόγο την έχουμε δαιμονοποιήσει. Γι' αυτό και ο Βενιζέλος αποφεύγει να χρησιμοποιήσει τον ελληνικό όρο και χρησιμοποιεί τον αγγλικό: selective default! Δυο φορές το επανέλαβε στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε εκτάκτως την Τρίτη, αμέσως μόλις επέστρεψε από τις συνεδριάσεις των Eurogroup και Ecofin στις Βρυξέλλες. «Το selective default δεν είναι ένα πραγματικό γεγονός. Είναι στην πραγματικότητα μία αξιολόγηση. Είναι ένα επίπεδο αξιολόγησης το οποίο βεβαίως τοποθετείται κάτω από τα επίπεδα τα οποία συνήθως χρησιμοποιούνται, αλλά δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να μετατρέπουμε μία πρόσληψη-μία perception αν μου συγχωρέσετε την έκφραση- με μια πραγματικότητα και δεν πρέπει να μετατρέπουμε την εκτίμηση ή την πρόσληψη σε αυτοτροφοδοτούμενη προφητεία». Και ξανά: «Επαναλαμβάνω η λέξη επιλεκτική χρεοκοπία τρομάζει χωρίς λόγο. Γι' αυτό και χρησιμοποιώ επιμόνως τον αγγλικό όρο selective default. Αυτό δεν είναι ένα πραγματικό γεγονός, δεν είναι χρεοκοπία. Είναι μια αξιολόγηση κρατικών ομολόγων που κάνουν οι τρεις γνωστοί οίκοι αξιολόγησης. Δεν δημιουργεί αυτό από μόνο του μια πραγματικότητα, ούτε ενεργοποιεί τον μηχανισμό των CDS. Εάν εμείς είμαστε ψύχραιμοι, συνετοί και έχουμε σχέδιο και το εφαρμόζουμε, μπορούμε να διαχειριστούμε τα πάντα προς όφελός μας, γιατί όλα αυτά τελικώς οδηγούν σε ένα πιο βιώσιμο χρέος και σε μια ελάφρυνση του βάρους από το χρέος».

Πανικός

Η φράση «μπορούμε να διαχειριστούμε τα πάντα προς όφελός μας», φράση που παραπέμπει σε αναφορές διεθνών παραγόντων (όπως ο ολλανδός υπουργός Οικονομικών), σύμφωνα με τις οποίες η ΕΕ θα μπορούσε να διαχειριστεί ένα selective default της Ελλάδας, το οποίο δεν θα ήταν καταστροφή, δείχνει ότι η κυβέρνηση είναι έτοιμη να αποδεχτεί τα πάντα, γι' αυτό και ο Βενιζέλος άρχισε να στρώνει το έδαφος.

Βέβαια, παρατηρήθηκε μια χοντρή αρρυθμία στο κυβερνητικό στρατόπεδο, δείγμα του πανικού που επικρατεί. Ο Παπανδρέου έστειλε επιστολή στον Γιούνκερ πριν τη σύγκληση του Eurogroup, στην οποία αναφερόταν στις προειδοποιήσεις των οίκων πιστοληπτικής αξιολόγησης για selective default, αν εμπλακεί με οποιονδήποτε τρόπο ο ιδιωτικός τομέας στο νέο πρόγραμμα «διάσωσης». Προφανώς, δεν είχε καταλάβει πού πήγαινε το πράγμα, αλλιώς δεν θα έκανε αυτή την αναφορά στην προς Γιούνκερ επιστολή του, την οποία αναγκάστηκε να κάνει γαργάρα δυο μέρες μετά, με συνέντευξή του στους Financial Times Deutschland, στην οποία δέχτηκε και αυτός την «επιλεκτική χρεοκοπία», εισπράττοντας άφθονη κριτική, στην οποία ανέλαβε να απαντήσει ο Μόσιαλος με εσπευσμένη γραπτή δήλωσή του. «Κάποιοι αρέσκονται να παίζουν με τις λέξεις», δήλωσε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος, που κατηγορήσε αυτούς τους «κάποιους», ότι «προσπαθούν να χρησιμοποιήσουν τη δημοσιογραφική απόδοση της συνέντευξης που έδωσε ο Πρωθυπουργός στους Financial Times

Deutschland» (αλήθεια, παραποιήθηκαν οι δηλώσεις του Παπανδρέου;) και ότι «σπαταλούν τις δυνάμεις τους σε ένα εσωτερικό μικροκομμάτιο παιχνιδιού τεχνητών παρεξηγήσεων»!

Η τακτική «μια ζεστό, μια κρύο» χρησιμοποιείται παγίως από τα προπαγανδιστικά επιτελεία των κυβερνήσεων, όταν θέλουν να συνηθίσουν το λαό σε μια ιδέα, η οποία μέχρι πρότινος ήταν απορριπτή. Φαίνεται πως η κρατούσα άποψη στην Ευρωζώνη για το ελληνικό χρέος είναι τέτοια που οδηγεί σε «επιλεκτική χρεοκοπία» και γι' αυτό Βενιζέλος και Παπανδρέου άρχισαν την προετοιμασία.

Παραμύθι σε συνέχειες

Πριν δούμε τι ακριβώς συμβαίνει, ας γυρίσουμε λίγο πίσω, στο όχι και τόσο μακρινό παρελθόν. Τον περασμένο Οκτώβριο, άρχισε η φιλολογία περί αναδιάρθρωσης του ελληνικού χρέους. Η κυβέρνηση δήλωνε ότι απορρίπτει μετά βδελυγμίας κάθε τέτοια συζήτηση. Το πρόγραμμα (του Μνημόνιου) εφαρμόζεται με επιτυχία, έλεγαν ο Παπανδρέου, ο Παπακωνσταντίνου και τ' άλλα παιδιά. Κάποιοι

βασιλικότεροι του βασιλέως, μάλιστα, όπως ο Χρυσόχοιδης, δήλωναν πως ακόμα και η συζήτηση για επιμήκυνση της αποπληρωμής του χρέους συνιστά εθνική προδοσία!

Πολύ σύντομα άρχισε επίσημα η συζήτηση για την επιμήκυνση της αποπληρωμής, η οποία το Δεκέμβριο αναγορεύτηκε σε εθνικό στόχο, για την οποία η κυβέρνηση θα έδινε μάχη. Μια «μάχη» που τον Γενάρη του 2011 ανακοινώθηκε ότι κερδήθηκε. Την κέρδισε ο ίδιος ο Παπανδρέου, πείθοντας τους ομολόγους του στη σύνοδο κορυφής. Βέβαια, εκείνο που ανακοινώθηκε ήταν η πολιτική βούληση, ενώ σε πρακτικό επίπεδο οι αποφάσεις αναβλήθηκαν για τον Ιούνιο, όμως αυτό δεν είχε καμιά σημασία για την κυβερνητική προπαγάνδα, η οποία αναζητούσε εθνικές νίκες, για να παραμυθιάσει το πόπολο.

Κι ενώ σε όλο τον κόσμο οι οικονομικοί αναλυτές υποστήριζαν ότι το ελληνικό πρόβλημα όχι μόνο παραμένει αλλά και οξύνεται και πως δεν υπάρχει περίπτωση να γίνει διαχείριση του ελληνικού χρέους χωρίς αναδιάρθρωση με «κούρεμα» ομολόγων, η κυβέρνηση συνέχισε να εμφανίζεται σαν απορρίπτουσα μετά βδελυγμίας κάθε τέ-

τοια προοπτική. Η αναδιάρθρωση θα σήμαινε εθνική καταστροφή, δήλωναν με το πιο σοβαρό ύφος ο Παπανδρέου με τον Παπακωνσταντίνου.

Μέχρι που έφτασε η ώρα, εκεί γύρω στο Μάη, να συζητιέται επίσημα και η αναδιάρθρωση. Μόνο που δεν χρησιμοποιήθηκε αυτή η λέξη, γιατί είχε καταστεί επικοινωνιακά απεχθής, αλλά διάφορες περιφορές, όπως νέο πακέτο διάσωσης. Το γεγονός ότι η Γερμανία (και όχι μόνο) είχε καταστήσει σαφές –και το υποστηρίζει σθεναρά μέχρι τώρα– ότι δεν συζητά καμιά νέα ρύθμιση για την Ελλάδα, χωρίς συμμετοχή σ' αυτή και του ιδιωτικού τομέα, στην Ελλάδα παρουσιάζονταν με το ακριβώς αντίθετο περιεχόμενο απ' αυτό που έχει. Ανεξάρτητα από την τεχνική λύση που θα επιλεγεί τελικά, αυτό που ετοιμάζεται είναι αναδιάρθρωση του ελληνικού κρατικού χρέους.

Όταν ανέλαβε ο Βενιζέλος το πόστο του... πρωθυπουργού Οικονομικών, βρήκε την ευκαιρία να πετάξει αμέσως όλη τη βλακώδη φιλολογία του Παπακωνσταντίνου, η οποία πλέον εξέθετε ανεπαρκώς την κυβέρνηση (το πρόγραμμα του Μνημόνιου είχε μεν ξεπατώσει τον ελληνικό λαό, όμως «τα νούμερα δεν βγήκαν») και όρισε ως νέο εθνικό στόχο την αναδιάρθρωση του χρέους, η οποία εξακολουθεί να μην αποκαλείται έτσι, αλλά με διάφορες περιφράσεις, όπως «δεύτερο πακέτο διάσωσης», «δεύτερο πρόγραμμα» κ.λπ.

Η ώρα της χρεοκοπίας

Κι έτσι, εκεί που ακόμα και η αναφορά στη λέξη αναδιάρθρωση χαρακτηριζόταν εθνική προδοσία, συζητάμε σήμερα με τον πιο επίσημο τρόπο για την αναδιάρθρωση. Λογικό ήταν κάποια στιγμή να μπει στο δημόσιο διάλογο και ο όρος «επιλεκτική χρεοκοπία» (selective default). Πότε συνέβη αυτό; Όταν κατέρρευσε η γαλλική πρωτοβουλία για την ανακούφιση (roll over) μέρους των ελληνικών ομολόγων που κατέχουν οι ιδιωτικές τράπεζες. Συγκεκριμένα, γινόταν λόγος για τα ομόλογα που λήγουν μέχρι το 2014. Αν και ποτέ δεν δόθηκε συγκεκριμένος αριθμός, κατέστη σαφές ότι η συζήτηση γινόταν για ένα μικρό ποσοστό του συνολικού χρέους. Αρκεί να αναφέρουμε ότι οι γερμανικές τράπεζες θα συμμετείχαν στο roll over με ένα ποσό γύρω στα 3 με 3,5 δισ. ευρώ.

Η γαλλική πρόταση ήταν μια άκρως τοκογλυφική πρόταση, όπως σημειώθηκε και από έντυπα όπως οι Financial Times. Κι όμως, η ελληνική κυβέρνηση ούτε που τη σχολίασε. Αυτό είναι ζήτημα αποκλειστικά του ιδιωτικού τομέα, δήλωνε ο Βενιζέλος, λες και απευθυνόταν σε ηλίθιους. Όταν η γαλλική πρόταση παρουσιάστηκε από τον ίδιο τον Σαρκαζί, ενώ ο Σόιμπλε έκανε ανακοινώσεις για λογα-

ρισμό των γερμανικών τραπεζών, οι δηλώσεις Βενιζέλου δεν ήταν παρά δηλώσεις μιας φόρου υποτελους κυβερνήσεως, στην οποία δεν δίνεται καν ο λόγος για να εκφράσει την άποψή της και η οποία απλά θα πληροφορηθεί το αποτέλεσμα του διεθνούς παζαριού, αν και όταν αυτό καταλήξει κάπου.

Γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο για το ναυάγιο των συσκέψεων του Παρισιού και της Ρώμης, στις οποίες συγκεντρώθηκαν εκπρόσωποι τραπεζών, υπό την προεδρία του IIF (International Institute of Finance), επικεφαλής του οποίου είναι ένας πρώην υφυπουργός Οικονομικών των ΗΠΑ, ο Τσαρλς Νταλάρα, και το οποίο εκπροσωπεί περισσότερες από 400 τράπεζες διεθνώς. Το αγγλοσαξονικό χρηματιστικό κεφάλαιο αντεπιτέθηκε στη διαφαινόμενη συμφωνία του γερμανογαλλικού, οι οίκοι αξιολόγησης καταβαράθρωσαν τα πορτογαλικά ομόλογα, το ευρώ δέχτηκε τεράστια πίεση, οι τραπεζίτες είδαν το ρευστό σκηνικό και «έκοψαν πέρα» και το γαλλικό σχέδιο ενταφιάστηκε μετά πολλών επαινών.

Τότε ήταν που ο Νταλάρα έριξε τη «νέα ιδέα», δηλώνοντας ότι «μια επιλεκτική χρεοκοπία της Ελλάδας, στην οποία μπορεί να προχωρήσουν οι οίκοι αξιολόγησης και η οποία θα επηρεάσει για μικρό χρονικό διάστημα τη χώρα, δεν είναι και το χειρότερο που θα μπορούσε να συμβεί». Ελάχιστες μέρες αργότερα, αμέσως μετά τη σύνοδο του Eurogroup, ο υπουργός Οικονομικών της Ολλανδίας Γιαν Κίς ντε Γέγκερ δήλωσε με νόημα: «Λύσαμε την αντίφαση για τη συμμετοχή των ιδιωτών και την επιλεκτική χρεοκοπία. Οι 17 υπουργοί δεν την αποκλείουν πλέον και έτσι έχουμε περισσότερες επιλογές, ένα διευρυμένο ορίζοντα για να δουλέψουμε».

Γι' αυτό ο Βενιζέλος έτρεξε από το αεροπλάνο στην αίθουσα συνεντεύξεων του υπουργείου Οικονομικών, όπου είχε καλέσει εκτάκτως τους οικονομικούς συντάκτες. Γι' αυτό εισαγωγικά τόνισε με νόημα, ότι «η ελληνική Κυβέρνηση νομίζω ότι είναι αυτή τη στιγμή η ασφαλέστερη πηγή ενημέρωσης»!

Τετελεσμένη

Δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε ποια λύση θα επιλεγεί τελικά για την αναδιάρθρωση του ελληνικού κρατικού χρέους. Ο Βενιζέλος δήλωσε πως ο Τρισέ του είπε ότι οι τεχνοκράτες συζητούν επί 36 σχεδίων! Το μόνο βέβαιο είναι πως η αναδιάρθρωση είναι τετελεσμένη. Εκείνο που θα μάθουμε, ίσως τις επόμενες μέρες, είναι ο τρόπος με τον οποίο αυτή θα γίνει. Αν το παζάρι ανάμεσα στις ηγέτριες δυνάμεις της Ευρωζώνης και την ΕΚΤ φτάσει σε κάποια κατάληξη, τότε μάλλον θα κάνουν και έκτακτη σύνοδο κορυφής (ίσως και τη Δευτέρα, λένε κάποιοι πληροφορίες), στην οποία θα φωνάξουν και τον Παπανδρέου για να του ανακοινώσουν τις αποφάσεις τους.

Ο όρος «επιλεκτική χρεοκοπία» δεν είναι παρά αυτό που οι Γερμανοί αποκαλούν «ελεγχόμενη χρεοκοπία» και το έχουν θέσει ως όρο για τη δημιουργία του Μόνιμου Μηχανισμού Στήριξης (ESM). Μετά το 2013, τα πακέτα «διάσωσης» θα περιλαμβάνουν και «κούρεμα ομολόγων». Να, όμως, που κάποια πράγματα είναι

Ενέχυρο και τα «ασημικά»

Νατες και οι εμπράγματατες εγγυήσεις, που δεν υπήρχε περίπτωση να δώσουμε. Μια ακόμη «κόκκινη γραμμή» διαλύθηκε, σαν να ήταν φτιαγμένη με χρωματιστούς κόκκους άμμου. Για την ακρίβεια, με τέτοια υλικά είναι φτιαγμένες όλες οι «κόκκινες γραμμές». Προπαγανδιστικά πυροτεχνήματα που φτιάχνουν οι σύμβουλοι του Παπανδρέου, για να λειτουργήσουν για λίγο καιρό και να αποφορτίσουν κάπως την πίεση που δέχεται η κυβέρνηση.

Μόλις στις 19 Ιούνιο, στη συζήτηση για την ψήφο εμπιστοσύνης, ο Παπανδρέου δήλωνε, ότι «δεν μπορούμε να δεχτούμε όρους υποτιμητικούς για τη χώρα μας. Αλλιώς μπορεί να φτάσουμε σε αδιέξοδο, με ό,τι αυτό μπορεί να σημαίνει για τη χώρα μας». Τώρα, είναι ο Βενιζέλος που γυρίζει το χαβιά, δηλώνοντας ότι τις εμπράγματατες εγγυήσεις τις ζητούν οι Φινλανδοί, γιατί «στο εθνικό υποσυνείδητο των Φινλανδών υπάρχει η έννοια του collateral», επειδή «είχαν περάσει πριν από μερικά χρόνια, στις αρχές της δεκαετίας του '90 από μια πολύ μεγάλη δημοσιονομική περιπέτεια και τότε είχαν κληθεί να παράσχουν εγγυήσεις, δηλαδή collateral». «Αρα λοιπόν», κατέληξε μ' εκείνο το από καθέδρας ύφος που δεν σηκώνει αμφισβήτηση, «εάν βρεθούμε αντιμέτωποι με ένα ερώτημα μεγάλης επιμήκυνσης, μεγάλης μείωσης επιτοκίων και μεγάλης ελάφρυνσης του κόστους εξυπηρέτησης, και πρέπει εκεί να αντιμετωπίσουμε ζητήματα εγγυητικών μηχανισμών, αυτό πρέπει να το κάνουμε γιατί ο εγγυητικός μηχανισμός θα μας επιτρέψει πολλά πράγματα». Και για να εμπεδώσουν οι δημοσιογράφοι ότι πέφτει κι αυτή η «κόκκινη γραμμή», επανέλαβε: «Αρα είναι κάτι το οποίο καλό είναι να υπάρχει στο τραπέζι. Εντάξει».

Ηταν σαφές από την πρώτη στιγμή, ότι οι «δανειστές μας» απαιτούσαν εμπράγματατες εγγυήσεις για τη δεύτερη δανειακή σύμβαση, γιατί η πρώτη δεν είναι και τόσο ισχυρή σ' αυτόν τον τομέα. Απαιτούσαν, δηλαδή, να μπει ενέχυρο ολόκληρη η Ελλάδα, για να μπορούν να βγάλουν τα κομμάτια τους στο σφυρί, προκειμένου να εισπράττουν τις τοκογλυφικές δόσεις των δανείων τους.

Στο προηγούμενο φύλλο της «Κ» γράφαμε ότι η εταιρία για το ξεπούλημα της κρατικής περιουσίας δεν φτιάχτηκε για να μειώσει το χρέος, αλλά για να υπάρχει η δυνατότητα να βγαίνουν στο σφυρί διάφορα «φιλέτα», κάθε φορά που δεν θα υπάρχουν αρκετά χρήματα στο δημόσιο ταμείο για να πληρώνεται μια τοκογλυφική δόση. Η χορήγηση εμπράγματατων εγγυήσεων στους δανειστές αποτελεί την πιο λαμπρή επιβεβαίωση αυτής μας της εκτίμησης. Όταν έχει εγγραφεί υποθήκη, τότε το ακίνητο ή την επιχείρηση μπορεί να τα βγάλει στο σφυρί ο ίδιος ο δανειστής.

Το E.coli «έφαγε» τον πρόεδρο του ΕΦΕΤ

Στο πλευρό των «μεγάλων μας φίλων» Γερμανών της Lidl ο υπουργός Υγείας

αναγκασμένοι να τα κάνουν από τώρα. Το πρόγραμμα του Μνημόνιου δεν βγαίνει και το ελληνικό κράτος πρέπει επί της ουσίας να τεθεί σε ελεγχόμενη χρεοκοπία, ανεξάρτητα από το πώς θα ονομαστεί αυτό ή από το πώς θα το αξιολογήσουν η Fitch, η Moody's και η Standard & Poor's.

Η κρίση γίνεται διαχειρίσιμη μόνο μέσα από εκτεταμένη καταστροφή παραγωγικών δυνάμεων, αλλά και από υπαξίωση κεφαλαίου που έχει συσσωρευτεί. Γιατί αν δεν καταστραφεί και κεφάλαιο, τότε η κρίση θα γίνει εντελώς ανεξέλεγκτη. Μόνο έτσι μπορεί ν' αρχίσει ένας νέος ανοδικός κύκλος. Στην Ελλάδα έχουν καταστραφεί παραγωγικές δυνάμεις. Έχει καταστραφεί πάνω απ' όλα η βασική παραγωγική δύναμη, ο εργαζόμενος άνθρωπος. Τώρα, ήρθε η ώρα να υπαξιωθεί και κεφάλαιο. Αν, όμως, η καταστροφή του εργαζόμενου ανθρώπου βρήκε όλες τις μερίδες της κεφαλαιοκρατίας ενωμένες, η καταστροφή κεφαλαίου προκαλεί οξύτατους ανταγωνισμούς ανάμεσα στις διάφορες μερίδες. Αυτό ακριβώς ζούμε τις τελευταίες εβδομάδες, με τις άγριες συγκρούσεις ανάμεσα στις διάφορες μερίδες του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου και τα ιμπεριαλιστικά κράτη που τις στηρίζουν.

Αυτές οι συγκρούσεις, όμως, ενώ έχουν συγκεκριμένο περιεχόμενο και γίνονται πολύ «πεζά», περιβάλλονται με τη γνωστή αχλή της αστικής πολιτικής παραφιλολογίας. Οι πολιτικοί ενάντια στις «αγορές», οι κοινώνιες ενάντια στις «αγορές» και άλλες τέτοιες παπαριές που συσκοτίζουν την ουσία. Στην πραγματικότητα, υπάρχουν απόλυτη ταύτιση ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές πολιτικές ηγεσίες και τις «δικές τους» μερίδες της χρηματιστικής ολιγαρχίας. Δεν είναι οι πολιτικοί υπεράνω ταξικών συμφερόντων, αλλά εντολοδόχοι αυτών που «χτυπιούνται» στις «αγορές», για να εξασφαλίσουν το μεγαλύτερο μερίδιο από την υπεραξία που παράγουν οι εργάτες. Αυτά που έχουν να διευθετήσουν οι ιμπεριαλιστές (και τα οποία θα καθορίσουν τη μορφή που θα πάρει η ελληνική «επιλεκτική χρεοκοπία») είναι πολλά. Πώς θα μοιραστεί το «κόστος» της αναδιάρθρωσης ανάμεσα στα διάφορα τραπεζικά μονοπώλια; Πώς θα μοιραστούν τη λεία από τις ιδιωτικοποιήσεις; Πώς θα διαμορφωθούν οι σχέσεις ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα που έχουν αντικρουόμενα συμφέροντα;

Η ελληνική κυβέρνηση το παρόν του εργαζόμενου λαού το έχει καταστρέψει και το μέλλον το έχει υποθηκεύσει. Είναι αυτή που υλοποιεί το πρόγραμμα κινεζοποίησης. Ενδιαφέρεται μόνο για την εξασφάλιση των συμφερόντων των ελληνικών τραπεζών. Όπως μετέδωσε το Bloomberg, ο Τρισε έχει έτοιμο ένα «σχέδιο Β» για τη στήριξη της ρευστότητας των ελληνικών τραπεζών, για την οποία κόπτεται και ο Σαμαράς. Αν η αναδιάρθρωση που θ' αποφασιστεί χαρακτηριστεί «επιλεκτική χρεοκοπία», η ΕΚΤ δεν θα μπορεί να δέχεται τα ελληνικά ομόλογα ως εγγυήσεις για να δανειοδοτεί τις ελληνικές τράπεζες. Σ' αυτή την περίπτωση, θα μπει σε εφαρμογή το πρόγραμμα «Επείγουσα Βοήθεια Ρευστότητας», που ήδη χρησιμοποιείται για τις ιρλανδικές τράπεζες που ήδη έχουν πάρει 50 δισ. Εννοείται πως πρόγραμμα «επείγουσας βοήθειας» για τους εργαζόμενους δεν προβλέπεται. Προβλέπεται μόνο συνέχιση και παγίωση της «κινεζοποίησης», χωρίς ορίζοντα λήξης.

Σε παραίτηση εξαναγκάστηκε ο πρόεδρος του ΕΦΕΤ Γιώργος Νυχάς, από την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Υγείας, στην αρμοδιότητα του οποίου έχει περάσει και ό,τι σχετίζεται με την ασφάλεια των τροφίμων. Ο υπουργός Α. Λοβέρδος... δεν σηκώνει μύγα στο σπαθί του. Ο,τι μπορεί να δυσχεράσει τους τρoικανούς και ιδίως τους φίλους μας τους Γερμανούς πρέπει να βγαίνει από τη μέση. Και ο πρόεδρος του ΕΦΕΤ έκανε το μοιραίο –όπως αποδείχτηκε– λάθος να απαιτήσει για μια φορά το αυτονόητο, δηλαδή την εφαρμογή της κείμενης νομοθεσίας, βάσει της οποίας έπρεπε να απαιτηθεί η απόσυρση και η καταστροφή παρτίδας προϊόντων του Lidl, στα οποία ανιχνεύτηκε το μικρόβιο E.coli (διαφορετικό απ' αυτό που κόστισε τόσους θανάτους στη Γερμανία, αλλά εξίσου επικίνδυνο).

Ας πάρουμε, όμως, τα πράγματα με τη σειρά.

Την 1η Ιούλη, ο ΕΦΕΤ ανακοίνωσε ότι σε κατεψυγμένα προϊόντα κρέατος του Lidl, δείγματα των οποίων πάρθηκαν από καταστήματα της Βόρειας Ελλάδας, ανιχνεύτηκε το παθογόνο βακτήριο E.coli O157. Ο ΕΦΕΤ, όπως είχε υποχρέωση, ζήτησε την απόσυρση του συνόλου των παραπάνω προϊόντων από την αγορά. Πρόκειται για κατεψυγμένο κιμά από βοδινό κρέας, καθώς και για κατεψυγμένα πικάντικα σουτζουκάκια από βοδινό κρέας, γερμανικής προέλευσης. Την ανάλυση των δειγμάτων έκανε το ΚΕΛΠΝΟ, όπως ανακοίνωσε ο πρόεδρος του ΕΦΕΤ, ο οποίος παρεμπιπτόντως συνέπεσε να έχει και εξειδικευμένη γνώση του αντικείμενου, καθώς ως καθηγητής του Γεωπονικού Πανεπιστημίου διδάσκει Μικροβιολογία Τροφίμων και είναι διευθυντής του εργαστηρίου Μικροβιολογίας & Βιοτεχνολογίας Τροφίμων.

Θυμίζουμε, ότι παθογόνα μικρόβια E.coli εντοπίστηκαν σε κατεψυγμένα μπφτεκία της Lidl και στη Γαλλία. Εκεί ο εντοπισμός προέκυψε αντίστροφα. Εκ του αποτελέσματος. Συγκεκριμένα, πέντε παιδιά, θύματα τροφικής δηλητηρίασης από ένα είδος E.coli, νοσηλεύτηκαν στο Nord/Pas de Calais, μετά από κατανάλωση κατεψυγμένων μπφτεκιών που πουλούσαν τα καταστήματα Lidl, όπως ανακοίνωσαν οι γαλλικές υγειονομικές αρχές. Τα παιδιά νοσηλεύτηκαν στη μονάδα εντατικής θεραπείας του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου της Λιλ, με συμπτώματα σοβαρής αιμορραγικής διάρροιας, όπως δήλωσε στο Γαλλικό Πρακτορείο Ειδήσεων η Δρ Ζοέλ Περίν, διευθύντρια του Νοσοκομείου. Οι γαλλικές αρχές ζήτησαν από το Lidl να αποσύρει τα μπφτεκία της συγκεκριμένης μάρκας από την αγορά. Διευκρίνισαν,

επίσης, ότι ο συγκεκριμένος τύπος E.coli δεν είναι ίδιος μ' αυτόν που προκάλεσε το θάνατο 35 ανθρώπων και τη βαριά νόσηση περίπου 3.300, στην πλειοψηφία τους Γερμανών.

Μάλλον αυτή η ειδηση από τη Γαλλία πρέπει να οδήγησε στα ράφια του Lidl, για δειγματοληπτικό έλεγχο, κάποιοι φιλότιμο ή κάποια φιλότιμη υπάλληλο του ΕΦΕΤ στη Βόρεια Ελλάδα. Και έπεσε μέσα τελικά. Το πλήγμα για την πανίσχυρη γερμανική αλυσίδα ήταν ιδιαίτερα βαρύ. Όχι τόσο γιατί θ' αναγκαζόταν να καταστρέψει κάποια προϊόντα, κόστους όχι μεγαλύτερου από λίγες δεκάδες χιλιάδες ευρώ, όσο γιατί δεχόταν πλήγμα το κύρος της. Δεν είναι και λίγο να αποδεικνύεται ότι πουλάς σαβούρα με μικρόβια. Την υποβαθμισμένη ποιότητα ο φτωχός την αντέχει, γιατί δεν έχει άλλη επιλογή, όχι όμως να τρώει και μολυσμένα τρόφιμα. Ο καθένας αναρωτιέται πόσες φορές στο παρελθόν συνέβη το ίδιο, όμως δεν μαθεύτηκε ποτέ, γιατί ποτέ δεν έγιναν έλεγχοι.

Η πρώτη αντίδραση της Lidl ήταν να τυπώσει μια ανακοίνωση μεγέθους Α4, την οποία κόλλησε στα μαγαζιά της. Σ' αυτή έγραφε ότι σε δύο προϊόντα «υπάρχει η υποψία παρουσίας του βακτηρίου Escherichia coli», ότι «για προληπτικούς λόγους έχει ήδη αποσύρει τα παραπάνω προϊόντα από τους χώρους πώλησης» και ότι παρακαλεί τους πελάτες «για λόγους προληπτικής προστασίας» να επιστρέψουν προϊόντα που έχουν αγοράσει και να πάρουν πίσω τα λεφτά τους, χωρίς καν να έχουν την απόδειξη αγοράς!

Ήταν φανερό ότι οι Γερμανοί προσπαθούσαν να ριξουν το θέμα στα μαλακά, μιλώντας απλώς για υποψία, ενώ είχε ανιχνευτεί το μικρόβιο. Παρουσίαζαν, επίσης, τα πράγματα σαν αποτέλεσμα δικών τους πρωτοβουλιών και όχι σαν υποχρέωσή τους έναντι του νόμου

και μιας κρατικής υπηρεσίας όπως ο ΕΦΕΤ.

Στις 6 Ιούλη, έχοντας προφανώς κάνει τις «επαφές» της με τα ανώτερα κλιμάκια της εξουσίας, η γερμανική εταιρία προσπάθησε να περάσει στην αντεπίθεση, εκδίδοντας ανακοίνωση, στην οποία έγραφε ότι «μικροβιολογικές αναλύσεις ανεξάρτητων ελεγκτικών Ινστιτούτων διαπιστώνουν ότι τα προϊόντα κιμά της Lidl δεν αποτελούν κίνδυνο για την υγεία των καταναλωτών». Έγραφε χαρακτηριστικά η ανακοίνωση: «Στη Lidl Hellas δεν υπάρχουν μέχρι αυτή τη στιγμή αποτελέσματα ελέγχων, τα οποία να επιβεβαιώνουν την παρουσία βεροτοξινογόνου βακτηρίου E.coli O157:H7 (...) Η Lidl Hellas υπέβαλε σε επανέλεγχο τα παραπάνω αναφερόμενα τρόφιμα. Τα αποτελέσματα των αναλύσεων απέδειξαν ότι τα τρόφιμά μας είναι ασφαλή (...) Αυτό επιβεβαιώνεται και μέσω της πραγματογνωμοσύνης του κ. Καθ. Δρ. Ιατρ. Στυλιανού Χατζηπαναγιώτου, Αναπληρωτή Καθηγητή Μικροβιολογίας της Ιατρικής Σχολής του ΕΚΠΑ, που υποβλήθηκε στην Lidl Hellas. Η Lidl Hellas επισημαίνει ρητά ότι ακόμα και σε περίπτωση που είχε ανιχνευθεί το βεροτοξινογόνο βακτήριο E.coli O157:H7 στα προϊόντα κρέατος, τα βακτήρια θα είχαν εξουδετερωθεί στο μαγείρεμα από τη θεσιμότητα».

Από πού ν' αρχίσει και πού να τελειώσει κανείς; Από την αναφορά σε «ανεξάρτητα ελεγκτικά ινστιτούτα», που υπονοεί –εμμέσως πλην σαφώς– ότι τα εργαστήρια του ΚΕΛΠΝΟ είναι... εξαρτημένα; Από ποιους άραγε; Από τους... ανταγωνιστές της Lidl; Σε ποια ακριβώς τρόφιμα έκανε επανέλεγχο η Lidl; Στα δείγματα που είχαν παρθεί από τον ΕΦΕΤ και είχαν αναλυθεί από το ΚΕΛΠΝΟ; Ή μήπως σε άλλα δείγματα, επιμελώς επιλεγμένα για να βγουν καθαρά; Όσο για τον Δρα που συνέταξε πραγματογνωμοσύνη, ας μας πουν

και την αμοιβή του.

Ήταν φανερό, ότι η γερμανική εταιρία αντλούσε το θράσος από τις διαβεβαιώσεις που είχε λάβει «άνωθεν». Τι ήθελε να πετύχει; Όχι, βέβαια, ν' αλλάξουν τ' αποτελέσματα του ελέγχου που είχε γίνει, αλλά να σταματήσει το θέμα στην πρώτη ανακοίνωση του ΕΦΕΤ, χωρίς να γίνουν οι περαιτέρω ενέργειες που προβλέπονται από το νόμο (συγκέντρωση όλων των προϊόντων και στη συνέχεια είτε επαναπροώθησή τους είτε καταστροφή τους). Αν το πράγμα σταματούσε εκεί, η Lidl θα έκανε διαφημιστική καμπάνια μ' αυτά που είχε ήδη ανακοινώσει, θα άφηνε να εννοηθεί ότι δεν ήταν σωστές οι αναλύσεις του ΚΕΛΠΝΟ και το σκάνδαλο θα κουκουλωνόταν.

Αυτό φαίνεται ότι απαιτήσε ο Α. Λοβέρδος από τον πρόεδρο του ΕΦΕΤ. Τι ακριβώς συνέβη μεταξύ Λοβέρδου και Νυχά δεν είμαστε σε θέση να το γνωρίζουμε. Το βέβαιο είναι, ότι ο πρόεδρος του ΕΦΕΤ εξαναγκάστηκε σε παραίτηση, γιατί δεν κουκούλωσε το σκάνδαλο και δεν προστάτευσε το γερμανικό κολοσό της λιανικής πώλησης. Πέρασε μια εβδομάδα από τότε, έγινε μεγάλος ντόρος (θα δούμε αναλυτικά παρακάτω), όμως ούτε ο Λοβέρδος τόλμησε να διαφεύσει ούτε ο Νυχάς έκανε κάποια δήλωση για να καλύψει τον υπουργό. Ας δούμε τη συνέχεια του ρεπορτάζ.

Τη Δευτέρα το πρωί είχαμε την πληροφορία για την παραίτηση του προέδρου του ΕΦΕΤ, λόγω Lidl. Παρά τις επανειλημμένες προσπάθειές μας, ούτε ο Λοβέρδος εμφανίστηκε στο τηλέφωνο ούτε ο Νυχάς. Όταν διασταυρώσαμε την πληροφορία, παρεμβήκαμε άμεσα από την ιστοσελίδα της «Κόντρας». Σε λίγη ώρα, το δημοσίευμα είχε κατακλύσει το ελληνικό Ιντερνετ, αναπαραγμένο από δεκάδες σάιτ και μπλογκ. Αυτό ανάγκασε τον Α. Λοβέρδο να ανακοινώσει, χωρίς το απόγευμα, ότι «στη θέση του παραιτηθέντος προέδρου του Ενιαίου Φορέα Ελέγχου Τροφίμων (ΕΦΕΤ), κ. Γ. Ι. Νυχά τοποθετείται ο κ. Ιωάννης Μίχας». Πότε παραπήθηκε ο Νυχάς; Για ποιο λόγο παραπήθηκε; Η σιωπή σ' αυτά τα ερωτήματα ήταν εύλωτη.

Όσο για την τοποθέτηση του Μίχα, δοκιμασμένου κομματόσκυλου του ΠΑΣΟΚ, σηματοδοτεί μια ακόμη πρωτιά του Λοβέρδου. Μέχρι τώρα, στην προεδρία του ΕΦΕΤ τοποθετούνταν πανεπιστημιακοί με ειδικότητα σχετική με το αντικείμενο. Για πρώτη φορά τοποθετείται ένα κομματικό στέλεχος, με πτυχίο εργοδηγού, που εργάστηκε κάποτε στο Σκαραμαγκά και από τότε κάνει καριέρα σε κομματικά αξιώματα (μέχρι που τον «έλιωσε» ο ΜΙ-
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

Αντιδράσεις-προάγγελος ενός καυτού Φθινόπωρου

Τι εμφανέστερη απόδειξη ότι το νομοσχέδιο Διαμαντοπούλου βάζει ταφόπλακα στο δημόσιο Πανεπιστήμιο, από το γεγονός ότι η υπουργός Παιδείας το φέρνει σαν τον κλέφτη μέσα στο καλοκαίρι και απαιτεί να ψηφιστεί από τη Βουλή οπωσδήποτε πριν το Σεπτέμβριο, πριν ανοίξουν ξανά τα Πανεπιστήμια και γυρίσουν οι φοιτητές στις έδρες τους; Η Διαμαντοπούλου και η κυβέρνηση γνωρίζουν καλά ότι θα βρεθούν μπροστά σ' ένα καυτό Φθινόπωρο και ότι τα καραγκιοζιλίκια που κάνουν τώρα με τη δήθεν παράταση χρόνου για το στημένο «διάλογο» δεν πιάνουν τόπο. Άλλωστε, οι προθεσμίες για συζήτηση στις αρμόδιες επιτροπές της Βουλής, κατάθεση του νομοσχεδίου στην ολομέλεια και ψήφισή του ήταν ήδη έτσι κι αλλιώς ανελαστικές και ο χρόνος δεν «έβγαινε» με τίποτε. Ετσι αντί στις 30 π.χ. του Ιουλίου, το νομοσχέδιο θα ψηφιστεί στα τέλη Αυγούστου! «Σιγά τα λάχανα» δηλαδή! Εκτός από την αποτυχημένη συνάντηση της Διαμαντοπούλου με τη Συντονιστική Επιτροπή της Συνόδου των Πρυτάνεων, που έγινε στο πλαίσιο ενός χειρίστου και χωρίς νόημα, από την πλευρά των Πρυτάνεων, σαβουάρ βιβρ (το πανεπιστημιακό κατεστημένο δε θέλησε να πάει κόντρα στο θεσμικό του ρόλο στο πλαίσιο του συστήματος), όλα τα μηνύματα που φθάνουν στο υπουργείο Παιδείας είναι «φωτιά». Οι φοιτητές, παρότι έχουν αποδεκαπιστεί και σκορπιστεί στις πόλεις και τα χωριά τους, υπογράμμισαν ήδη την παρουσία τους και έκαναν δηλωτικές τις προθέσεις τους για το τι θα επακολουθήσει, οργανώνοντας κινητοποιήσεις μπροστά στη Βουλή και στο υπουργείο Παιδείας, όπου έγιναν και συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής.

Ακόμη και η κυβερνητική φοιτητική παράταξη της ΠΑΣΠ, αντιλαμβάνεται πως αν θέλει να σταθεί μέσα στο Πανεπιστήμιο πρέπει να εναντιωθεί στο προσχέδιο νόμου της Διαμαντοπούλου. Στο Δελτίο Τύπου

που εξέδωσε η ΠΑΣΠ Πανεπιστημίων, το νομοσχέδιο χαρακτηρίζεται ως «πρωτοφανής επίθεση ενάντια στο δημόσιο Πανεπιστήμιο, που ξεπερνά κάθε προηγούμενο». Το Δελτίο Τύπου κάνει επίσης λόγο για «ολιγαρχικά συστήματα διοίκησης», για «διαγραφές όσων φοιτητών ξεπερνούν το 60 έτος», για «πλήρη κατάργηση του ακαδημαϊκού ασύλου» και κατηγορεί το υπουργείο Παιδείας ότι «αγνοεί επιδεικτικά τα ζητήματα υποχρηματοδότησης, της έλλειψης σύγχρονων υποδομών, της ανεπαρκούς φοιτητικής μέριμνας», κ.λπ., ενώ «στοχοποιεί τους φοιτητές με στόχο προκλητικό». Είναι τόσο βαριά και ασήκωτη η σιδερένια φτέρνα του νομοσχεδίου, που ακόμη και η ΠΑΣΠ δε μπορεί να τη σηκώσει στους ώμους της μέσα στα Πανεπιστήμια. Γι' αυτό και αναγκάζεται να διαμηνύσει στη Διαμαντοπούλου πως θα «σηκώσει τα λάβαρα του αγώνα» και θα «συνταχθεί μαζί με τους φοιτητικούς συλλόγους και όλους τους φορείς της ακαδημαϊκής κοινότητας» για να «αποτρέψει την ψήφιση του νομοσχεδίου-έκτρωμα, που θα μετατρέψει το πανεπιστήμιο σε επιχείρηση και θα αλλοιώσει ολοκληρωτικά τη φύση, το χαρακτήρα και την αποστολή του».

Εν τω μεταξύ το ένα μετά το άλλο τα μεγάλα πανεπιστημιακά ιδρύματα απορρίπτουν το προσχέδιο νόμου. Η Σύγκλητος του ΕΜΠ «δηλώνει την πεποίθησή της ότι Πανεπιστήμιο χωρίς αυτοτέλεια, με εξωπανεπιστημιακές διοικήσεις, χωρίς δωρεάν παροχές, με διασπασμένα προγράμματα σπουδών, χωρίς κατοχυρωμένα επαγγελματικά δικαιώματα, χωρίς άσυλο, δεν νοείται να λειτουργεί», «εκφράζει την κατηγο-

ρηματική αντίθεσή της με το προσχέδιο νόμου και ζητά την απόσυρσή του» και «καλεί το σύνολο των μελών ΔΕΠ, τους φοιτητές, τους εργαζόμενους των Πανεπιστημίων και την ελληνική κοινωνία να διαφυλάξουν το δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα της ανώτατης εκπαίδευσης και να δώσουν από κοινού τη μάχη για ένα καλύτερο Δημόσιο Πανεπιστήμιο, απαντώντας άμεσα και δυναμικά σε περίπτωση κατάθεσης του συγκεκριμένου προσχεδίου νόμου».

Η Σύγκλητος του Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΠΑ) τονίζει ότι με το νομοσχέδιο «επιχειρείται η κατάργηση του δημόσιου χαρακτήρα του Πανεπιστημίου» και ότι «οι επιχειρούμενες αλλαγές αποσκοπούν στην κατάλυση της αυτοτέλειας και της δημοκρατικής νομιμοποίησης των οργάνων διοίκησης των Πανεπιστημίων με την εισαγωγή του συμβουλίου διοίκησης, την κατάργηση της εκλογής του Πρύτανη από την πανεπιστημιακή κοινότητα και με τη Σύγκλητο πλέον να αποκτά διακοσμητικό ρόλο». Υπογραμμίζει επίσης τα εξής: «Οι ρυθμίσεις του προσχεδίου νόμου «συγκροτούν ένα νέο μοντέλο που ενισχύει την αδιαφάνεια στη διοίκηση των ιδρυμάτων

και ταιριάζει περισσότερο σε ανώνυμες εταιρείες και όχι στα Πανεπιστήμια». «Μετά τις μεγάλες περικοπές στη χρηματοδότηση των Ιδρυμάτων με το νέο νόμο διαμορφώνεται το πλαίσιο για τη μεταφορά της Συνταγματικής υποχρέωσης του Κράτους για τη χρηματοδότηση των σπουδών στις πλάτες των οικογενειών των φοιτητών». «Δημιουργούνται σπουδές πολλών ταχυτήτων και υποβαθμίζονται οι σπουδές, τα πτυχία με την εισαγωγή 2ετών και 3ετών προγραμμάτων, ενώ συγχέεται η εκπαίδευση με την κατάρτιση. Παράλληλα ο κατακερματισμός των πτυχίων και η αποσύνδεση του πτυχίου από τα επαγγελματικά δικαιώματα θα έχει ως άμεσο αποτέλεσμα την καταδίκη των αποφοίτων των Πανεπιστημίων σε ένα διευρυμένο καθεστώς εργασιακής ανασφάλειας και παρατεταμένης ανεργίας». Η Σύγκλητος του ΕΚΠΑ «καταδικάζει με τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο το συγκεκριμένο νομοσχέδιο», καλεί «όλα τα Πανεπιστημιακά Ιδρύματα, διδάσκοντες-φοιτητές-εργαζόμενους σε κοινό αγώνα για την ανατροπή των επαίσχυντων διατάξεων που προωθούνται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση» και διαμηνύει «στην κυβέρνηση πως ακόμα και αν ψηφίσει το νομοσχέδιο πραξικοπηματικά, δε θα προχωρήσουμε στην εφαρμογή του, αλλά από το Σεπτέμβριο θα προχωρήσουμε σε κινητοποιήσεις, ακόμα και σε αναστολή της λειτουργίας του Ιδρύματος».

Η Σύγκλητος του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης εκφράζει «την κατηγορηματική αντίθεσή της» με το προσχέδιο νόμου και ζητά να μην κατατεθεί επειδή μεταξύ των άλλων «στερείται ακαδημαϊκού οράματος και εξαντλείται

σε σειρά αποσπασματικών ρυθμίσεων που στην πλειοψηφία τους αποτελούν άκριτη αντιγραφή από διεθνή μοντέλα ιδιωτικών κατά βάση ιδρυμάτων, που θα οδηγήσουν στη χειραγώγηση και την κηδεμόνευση των ΑΕΙ», «απομακρύνει τα Πανεπιστήμια από τα ιδανικά της Παιδείας και υποβαθμίζει τις σπουδές καθώς συγχέει την εκπαίδευση με την κατάρτιση και εισάγει ταχύρυθμα, αμφίβολης ποιότητας και επαγγελματικής επάρκειας προγράμματα σπουδών», «καταργεί την αυτοδιοίκηση των πανεπιστημίων, εγείροντας σοβαρά ζητήματα αντισυνταγματικότητας», «δημιουργεί ένα αυταρχικό, συγκεντρωτικό και ολοκληρωτικό μοντέλο διοίκησης», κ.λπ.

Παρά τις αντιδράσεις σύσσωμων των Πανεπιστημίων, η Διαμαντοπούλου παρουσίασε το πόνημά της στη φιέστα του υπουργικού συμβουλίου και πήρε την έγκρισή του. Την αποφασιστικότητα της κυβέρνησης να προχωρήσει διά πυρός και σιδήρου τον ενταξιασμό του δημόσιου Πανεπιστημίου εξέφρασε ο ίδιος ο Παπανδρέου, που πήρε στην πλάτη του το νομοσχέδιο και την προώθησή του, μιλώντας για αλλαγές «ιστορικών διαστάσεων», ενώ κατηγορήσε αυτούς που αντιδρούν, αυτός ο ανιστόρητος, αμόρφωτος και εμφορούμενος από άκρατο νεοφιλελευθερισμού ιδέες στα ζητήματα Παιδείας, για «συντήρηση», «αδράνεια» και «στασιμότητα». Την ταφόπλακα στο δημόσιο Πανεπιστήμιο, ίσως επιχειρήσει να νομιμοποιήσει ο ΓΑΠ με το δημοψήφισμα-καραγκιοζιλίκι που θα κάνει -όπως δηλώνει- το Φθινόπωρο. Τούτο απορρέει και από την παράκληση της κυβερνητικής βουλευτού Αθανασίας Μερντιντή, στην πρόσφατη συνεδρίαση του ΚΤΕ Παιδείας του ΠΑΣΟΚ, όπου θέματα συζήτησης ήταν ο νέος νόμος για τα Πανεπιστήμια, να εξαιρεθεί το Ζήτημα της αναστολής του άρθρου 16 του Συντάγματος από το δημοψήφισμα.

Γιούλα Γκεσούλη

Θέλουν και αυτοί φοιτητές-στρατιωτάκια

Το πανεπιστημιακό κατεστημένο εκπροσωπούμενο στο ανώτατο επίπεδο (Σύνδοχος Πρυτάνεων, πανεπιστημιακές διοικήσεις) εμφορείται από παρεμφερείς με το υπουργείο Παιδείας ιδέες, όσον αφορά τους λεγόμενους «αιώνιους φοιτητές». Γενικά επιθυμεί και αυτό φοιτητές-στρατιωτάκια, αυστηρά προσηλωμένους στα μαθήματά τους, που με τις κινητοποιήσεις και τις ενέργειές τους δεν εμποδίζουν την «απρόσκοπτη» λειτουργία του Πανεπιστημίου (κυρίως το πανεπιστημιακό κατεστημένο ενδιαφέρεται για την απρόσκοπτη διεξαγωγή της έρευνας που πραγματοποιείται σε συνεργασία με τις επιχειρήσεις, που φέρει έσοδα στο Πανεπιστήμιο και για κάθε λειτουργία

που βοηθά, στηρίζει και αναδεικνύει το ίδιο).

Γι' αυτό δεν είναι τυχαίο ότι στην Απόφαση της 67ης Συνόδου των Πρυτάνεων, με την οποία δηλώνεται η αντίθεση στο προσχέδιο νόμου του υπουργείου Παιδείας, δεν υπάρχει η παραμικρή αναφορά στην κατάργηση του ασύλου, καθώς και στις διατάξεις που επιβάλλουν τη σιωπή των αμνών στα Πανεπιστήμια (ανώτατος χρόνος σπουδών, απαγόρευση στην ουσία παράτασης του ακαδημαϊκού εξαμήνου που παραπέμπει σε απαγόρευση κάθε φοιτητικής κινητοποίησης ή απεργίας που «διακόπτει» την ακαδημαϊκή λειτουργία).

Εν αναμονή, λοιπόν, του νέου νομοσχεδίου, που συμπε-

ριφέρεται με καταδιωκτική

και τη λεγόμενη «πανεπιστημιακή ελευθερία», επιδεικνύε-

ται από πανεπιστημιακές διοικήσεις ιδιαίτερη επιμέλεια στο να τηρηθούν οι διατάξεις, που αφορούν στον «ανώτατο χρόνο» σπουδών που προβλέπεται από το «νόμο Γιαννάκου». Όπως μάθαμε έχουν δοθεί εντολές σε γραμματείες των Πανεπιστημίων να ενημερώνουν σχετικά τους φοιτητές, που έχουν υπερβεί το «νόμιμο» χρόνο σπουδών (προφανώς με την απειλή της διαγραφής).

Θυμίζουμε χαρακτηριστικά ότι ο «νόμος Γιαννάκου», που ψηφίστηκε το 2007, προβλέπει τα εξής: «Οι φοιτητές ή σπουδαστές που, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, είναι εγγεγραμμένοι σε Α.Ε.Ι. της χώρας και δεν έχουν συμπληρώσει ακόμη τον ελάχιστο αριθμό εξαμήνων που

απαιτούνται για τη λήψη του πτυχίου, σύμφωνα με το ενδεικτικό πρόγραμμα σπουδών του Τμήματος, μπορούν να συνεχίσουν τις σπουδές τους μέχρι τη συμπλήρωση του ελάχιστου αυτού αριθμού εξαμήνων και πέραν αυτού επί πέντε (5) επιπλέον ακαδημαϊκά έτη. Φοιτητές ή σπουδαστές που, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, έχουν ήδη συμπληρώσει τον ελάχιστο αριθμό εξαμήνων που απαιτούνται για τη λήψη του πτυχίου, σύμφωνα με το ενδεικτικό πρόγραμμα σπουδών του Τμήματος, μπορούν να συνεχίσουν τις σπουδές τους επί πέντε ακόμη ακαδημαϊκά έτη, αρχόμενα από το επόμενο ακαδημαϊκό έτος από την έναρξη του παρόντος νόμου».

Παιχνίδι διαλόγου Διαμαντοπούλου Πρυτάνεων

Τι συζήτηση μπορείς να κάνεις πάνω σ' ένα προσχέδιο νόμου που θεωρείς ότι «μετατρέπει το Πανεπιστήμιο σε Εταιρία», που τις ρυθμίζει του τις θεωρείς «επιζημίως για τα Πανεπιστήμια και την κοινωνία», με μια πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας, την οποία κατηγορείς για «εμπάθεια απέναντι στην ακαδημαϊκή κοινότητα» και για «διαρκή επίθεση» ενάντια στο δημόσιο Πανεπιστήμιο (Απόφαση της 67ης Συνόδου Πρυτάνεων); Απολύτως καμιά. Αν είσαι ξεκάθαρα τοποθετημένος απ' την πλευρά των ταξικών συμφερόντων του προλεταριάτου.

Τα ερωτήματα είναι ρητορικά, βεβαίως, εφόσον πρόκειται για τους Πρυτάνεις και το πανεπιστημιακό κατεστημένο που διεκδικεί (και έχει) θεσμικό ρόλο στο σύστημα. Γι' αυτό, και παρόλη την εναντίωση στο προσχέδιο νόμου της Διαμαντοπούλου, η Συντονιστική τους Επιτροπή δέχτηκε να πάει σε συνάντηση με την υπουργό, συμμετέχοντας και αυτή στο παιχνίδι του σημειώματος διαλόγου (έστω και σε ασφυκτικά περιορισμένα χρονικά πλαίσια) που θέλει να παίξει το υπουργείο Παιδείας. Κι ενώ είναι γενικώς παραδεκτό ότι πρόκειται για ένα προσχέδιο έκτρωμα που βάζει τακρόπλακα στο δημόσιο Πανεπιστήμιο, η Γραμματεία της Συνόδου των Πρυτάνεων, με το πέρασμα της συνάντησης με τη Διαμαντοπούλου, εξέδωσε ένα Δελτίο Τύπου με το οποίο μας ενημερώνει ότι «διατυπώθηκαν απόψεις για ενδεχόμενες αλλαγές», και ότι «το μέχρι σήμερα γνωστό προσχέδιο χρήζει πολλών και σημαντικών αλλαγών πριν κατατεθεί στη Βουλή».

Μπορεί, βέβαια, οι Πρυτάνεις να μη θέλουν να απαρνηθούν το θεσμικό τους ρόλο και να προστρέχουν, έστω και δαρμένοι, στον προσχηματικό και γελοίο από κάθε άποψη διάλογο, η Διαμαντοπούλου όμως, με τις πλάτες του ΓΑΠ, έχει πάρει τις αποφάσεις της και δηλώνει ξεδιάντροπα και με λόγια και με έργα, σ' αυτή τη φάση, που η κυβέρνηση το 'χει πάρει απόφαση να επιδείξει με κάθε τρόπο διάθεση γενικού ξεπουλήματος στους τροϊκανούς, ότι δεν τους λογαριάζει καν. Γι' αυτό με ύφος χιλίων Μάργκαρετ Θάτσερ διεμήνυσε: «Δεν συμφωνώ σε καμία διαπραγμάτευση στην "κόκκινη γραμμή"», που βάζουν οι Πρυτάνεις σχετικά με το Συμβούλιο Διοίκησης, που είναι σημείο-κλειδί για την μετατροπή του Πανεπιστημίου σε εταιρία και το διορισμό του Πρύτανη απ' αυτό. Και συνέχισε τονίζοντας πως «οι κόκκινες γραμμές δεν μπορεί να μπαίνουν σε διοικητικά θέματα», αλλά τάχαμου «στα μεγάλα ζητήματα που αφορούν στις σπουδές, στο μέλλον της χώρας», τα οποία, βεβαίως, πρόκεινται μόνο με τις αλλαγές που επιφέρει το προσχέδιο νόμου.

Για τα μάτια, η υπουργός Παιδείας ζήτησε από τους Πρυτάνεις τις γραπτές τους προτάσεις, επί όλων των άρθρων στα οποία υπάρχουν «διαφορετικές προσεγγίσεις», ενώ οι Πρυτάνεις ανακοίνωσαν ότι εν αναμονή του τελικού σχεδίου νόμου θα συνεδριάσει εκτάκτως τις επόμενες ημέρες η Σύνοδος των Πρυτάνεων.

Γιούλα Γκεσούλη

Η κάθοδος των βαθμολογιών

Τα στατιστικά στοιχεία με το γενικό βαθμό πρόσβασης ανά κατεύθυνση, που έδωσε στη δημοσιότητα το υπουργείο Παιδείας, επαληθεύουν το συμπέρασμα που προέκυψε μετά την ανακοίνωση των βαθμολογιών ανά μάθημα: Τα θέματα αυξημένης δυσκολίας που επέλεξε φέτος η Επιτροπή Εξετάσεων, ακολουθώντας το πνεύμα των καιρών, την αποφασιστική δηλαδή συρρίκνωση του αριθμού εισακτέων στα Πανεπιστήμια, οδήγησαν σε σφαγή των υποψηφίων.

Φέτος, ο αριθμός των υποψηφίων που έγραψε άριστα (βαθμολογίες 18-20), είναι ο μικρότερος της τελευταίας πενταετίας. Μόνο 6.178 υποψήφιοι σε σύνολο 85.600 έγραψε άριστα, ενώ πέρυσι ο αντίστοιχος αριθμός ήταν 10.571 υποψήφιοι, το 2009 10.688 κ.λπ. Το γεγονός αυτό, της μείωσης δηλαδή του αριθμού των αριστούχων, θα οδηγήσει σε πτωτική πορεία τις βάσεις στις υψηλόβαθμες σχολές μεγάλης ζήτησης. Από την άλλη, 30.409 υποψήφιοι έγραψαν κάτω

από τη βάση.

Τα παραπάνω στοιχεία, σε συνδυασμό με τα μικρά ή μεγάλα μέτρα που λαμβάνει διαρκώς το υπουργείο Παιδείας (από την καθιέρωση δυο απολυτηρίων διαφορετικής ταχύτητας, τη μείωση των εισακτέων, τις συγχωνεύσεις-καταργήσεις τμημάτων, σχολείων, αλλά και ιδρυμάτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης μέχρι το πρόσφατο προσχέδιο νόμου-έκτρωμα που βάζει τακρόπλακα στο

δημόσιο Πανεπιστήμιο) αποδεικνύουν ότι ο καπιταλισμός και οι διαχειριστές του αντιμετωπίζουν την παιδεία με τη χυδαία αντίληψη της αγοράς κι έχουν βάλει σκοπό με κάθε τρόπο να υψώσουν ανυπέρβλητους ταξικούς φραγμούς στη νεολαία της εργαζόμενης κοινωνίας και να πετσοκόψουν την τάση της για πανεπιστημιακή μόρφωση (με το «νέο Λύκειο», τις εισαγωγικές εξετάσεις, με τον τριετή προπτυχιακό κύκλο, την έμμεση καθιέρωση διδασκτρών κ.λπ.).

Το E.coli «έφαγε» τον πρόεδρο του ΕΦΕΤ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

χαλολιάκος στο Δήμο Πειραιά). Για να διασκεδάσει τις αλγεινές εντυπώσεις, ο Λοβέρδος έγραψε στην ανακοίνωσή του: «Από το 2003 έως το 2010 διετέλεσε Νομάρχης Πειραιά, όπου και ανέπτυξε έντονη δραστηριότητα στον τομέα του ελέγχου και της προστασίας των τροφίμων. Ενδεικτικά την διετία 2003-2010, κινητοποιήθηκαν οι ελεγκτικοί μηχανισμοί της Νομαρχίας και πραγματοποιήθηκαν περισσότεροι από 175.000 ελεγχοί, με αποτέλεσμα την κατάσχεση, ή την απαγόρευση εισόδου στην χώρα σε πάνω από 7 εκατομμύρια τόνους ακατάλληλων για κατανάλωση τροφίμων!» Μ' αυτόν τον τρόπο ο τέως εργατοπατέρας και τέως νομάρχης αναγορεύτηκε σε... ειδικό στον έλεγχο των τροφίμων.

Η ιστορία, όμως, είχε και συνέχεια. Συνεχίζοντας το ρεπορτάζ μας, από τη Δευτέρα ήδη ψάχναμε τον εκτελούντα χρέη προέδρου αντιπρόεδρο του ΕΦΕΤ Τ. Ράλλη, για να μας δώσει απάντηση στο τι θα γίνει με τα προϊόντα της Lidl. Με τις γνωστές προφάσεις (δουλειά!) δεν εμφανιζόταν. Μετά από μεγάλη πίεση, που μεταφερόταν από τους υφισταμένους του, εμφανίστηκε την Τρίτη το μεσημέρι και μας είπε ότι την Τετάρτη ο ΕΦΕΤ θα εξέδιδε ανακοίνωση για το τι θα γίνει με τα προϊόντα που δεσμεύτηκαν. Η Τετάρτη πέρασε και ανακοίνωση από τον ΕΦΕΤ δεν εκδόθηκε. Αντίθετα, ο ΕΦΕΤ έστειλε, χωρίς να ανακοινώσει τίποτα, έγγραφο σε όλες τις Περιφερειακές του Διευθύνσεις, με το οποίο ζητούσε να επισπεύσουν τις διαδικασίες συγκέντρωσης των συγκεκριμένων προϊόντων της Lidl και της διαχείρισής τους σύμφωνα με το νόμο.

Ήταν φανερό ότι επιχειρούνταν μια καινούργια μεθόδευση. Να κουκουλώσουν το σκάνδαλο εντελώς δεν μπορούσαν πια. Μετά το δημοσίευσμά μας είχε πάρει φωτιά το διαδίκτυο, ενώ είχαν εκδοθεί ανακοινώσεις και από φορείς όπως η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ενώσεων Καταναλωτών και άλλες καταναλωτικές οργανώσεις, που ζητούσαν την άμεση καταστροφή των μολυσμένων προϊόντων

και την ανάκληση της παραίτησης του Γ. Νυχά από την προεδρία του ΕΦΕΤ, ενώ καλούσαν τους καταναλωτές να σταματήσουν τις αγορές από τα συγκεκριμένα σούπερ μάρκετ μέχρι να ικανοποιηθούν αυτά τα δύο αιτήματα. Επέλεξαν, λοιπόν, τη μεθόδευση να καταστρέψουν στη ζούλα τα συγκεκριμένα προϊόντα, χωρίς να βγάλει ανακοίνωση ο ΕΦΕΤ, για να μη γίνει άλλος ντόρος αρνητικός για τη φήμη της Lidl. Γι' αυτό και έστειλαν οδηγίες στις περιφερειακές υπηρεσίες, χωρίς να εκδώσει ο ΕΦΕΤ ανακοίνωση.

Την Πέμπτη το πρωί προσπαθήσαμε να επικοινωνήσουμε ξανά με τον αντιπρόεδρο του ΕΦΕΤ Τ. Ράλλη. Δεν εμφανίστηκε και πάλι. Μέσω της γραμματέα του περάσαμε το μήνυμά ότι γνωρίζουμε πολύ καλά ότι επιδιώκουν να κλείσουν στη ζούλα το θέμα, καταστρέφοντας τα μολυσμένα προϊόντα της Lidl, χωρίς ο ΕΦΕΤ να εκδώσει ανακοίνωση και γι' αυτό θα προχωρήσουμε σε νέα καταγγελία. Ετσι, χωρίς το απόγευμα, αφού προηγήθηκε σύσκεψη Ράλλη-Μίχα, ο ΕΦΕΤ αναγκάστηκε να εκδώσει τελικά την ανακοίνωση, στην οποία έλεγε ότι τα προϊόντα της Lidl που βρέθηκαν επιμολυσμένα με το παθογόνο βακτήριο E.coli «αποτελούν παράγοντα κινδύνου για τη δημόσια υγεία, σύμφωνα και με σχετική γνωμοδότηση του Επιστημονικού Συμβουλίου Ελέγχου Τροφίμων του ΕΦΕΤ (ΕΣΕΤ), επικυρωμένη από το Διοικητικό του Συμβούλιο (απόφαση 1459/11.07.2011)». Γιατί χρειάστηκαν τρεις ολόκληρες μέρες για να βγει αυτή η ανακοίνωση, μετά την επικύρωση από το Διοικητικό Συμβούλιο του ΕΦΕΤ; Προσπάθησαν να κάνουν την τελευταία χάρη στη Lidl, να σταματήσουν κάθε θόρυβο γύρω από το θέμα και να καταστρέψουν στη ζούλα τα 3.401 τεμάχια και για τα δύο προϊόντα, που είχαν δεσμευτεί, όμως δεν τους το επιτρέψαμε. Οπως φαίνεται από την ποσότητα, το θέμα για τη Lidl ήταν κυρίως θέμα φήμης και όχι άμεσου οικονομικού κόστους.

Η ανακοίνωση του ΕΦΕΤ αναφέρει ότι «η συγκέντρωση των ανωτέρω προϊόντων γίνεται σε

συγκεκριμένους αποθηκευτικούς χώρους της εταιρίας Lidl Hellas σε Θεσσαλονίκη, Τρίκαλα, Θήβα και Πάτρα. Η περαιτέρω διαχείρισή των (όπως κατάσχεση, καταστροφή, επαναποστολή κ.ά.) θα ολοκληρωθεί σύμφωνα με όσα ορίζονται στην εθνική και κοινοτική νομοθεσία». Τα σχετικά με τη διαχείριση τέτοιων προϊόντων περιλαμβάνονται στην ΚΥΑ 15523/2006. Επειδή έχουν χαρακτηριστεί επικίνδυνα για τη δημόσια υγεία, δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως πρώτη ύλη για ζωοτροφές. Η εταιρία έχει την επιλογή ή να τα στείλει πίσω στη Γερμανία ή να τα καταστρέψει. προφανώς θα επιλέξει το δεύτερο, γιατί το πρώτο είναι οικονομικά ασύμφορο.

Οι χειρισμοί που έγιναν αποκάλυπτουν το πώς το κράτος και οι υπηρεσίες του χρησιμοποιούνται

ως πλυντήριο για το συνεχές διατροφικό έγκλημα των καπιταλιστών. Ο Λοβέρδος δεν δίστασε να κατατομήσει τον πρόεδρο του ΕΦΕΤ, επειδή δεν δέχτηκε να γίνει καταγκιόζης και να καλύψει τη Lidl. Αν δεν υπήρχε η δική μας παρέμβαση, το θέμα θα είχε ξεχαστεί και κανένας δεν θα μάθαινε γιατί κατατομήθηκε ο πρόεδρος του ΕΦΕΤ. Αλλά και στη συνέχεια, μετά το ντόρο που προκάλεσε η αποκάλυψή μας, καταβλήθηκαν προσπάθειες να καλυφθεί η γερμανική εταιρία. Αντί η κυβέρνηση να βγάλει «στη σέντρα» αυτούς που δικάνουν μολυσμένη σαβούρα, κάνει ό,τι περνάει από το χέρι της για να τους καλύψει, ακόμα και στις σπάνιες περιπτώσεις που κάποιος δημόσιος υπάλληλος κάτι ανακαλύπτει.

Δούλοι της κάστας των πανεπιστημιακών γιατρών

Οι πανεπιστημιακοί γιατροί μπορεί να εργάζονται σε κλινικές που είναι εγκατεστημένες σε νοσοκομεία του ΕΣΥ, όμως είναι οι μόνοι που διατηρούν ιδιωτικά ιατρεία και τσεπώνουν άφθονο παραδάκι από τον κοσμάκη που, λόγω φήμης, προστρέχει σ' αυτούς. Ετσι, μπορούν ανενόχλητα και νομότυπα να κάνουν όλο το αλισβερσίσι, τσεπώνοντας και τα φακελάκια στα ιδιωτικά ιατρεία τους, τα οποία είναι χρυσορυχεία.

Το Φλεβάρη του 2001 ψηφίστηκε ο νόμος 2889, ο οποίος προέβλεπε ότι «από 1.1.2002 οι πανεπιστημιακοί ιατροί που προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε πανεπιστημιακές κλινικές, εργαστήρια ή μονάδες, που είναι εγκατεστημένες σε νοσοκομεία του ΕΣΥ ή σε νοσοκομεία των ΑΕΙ, απαγορεύεται να ασκούν ιδιωτικό ιατρείο». Ο νόμος αυτός, αν και πέρασαν 10 ολόκληρα χρόνια, ουδέποτε εφαρμόστηκε. Οι πανεπιστημιακοί γιατροί διατηρούν κανονικότητα τα ιδιωτικά τους ιατρεία.

Τον Ιούλη του 2010, στο πλαίσιο της μνημονιακής πολιτικής, ψηφίστηκε ο νόμος 3868 για την ολοήμερη λειτουργία των νοσοκομείων, ο οποίος, σε αντικατάσταση της ρύθμισης του 2001, προβλέπει ότι «οι πανεπιστημιακοί γιατροί συμμετέχουν στην ολοήμερη πέραν του τακτικού ωραρίου ολοήμερη λειτουργία, από 1.1.2011 αποκλειστικά σε χώρους του νοσοκομείου», κάθε δε παράβαση αυτού του κανόνα συνιστά πειθαρχικό αδίκημα. Προέβλεψε, δηλαδή, ότι οι πανεπιστημιακοί γιατροί θα πρέπει να κλείσουν τα ιδιωτικά τους ιατρεία και να κάνουν τις δουλειές τους μέσα στα νοσοκομεία, πέραν του κανονικού ωραρίου.

Ούτε αυτός ο νόμος έχει εφαρμοστεί ακόμη. Η εφαρμογή του αναβάλλεται συνέχεια. Το Φλεβάρη του 2011, δηλαδή δυο μήνες μετά την υποτιθέμενη έναρξη του νέου καθεστώτος, δόθηκε παράταση έναρξης για την 1.4.2011. Πέρασε και ο Απρίλης, χωρίς να εφαρμοστεί αυτή η διάταξη, και τον Ιούνιο ο Λοβέρδος, με απόφασή του, έδωσε νέα παράταση μέχρι 31.8.2011!

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες έντεκα και τζάμπα φασαρία
Αναζητείται έξοδος απ' την προϊστορία...

Την παπουτσιάσαμε μ' αυτές τις θερμοκρασίες και με τις διακοπές απαγορευμένες λόγω κρίσης. Τι γελάτε ρε, δε λέω για μας που τη βγάζουμε φτηνά κι όμορφα ή έστω δεν τρελαινόμαστε. Για τα ρεμάλια και τα καθ' άρματα καθάρματα της κρίσης λέω που δεν θα τολμούν να εμφανιστούν σε παραλία, για ευνόητους λόγους...

Δεν ξέρουμε αν το ζήτημα έχει να κάνει με μονοδιάστατες αντιλήψεις, με πεποιθήσεις περί... μη ισότητας των φύλων ή απλά ο συντάκτης των δελτίων αναγγελίας συνεδριάσεων δημοτικών συμβουλίων και επιτροπών δεν γνωρίζει επαρκώς την ελληνική, αλλά εκείνο το «εισηγητής» ακολουθούμενο από θηλυκά ονόματα, άλλοτε βγάζει γέλιο κι άλλοτε προβληματίζει. Χρόνια τώρα το κάνει κάποιος

Νέο Ιουλιανό πραξικόπημα;

περιφερειακός δήμος και φυσικά δεν είναι ο μόνος. Υπάρχει και η λέξη «εισηγήτρια» κύριε συντάκτη ή -ακόμα χειρότερα- κυρία συντάκτρια... Αλλά, θα μου πείτε τι ψάχνεις να βρεις; Εδώ ακούμε συχνότατα γυναίκα να λέει ότι είναι... ιδιωτικός ή δημόσιος (και όχι ιδιωτική ή δημόσια) υπάλληλος. Μπάχαλο...

Σιώωωωωω! Κατά 36,6% μειώθηκαν τα θανατηφόρα εργατικά δυστυχήματα κατά το πρώτο πεντάμηνο του 2011 σε σχέση με το αντίστοιχο διάστημα του 2010, αναφέρει η έκθεση πεπραγμένων (γιατί γελάτε με το «πεπραγμένων» ρε;) της Τεχνικής και Υγειονομικής Επιθεώρησης του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας. Και το λέει σε να έπιασε ξαφνικά «κόψιμο» τους καπιταλιστές, το πωλητικό προσωπικό τους και τους παρατρεχάμενους και παίρνουν μέτρα ασφαλείας ή ελέγχουν, σε να πρόκειται για δικό τους επίτευγμα. Ολοι ξέρουμε όμως τι συμβαίνει στη χώρα των χαλκείων, στη φαιδρή αποικία των παπαγάλων και του Γκαμπιελικού «περ, περ, κάτι θα μείνει». Και λίγο μειώθηκαν ωρέ καλόπαιδα, με την οικοδομή νεκρή, με τόσους απολυμένους, τόσα λουκέτα και τόσο λίγους εργατές να εργάζονται πια...

«Αλλάζει η κριτική των όπλων. / Χρόνια πέρασαν, χρόνια θα περάσουν / κι οι ψυχές των συντρόφων εδώ θα γυρνούν / στο μαύρο αίμα / καθώς η απάντηση δεν έρχεται, εκκρεμεί. / Ανατρέπεται το ερώτημα, παραμένει το αίτημα. / Ποιος καρπώνεται την ψυχή και το αίμα των άλλων; / Ανερμήνευτος ο καιρός αυτοαναλώνεται (Πρόδρομος Μάρκογλου - «Η απάντηση εκκρεμεί, παραμένει το αίτημα»).

Δεν είναι κακό να έχουμε το νου μας. Η νοσηρή κατάσταση στην υγεία είναι γνωστή (είδατε τι κομψές εκφράσεις χρησιμοποιούμε; «Νοσηρή κατάσταση» για το μπουρδέλο, ευπρεπή και κόσμια πράγματα), οι καιροί πονηροί και η είδηση ίσως φέρει... οσμές και καπνούς, πάντως εμείς την κρατάμε για παν ενδεχόμενο: Πυρκαγιά εκδηλώθηκε στο λογιστήριο του «Ιπποκράτειου» νοσοκομείου στη Θεσσαλονίκη γύρω στις τρεις και μισή τα ξημερώματα της Τρίτης. Από την πυρκαγιά κήκαν έγγραφα, χαρτίκη ύλη και καλώδια ενώ δεν κινδύνευσαν ανθρώπινες ζωές...

Επειδή μας έχουν sra shit αρχή δια με τα περί το ήθος και την ακεραιότητα του Ιωάννη Καποδίστρια mails, ξανα-μανα-φωτίζουμε την αθέατη για τους ανιστόρητους πλευρά του «φεγγαριού». Ο monsieur Καποδίστριας είναι εκείνος που σε επίσκεψή του στην Ακρόπολη είπε ότι είδε εκεί «μόνο σωρόν πετρών συνήθων, που μόνο φαντασία ανθρώπων εξημμένων ηδύνατο να αποδώσει σπουδαιότητα πινά εις τα πράγματα εκείνα» (θα ήταν του δόγματος Gi-organakís μάλλον...). Και βέβαια, ας μην ξεχνάμε ότι τον έβριζε ο Εμμανουήλ Ροΐδης, οι Υδραίοι («διώξαμε τον έναν τύραννο και μας κυριεύσε ο άλλος»), οι πρωτεργάτες της επανάστασης, αλλά και φτωχοί και πλούσιοι απ' όλη την επαναστατημένη Ελλάδα. Μήπως δεν γράφθηκε ότι ο Καποδίστριας ανέστειλε το σύνταγμα της Τροιζήνας και κυβέρνησε δικτατορικά; Μήπως δεν βοούσε όλη η Ευρώπη για τα ληστρικά δάνεια; Η αγγλική κυβέρνηση για διακόσιες πενήντα χιλιάδες χρέωσε την Ελλάδα με οχτακόσιες, κάνοντας να χωριούν ακόμα και οι σημερινοί τραπεζικοί και μη ληστές-τοκογλύφοι. Και βέβαια, ως πρώτος διδάξας (εντάξει, είναι κι ο Μακρυγιάννης που κάποια στιγμή θα κάνουμε μια μνεία και σ' αυτή την... ηρωική μορφή), ο Καποδίστριας χορήγησε ανώτερα αξιώματα στους συγγενείς του, ενώ ο αδερφός του Αυγουστίνος, έγινε αρχιστράτηγος χωρίς να είναι καν στρατιώτης!... Με λίγα λόγια: σταματήστε να περιφέρετε αυτή την περί Καποδίστρια μ' άλλα Κ.Υ.Α. με mails, μην τρελαθούμε εντελώς, δηλαδή...

Φωτιά φέτος η τιμή σε μπανγκαλόου, φωτιά και το να μείνεις πίσω και ν' ακούς τον πάνγκαλοου!... Αλήθεια κυρ-Αλέκο, τώρα πια δεν σε παίρνουν τηλεφωνο; Τίποτα; Εντάξει, έκανες το σωστό έστω και μετά από νουθεσίες, αλλά ούτε ένα ευχαριστώ έστω...

Κοκκινοσκουφίτσα

Οι κατάλληλοι άνθρωποι στις κατάλληλες θέσεις

Τους κατάλληλους ανθρώπους στην κατάλληλη θέση τοποθέτησε ο Βενιζέλος, συγκροτώντας το ΔΣ της εταιρίας ξεπουλήματος της κρατικής υπηρεσίας.

Πρόεδρο τοποθέτησε τον συνταξιούχο εργατολόγο, καθηγητή στη Νομική Σχολή του ΑΠΘ, **Ιωάννη Κουκιάδη**. Άνθρωπο που έχει βγάλει ασπροπρόσωπο το ΠΑΣΟΚ σε πολλές περιπτώσεις. Έχει διατελέσει υπουργός σε υπηρεσιακή κυβέρνηση και στην οικουμενική του Ζολώτα, πρόεδρος της ΟΚΕ, πρόεδρος του ΟΜΕΔ, πρόεδρος διάφορων νομοπαρασκευαστικών επιτροπών, αλλά και ευρωβουλευτής του ΠΑΣΟΚ. Ο Κουκιάδης θα αναλάβει το ρόλο του προπαγανδιστή, τον οποίο άρχισε ήδη να παίζει σε διάφορες ραδιοφωνικές του εμφανίσεις, στις οποίες δηλώνει ότι όλα θα γίνουν με διαφάνεια και προς το συμφέρον του δημοσίου.

Διευθύνοντα σύμβουλο τοποθέτησε τον **Κωνσταντίνο Μητρόπουλο**, στέλεχος της Eurobank, γεγονός που δείχνει ότι η οικογένεια Λάτση, με έντονη δραστηριοποίηση στο real estate, θα έχει σοβαρές προσβάσεις σ' αυτή την εταιρία, τις οποίες και θα εκμεταλλευτεί δεόντως.

Τα τρία υπόλοιπα μέλη μοιράστηκαν μεταξύ ΠΑΣΟΚ, ΝΔ και ΛΑΟΣ. Το ΠΑΣΟΚ τοποθέτησε τον **Ανδρέα Ταπραντζή**, χρόνια στο κουρμπέτι ως μάνατζερ κρατικών και ιδιωτικών επιχειρήσεων.

Η ΝΔ τοποθέτησε τον **Αντώνιο Βαρθολομαίο**, στέλεχος ιδιωτικών επιχειρήσεων, με θητεία και σε αμερικάνικες τράπεζες, ο οποίος για ένα φεγγάρι (2004-2005) χρησιμοποιήθηκε από τον Σουφλιά ως πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της ΕΥΔΑΠ. Το ΛΑΟΣ τοποθέτησε την **Αννα Ζωηρού**, στέλεχος επιχειρήσεων, που την είχε κοντά του ο Καρατζαφέρης όταν ήταν ευρωβουλευτής.

Βέβαια, όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο μας, το κουμάντο θα το κάνουν οι άνθρωποι της τρούικας. Στο ΔΣ τυπικά δεν συμμετέχει κανένας τρούικανός (για να σωθούν τα εθνικά προσχήματα), συμμετέχουν όμως δύο ως «παρατηρητές». Όμως, στο επταμελές «συμβούλιο εμπειρογνομόνων» οι δυο «παρατηρητές» θα ορίζουν τα τρία μέλη. Συνδυάζοντας τις διατάξεις των σχετικών άρθρων του ιδρυτικού νόμου της εταιρίας, μπορούμε να διαπιστώσουμε ότι τον τελικό λόγο στη λήψη κάθε ουσιαστικής απόφασης από την εταιρία θα τον έχουν τρούικανοί.

Μιλάμε για το τυπικό μέρος του πράγματος, γιατί επί της ουσίας οι τρούικανοί κάνουν κουμάντο και υπαγορεύουν τα πάντα. Όμως, στη συγκεκριμένη εταιρία θέλουν να έχουν λόγο στα πάντα. Να έχουν συνεχή ενημέρωση και να ρυθμίζουν ακόμη και τις λεπτομέρειες.

Εξοργιστικός είναι ο τρόπος με τον οποίο η ΝΔ προσπάθησε να δικαιολο-

γήσει τη συμμετοχή της σ' αυτή την εταιρία. «Η στήριξη της Νέας Δημοκρατίας στο Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου αποτελεί μια φυσιολογική συνέχεια της συνεπούς και σταθερής στάσης του κόμματος απέναντι στην ανάγκη περιορισμού του σπτάλου κράτους και της δημιουργίας του κατάλληλου επενδυτικού κλίματος» αναφέρθηκε σε σημείωμα του πολιτικού σχεδιασμού της ΝΔ, που εκδόθηκε αμέσως μετά την ανακοίνωση από τον Βενιζέλο της σύνθεσης της εταιρίας. Στην ίδια ανακοίνωση σημειωνόταν ότι ο Σαμαράς στο «Ζάππειο II» είχε τονίσει με έμφραση: «Ναι στις αποκρατικοποιήσεις, όχι σε μαζικές πωλήσεις μετοχικών πακέτων, χωρίς αναπτυξιακή προοπτική, σε μια διαλυμένη χρηματιστηριακή αγορά», ενώ στις 24 Μάη, μετά τη συνάντησή του με τον Παπανδρέου είχε δηλώσει: «Είμαστε υπέρ των αποκρατικοποιήσεων. Αλλά είμαστε αντίθετοι στην βιαστική εκποίηση και στα μέτρα ταμειακού πανικού».

Προσπαθούν να πείσουν, δηλαδή, ότι συμμετέχουν στην εταιρία για να εμποδίσουν το ξεπούλημα και όχι για να διευκολύνουν την κυβέρνηση να το προωθήσει επικαλούμενη την ύπαρξη ευρείας συναίνεσης. Το μεγάλο πλιότασκο τώρα ξεκινά και η ΝΔ (μαζί με το ΛΑΟΣ) θα έχει και κέρδος απ' αυτό και όχι μόνο πολιτική ευθύνη.

Μας ζητάνε και τα ρέστα

Ο ένας μας ζητάει και τα ρέστα: «Θεωρώ ότι οι μεν οργανωμένοι προπηλακισμοί είναι δείγμα φασισμού, οι δε πραγματικά αυθόρμητες εκδηλώσεις με ανησυχούν πολύ γιατί δείχνουν έναν ευρύτερο εκτροχιασμό στις στάσεις και στις συμπεριφορές συμπολιτών μας. Πού ήταν όμως, όλοι αυτοί οι "αγανακτισμένοι" τα περασμένα χρόνια; Γιατί δεν αντέδρασαν τότε, στις πολιτικές που μας έφεραν στη σημερινή κατάσταση;». Ο Γ. Παπακωνσταντίνου στα «Νέα» (11.7.11).

Το κόμμα του κυβερνούσε κι αυτός ζητάει λογαριασμό από τον ελληνικό λαό κι όχι από τους συναδέλφους του στην κυβέρνηση και από τον εαυτό του (γιατί από την περίοδο Σημίτη ήταν σύμβουλος στο υπουργείο Οικονομίας).

Ο άλλος, ο πρώην υπουργός Μπατόπουλος και Καταστολής, που ματοκύλησε αρκετές φορές εργαζόμενους και νέους, παριστάνει τον αντιφασίστα: «Αυτό στο οποίο είμαι κάθετος και θέλω να είμαι απόλυτα σαφής, είναι ότι οι βίαιες επιθέσεις, είτε είναι οργανωμένες, είτε αυθόρμητες, αποτελούν εκρήξεις τραμπουκισμού που επωάζουν το αυγό του φιδιού στην κοι-

ωνία». Ο Χρυσοχοϊδης στη Real News.

Ο πρώτος μιλάει για προσβολή των κοινωνικών κατακτήσεων. Και δεν εννοεί το μεροκάματο, την ασφάλιση, την υγεία, την παιδεία, αλλά το δικαίωμα των κομμάτων να κοροϊδεύουν ανενόχλητα το λαό: «Θεωρώ ότι η απόλυτη ισοπένδωση, οι μούντζες στη Βουλή και οι κρεμάλες προ-

σβάλλουν βαθύτατα όλες τις κατακτήσεις μας ως κοινωνία. Κάποιοι πήγαν εξορία, φυλακίστηκαν και έδωσαν τη ζωή τους, για να μπορεί να λειτουργεί το κοινοβουλευτικό μας σύστημα». (Ισως θα 'πρεπε να θυμίσει κάποιος σ' αυτή τη θρασύτατη ποντικομαμή, ότι αυτοί που εκτελέστηκαν, που εξορίστηκαν, που βασανίστηκαν δεν ήταν

εραστής του αστικού κοινοβουλευτισμού, αλλά της δικτατορίας του προλεταριάτου).

Ο δεύτερος κλείνει με μια μεγαλειώδη παπάρρα: «Το Σεπτέμβριο δρομολογείται ουσιαστικά ένα δημοψήφισμα για την τέταρτη ελληνική δημοκρατία και τελειώνει η κατά τα άλλα "ατελειωτη" μεταπολίτευση».

Δοξάστε τον

Ποιος υπουργός της κυβέρνησης έκανε την παρακάτω δήλωση, σύμφωνα με την οποία αυτός έπεισε την ΕΕ και το ΔΝΤ και τους άλλαξε μυαλά; «Σε ό, τι με αφορά προσωπικά έθεσα από την πρώτη στιγμή την ανάγκη για ένα οικονομικό πρόγραμμα που στοχεύει στον απεγκλωβισμό της πραγματικής οικονομίας από τις επιπτώσεις της δημοσιονομικής προσαρμογής. Αρχικά δεν με άκουγε κανείς. Πλέον οι εταίροι μας κατανοούν όλο και περισσότερο ότι η απάντηση στην οικονομική ύφεση απαιτεί να κινητοποιηθούν πηγές αναπτυξιακής δυναμικής και υγιούς επιχειρηματικότητας».

Για να μην ταλαιπωρείστε, σας λέμε ότι είναι ο Χρυσοχοϊδης (συνέντευξη στη REAL NEWS, 10.07.2011). Ο ίδιος, συνηθισμένος να προσκυνά προστάτες και να ευνοείται απ' αυτούς (κάπως έτσι ανέβηκε στο εγχώριο πολιτικό χρηματιστήριο, ενώ πολιτικά είναι φελλός), ανέλαβε τώρα να γλείψει πατόκορφα τον Γιούνκερ. Όταν ρωτήθηκε τι σκέφτηκε

όταν άκουσε τον Γιούνκερ να λέει πως η Ελλάδα θα χάσει μέρος της κυριαρχίας της, ανέλαβε να μας μαλώσει, να μας βγάλει αγράμματους: «Πολλές φορές διαβάζουμε, κατανοούμε λάθος ή ακόμα και διαστρεβλώνουμε συνειδητά τις δηλώσεις ορισμένων ανθρώπων, οι οποίοι πασχίζουν να βρουν λύσεις για την Ελλάδα σ' ένα περιβάλλον εξαιρετικά εχθρικό για εμάς. Λοιπόν, ο κ. Γιούνκερ είναι βασικός μας σύμμαχος απέναντι σ' αυτή τη λογική. Είναι σύμμαχος στην προσπάθεια που κάνουμε για ενσωμάτωση μιας αναπτυξιακής λογικής στο πακέτο βοήθειας».

Το δυστύχημα για τον Χρυσοχοϊδη, που κάποτε φιλοδόξησε μέχρι και αρχηγός του ΠΑΣΟΚ να γίνει, είναι πως βρίσκει μπροστά του τον Βενιζέλο, με το δαχτυλίδι της διαδοχής φορεμένο ήδη στο δάχτυλό του και με την αποκλειστική ευθύνη των σχέσεων με τους διάφορους Γιούνκερ. Οσο και να γλείψει, λοιπόν, θα βλέπει συνέχεια τις πλάτες του Μπένη (κι είναι τεράστιες).

Εκτροχιάστηκε ο προϋπολογισμός

Ο Παπακωνσταντίνου μετατέθηκε και δεν απαντά σε σχετικά ερωτήματα. Ο Σαχινίδης, όμως, προήχθη σε αναπληρωτή υπουργό Οικονομικών. Είναι αυτός που μαζί με τον Παπακωνσταντίνου διαβεβαίωσαν μέχρι τις αρχές Μάη, ότι ο προϋπολογισμός εκτελείται κανονικά και σύμφωνα με το πρόγραμμα. Εξέδιδαν, μάλιστα, και πανηγυρικές ανακοινώσεις, ενώ κάθε φορά που κάποιος επικαλούνταν τα στοιχεία, απαντούσαν ότι υπάρχουν ορισμένες υστερήσεις καθαρά συγκυριακές, που δεν εμπνέουν κανένα λόγο ανησυχίας.

Βγήκαν, λοιπόν, τα επίσημα στοιχεία του εξάμηνου, ο Βενιζέλος διέταξε να μη γίνει καμιά ωραιοποίηση και ο Σαχινίδης εξαφανίστηκε από το προσκήνιο. Τι να πει; Πώς να δικαιολογήσει την τεράστια μαύρη τρύπα που χάσκει στον προϋπολογισμό; Ξέσκιαν τον ελληνικό λαό επί ένα χρόνο και η τρύπα έγινε μεγαλύτερη αντί να μειωθεί. Πού πήγαν τα λεφτά; Μα στους τοκογλύφους-δανειστές, φυσικά.

Το πρώτο εξάμηνο του 2011, τα έσοδα κατέρρευσαν. Μειώθηκαν κατά 8,3%

έναντι ετήσιου στόχου για αύξηση κατά 8,5%. Σε απόλυτους αριθμούς η απόκλιση από το στόχο είναι 3,3 δισ. ευρώ!

Οι δαπάνες αυξήθηκαν κατά 8,8% το πρώτο εξάμηνο, έναντι ετήσιου στόχου αύξησης κατά 6,6%. Οι πρωτογενείς δαπάνες, μάλιστα, αυξήθηκαν το πρώτο εξάμηνο κατά 4,5%, έναντι ετήσιου στόχου αύξησης 1,9%!

Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων χρησιμοποιήθηκε και πάλι ως δεξαμενή για να συγκρατηθεί σχετικά το έλλειμμα. Οι δαπάνες του μειώθηκαν κατά 42,6% το πρώτο εξάμηνο, έναντι ετήσιου στόχου για αύξηση κατά 0,6%. Παρά τη «σφαγή» του ΠΔΕ, που βαθαίνει την «ύφεση», το έλλειμμα αυξήθηκε το πρώτο εξάμηνο κατά 27,9%, έναντι στόχου για ετήσια μείωση κατά 3,9%.

Παρά τα νέα εξοντωτικά μέτρα που ήδη ψηφίστηκαν στη Βουλή και τα επόμενα που θα ψηφιστούν μέσα στο καλοκαίρι, δεν υπάρχει περίπτωση να «μαζευτεί» το έλλειμμα και να πιαστούν οι στόχοι. Ετσι, μέχρι το τέλος του χρόνου θα έχουμε συνέχεια νέα μέτρα.

Μπορεί κανείς να καταλάβει εύκολα

γιατί μειώνονται τα έσοδα. Ο κόσμος δεν έχει λεφτά να καταναλώσει, η οικονομία βρίσκεται σε ελεύθερη πτώση, μεγάλο μέρος των μικρομεσαίων επιχειρηματιών αρνείται να πληρώσει ακόμη και τον ΦΠΑ που έχει εισπράξει, ενώ παράλληλα τα «μαύρα» δίνουν και παίρνουν.

Γιατί, όμως, αυξάνονται οι δαπάνες, παρά τα μέτρα πετσοκόμματος των μισθών, πετσοκόμματος των κοινωνικών δαπανών, μείωσης της απασχόλησης στο δημόσιο τομέα; Γιατί οι δαπάνες για τόκους σημείωσαν έκρηξη. Το σύνολο των πρωτογενών δαπανών αυξήθηκε κατά 4,5%, όμως οι δαπάνες για τόκους αυξήθηκαν κατά 22,3%. Το πρώτο εξάμηνο του 2010 ήταν 5,7 δισ. ευρώ, ενώ το πρώτο εξάμηνο του 2011 ανέβηκαν στα 7 δισ. ευρώ. Τοκογλυφία ασκούνταν και πέρσι, όμως σ' αυτόν τον τομέα δεν υπάρχει οροφή.

Μιλώντας με τη γλώσσα της αστικής πολιτικής, θα λέγαμε ότι η κυβερνητική οικονομική πολιτική, η πολιτική του Μνημόνιου απέτυχε παταγωδώς. Στην πραγματικότητα, όμως, δεν απέτυχε, αφού κατάφερε να στύψει τον ελληνικό λαό.

■ Στη ζούλα πούλησαν το 10% του ΟΤΕ στους Γερμανούς

Χωρίς τυμπανοκρουσίες, κυριολεκτικά στη ζούλα, και χωρίς αντιδράσεις από την αντιπολίτευση, η κυβέρνηση πούλησε το 10% του ΟΤΕ στη Deutsche Telekom. Το γερμανικό μονοπώλιο κατέχει πλέον το 40% του ΟΤΕ, ενώ το ελληνικό δημόσιο ελέγχει πια μόνο το 10% (σ' αυτό συμπεριλαμβάνονται και οι μετοχές που κατέχει το ΙΚΑ).

Το πακέτο των 49 εκατ. μετοχών πούληθηκε στους Γερμανούς των 7,99 ευρώ ανά μετοχή και το δημόσιο εισέπραξε 391.630.153,62 εκατ. ευρώ. Ούτε καν τα 400 εκατομμύρια που έλεγαν. Και δεν τα έπιασαν τα 400, γιατί η μέση τιμή του τελευταίου 15ήμερου πριν την πώληση (συν ένα υπερτίμημα 15%) έπεσε στα 7,99 ευρώ, έναντι 8,19 ευρώ ανά μετοχή, με την οποία έγιναν οι αρχικοί υπολογισμοί της κυβέρνησης. Χάθηκαν έτσι, μέσα σε λίγες μέρες περίπου 10 εκατ. ευρώ. Αυτά, όμως, είναι ψίχουλα μπροστά σ' αυτά που χάθηκαν μεταξύ 2008 και 2011. Το 2008, η κυβέρνηση της ΝΔ πούλησε το 25% του ΟΤΕ σε τιμή 27,5% ανά μετοχή και θεωρήθηκε σκάνδαλο (θυμόμαστε όλοι πώς έσκουζε τότε το ΠΑΣΟΚ). Το 2011, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ πούλησε το 10% σε τιμή υποτριπλάσια (7,99 ευρώ ανά μετοχή) και δεν ακούγεται κιχ. Πώς πρέπει άραγε να χαρακτηριστεί αυτό το σκάνδαλο, συγκρινόμενο μ' εκείνο του 2008;

■ Εξαφανίστηκε η οικοδομική δραστηριότητα

Δεν αποτελεί, βέβαια, είδηση, όμως δεν πρέπει και να παραλείψουμε να το σχολιάσουμε, γιατί θα μπορούμε σε μια διαδικασία μυθριδατισμού, αποδεχόμενοι τα πάντα ως φυσιολογικά. Για τη συνέχιση της ελεύθερης πτώσης της Οικοδομικής Δραστηριότητας μιλάμε, που σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛΣΤατ κατέγραψε νέο ρεκόρ τον περασμένο Μάρτη.

Το Μάρτη του 2011, λοιπόν, το σύνολο της οικοδομικής δραστηριότητας παρουσίασε μείωση κατά 43,9% στον αριθμό των οικοδομικών αδειών που εκδόθηκαν, κατά 44,5% στην επιφάνεια και κατά 40,4% στον όγκο, σε σχέση με τον αντίστοιχο μήνα του 2010.

Σε δωδεκάμηνη βάση (Απρίλης 2010 – Μάρτης 2011) η συνολική οικοδομική δραστηριότητα εμφάνισε μείωση κατά 21,5% στον αριθμό των οικοδομικών αδειών, κατά 24,9% στην επιφάνεια και κατά 30,8% στον όγκο, σε σχέση με το αμέσως προηγούμενο δωδεκάμηνο.

Το 2011 είναι πολύ χειρότερο από το 2010. Κατά το πρώτο τρίμηνο του 2011 έχουμε μείωση της συνολικής οικοδομικής δραστηριότητας κατά 48,4% στον αριθμό των οικοδομικών αδειών, κατά 56,6% στην επιφάνεια και κατά 54,3% στον όγκο, σε σχέση με το αντίστοιχο τρίμηνο του 2010.

■ Ο πληθωρισμός πάντοτε... στο ύψος του

Παρά τις περί του αντιθέτου «προβλέψεις» του οικονομικού επιτελείου της κυβέρνησης, ο πληθωρισμός δεν αποκλιμακώνεται, αλλά εξακολουθεί να διατηρείται σε επίπεδα πολύ πάνω από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Συγκεκριμένα, τον Ιούλιο είχαμε αύξηση κατά 3,3% του Γενικού Δείκτη Τιμών Καταναλωτή της ΕΛΣΤατ σε σύγκριση με τον Ιούλιο του 2010. Σε σχέση με τον προηγούμενο μήνα (Μάης 2011), είχαμε μια αμελητέα μείωση της τάξης του 0,2%. Αντίθετα, σε δωδεκάμηνη βάση, ο μέσος δείκτης του δωδεκάμηνου Ιουλίου 2010 – Ιουνίου 2011 παρουσίασε αύξηση 4,7%, έναντι αύξησης 2,7% που είχε σημειώσει το αμέσως προηγούμενο δωδεκάμηνο.

Δεν ανακάμπτει η βιομηχανική παραγωγή

Παρά τη συγκυριακή αύξηση που παρουσιάζει κάποιους μήνες, η οποία προβάλλεται δεόντως από την κυβερνητική προπαγάνδα, η βιομηχανική παραγωγή κατά το πρώτο πεντάμηνο του 2011 συνεχίζει να πέφτει με πιο γρήγορο ρυθμό σε σχέση με το 2010.

Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία της ΕΛΣΤατ, το Μάη που αποτελεί ένα πιο αντιπροσωπευτικό δείγμα. Ο μέσος δείκτης του πεντάμηνου παρουσίασε μείωση κατά 7,8%, έναντι μείωσης 5,7% που είχε εμφανίσει το αντίστοιχο περσινό χρονικό διάστημα. Και σε επίπεδο πεντάμηνου ο δείκτης μεταποιητικής παραγωγής σημείωσε μείωση κατά 8,8%, ο δείκτης

παραγωγής ηλεκτρισμού μείωση κατά 1,4%, κρότερη στην παραγωγή ορυχείων-λατομείων (-1,4%), γεγονός που δείχνει ότι η περιβόητη αύξηση των εξαγωγών, πέρα από τις κομπίνες Κουσελά, προέρχεται κυρίως από τον πρωτογενή τομέα, και γι' αυτό δεν αφήνει κανένα περιθώριο αισιοδοξίας για μείωση της ανεργίας.

Ιδιαίτερα είναι η εικόνα και το πρώτο πεντάμηνο του 2010, που αποτελεί ένα πιο αντιπροσωπευτικό δείγμα. Ο μέσος δείκτης του πεντάμηνου παρουσίασε μείωση κατά 7,8%, έναντι μείωσης 5,7% που είχε εμφανίσει το αντίστοιχο περσινό χρονικό διάστημα. Και σε επίπεδο πεντάμηνου ο δείκτης μεταποιητικής παραγωγής σημείωσε μείωση κατά 8,8%, ο δείκτης

παραγωγής ηλεκτρισμού μείωση κατά 7,7%, ο δείκτης παραγωγής νερού μείωση κατά 4,6%, ενώ ο δείκτης ορυχείων-λατομείων σημείωσε αύ-

ξηση κατά 1,4%.

Πού είναι οι εξαγωγές, για τις οποίες καμαρώνει η κυβέρνηση και ιδιαίτερα ο Χρυσόχοϊδης;

Στη μέση

Στο 4,9% διαμορφώθηκε το επιτόκιο των εξάμηνων εντόκων γραμματίων του ελληνικού δημόσιου, στη δημοπρασία που έγινε την περασμένη Τρίτη, έναντι 4,96% που ήταν στη δημοπρασία της 14ης Ιούνη και 4,88% που ήταν στη δημοπρασία του Μάη. «Κάθισε», δηλαδή στη μέση. Και τα τρία αυτά επιτόκια είναι εξόχως τοκογλυφικά, εκείνο που έχει σημασία, όμως, είναι ότι το επιτόκιο δεν έπεσε καν στα επίπεδα του Μάη, μολοντί ψηφίστηκε το Μεσοπρόθεσμο. Οι τραπεζίτες, Έλληνες κυρίως, αποσπούν εκβιαστικά τόσο ψηλά επιτόκια για βραχυχρόνιο δανεισμό που δεν περιέχει κανένα ρίσκο (τα έντοκα γραμμάτια δεν θίνονται σε περιπτώσεις αναδιάρθρωσης χρέους). Η κυβέρνηση έχει βάλει σε διατίμηση την τιμή της εργατικής δύναμης, δεν κάνει όμως το ίδιο για τα επιτόκια, τα οποία διαμορφώνονται καταπάτως θελουν οι τράπεζες.

Αλήθειες από σπόντα

Μάλλον ξέχασε ότι πλέον είναι υπουργός ο Π. Οικονόμου και μίλησε με τον τρόπο που είχε συνηθίσει να μιλά χρόνια τώρα ως απλός βουλευτής. Γι' αυτό και με τόση άνεση καθιστούσε τους βουλευτές του Περισού, ότι στο τέλος δεν πρόκειται να πουληθούν και πολλά και γι' αυτό δεν θα πιαστούν τα 50 δισ. Ο Μόσιαλος ήταν αναγκασμένος να αδειάσει τον αναπληρωτή υπουργό, όμως η ζημιά για την κυβέρνηση είχε γίνει.

Ο Οικονόμου είτε μια αλήθεια, που την έχουν πει και άλλοι. Απλά αυτός είναι υπουργός, οπότε στο στόμα του αυτή η αλήθεια απέκτησε άλλο κύρος. Όλοι ξέρουμε ότι δεν υπάρχει περίπτωση να πιαστούν 50 δισ. από τις ιδιωτικοποιήσεις. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι δεν θα επιχειρήσουν να πουλήσουν τα πάντα. Και βέβαια, οι υποψήφιοι αγοραστές θα επιλέξουν μόνο τα «φιλέτα» και θα τα πάρουν «μπιρ παρά». Διότι ο ανέφικτος στόχος των 50 δισ. θα χρησιμοποιείται σαν μοχλός άσκησης εκβιασμού: πουλήστε όσο-όσο, τι έχει ζήτηση, γιατί αλλιώς δεν πιάνεται ο στόχος.

Την Τρίτη η επιτροπή για τα ΒΑΕ

Την ερχόμενη Τρίτη, 19 Ιούλη, θα συνεδριάσει η Επιτροπή Κρίσης Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματιών, προκειμένου να εξετάσει την εισήγηση της «ομάδας εμπειρογνομόνων» του υπουργείου Εργασίας για τη νέα λίστα.

Όπως γράψαμε αναλυτικά την προηγούμενη εβδομάδα, αυτός ήταν ο έσχατος ελιγμός του Κουτρομάνη, προκειμένου να σπείρει σύγχυση, αλλά και να διασπάσει την Επιτροπή. Ανακοίνωσε τη δημιουργία μιας «ομάδας εμπειρογνομόνων», που δεν είναι παρά οι εκπρόσωποι του υπουργείου Εργασίας στην Επιτροπή, οι οποίοι υπερψήφισαν το πόρισμα της Επιτροπής. Ενώ, λοιπόν, οι εκπρόσωποι του υπουργείου ψήφισαν ότι δεν πρέπει να γίνει καμιά απένταξη επαγγέλματος ή χώρου από τα ΒΑΕ (εκτός από τα

επαγγέλματα που έχουν πάψει να υπάρχουν) και ότι πρέπει να προστεθούν στην υπάρχουσα λίστα όλα τα ομοειδή επαγγέλματα (σχετικά αιτήματα χρονίζουν), σύμφωνα με τον Κουτρομάνη, οι ίδιοι άνθρωποι, με τονομασμένους σε «ομάδα εμπειρογνομόνων», θα εισηγηθούν «ενδεικτική λίστα».

Μένει να δούμε αν η «ομάδα εμπειρογνομόνων» θα παρουσιάσει μια λίστα με απεντάξεις επαγγελματιών και χώρων, όπως προβλέπει το Μνημόνιο και ο σχετικός νόμος. Και να μην οι υπάλληλοι του υπουργείου, είτε προσβλέποντας σε καριέρα είτε επειδή φοβούνται, μπορεί να φτύσουν τον εαυτό τους, ελπίζουμε όμως ότι η Επιτροπή και ιδιαίτερα τα μέλη της που έχουν επιστημονικές ιδιότητες θα σεβαστούν το πόρισμα

που πριν λίγες μέρες προσυπέγραψαν και θα επιστρέψουν ως απαράδεκτη κάθε λίστα που θα προβλέπει απεντάξεις επαγγελματιών και χώρων από τα ΒΑΕ και δεν θα προβλέπει την ένταξη των επαγγελματιών που έχουν προτείνει. Ο Γ. Κουτρομάνης πρέπει να στερηθεί κάθε δυνατότητας να επικαλεστεί κάποια επιστημονική κρίση. Πρέπει να γίνει σαφές στην εργατική τάξη, ότι κάθε αποχαρκτηρισμός από τα ΒΑΕ ισοδυναμεί μ' ένα αντεργατικό πραξικόπημα.

Ο Γ. Κουτρομάνης, στον οποίο υποβάλαμε σχετικό ερώτημα, επισημαίνοντας ότι εκβιάζει τους υπηρεσιακούς παράγοντες, προσπάθησε να αποφύγει την απάντηση επί της ουσίας, επιβεβαιώνοντας εμμέσως ότι αναζητά επιστημονικοφανείς άλλους, γιατί δεν θέλει να σηκώσει το βάρος μόνος του.

Ισραηλινά μπλόκα σε δυτικά αεροδρόμια!

Έγινε κι αυτό. Οι Σιωνιστές απέκτησαν μπλόκα και στο εξωτερικό, με την πρόθυμη συνεργασία των δυτικών κυβερνήσεων (της ελληνικής συμπεριλαμβανομένης)! Οι τελευταίες δεν έφτανε που μπλοκάρισαν το «Στόλο της ελευθερίας» στα ελληνικά λιμάνια, έκαναν το ίδιο και στα δυτικά αεροδρόμια, εμποδίζοντας την επιβίβαση στα αεροπλάνα σε εκατοντάδες αλληλέγγυους στον παλαιστινιακό αγώνα, επειδή δρούσαν στα πλαίσια της καμπάνιας «Welcome to Palestine – Καλωσήρθατε στην Παλαιστίνη», που από τα ΜΜΕ αποκλήθηκε Flytilla (Flotilla είναι στα αγγλικά ο στολισκος).

Η καμπάνια αυτή είχε σαν στόχο να αναδείξει την ισραηλινή πολιτική παρεμπόδισης των μετακινήσεων από το Ισραήλ στην Παλαιστίνη. Γύρω στους 800 ακτιβιστές από διάφορες χώρες (Γαλλία, ΗΠΑ, Ολλανδία, Ισπανία, Βουλγαρία και Γερμανία) θα έφταναν στο αεροδρόμιο Μπεν Γκουριόν στο Τελ Αβίβ την προηγούμενη Παρασκευή 8/7 κι από κει θα επιχειρούσαν να ταξιδέψουν στη Δυτική Οχθη, όπου θα προέβαιναν σε διάφορες ειρηνικές δραστηριότητες (δενδροφυτεύσεις, θεατρικά δρώμενα κτλ.).

Όπως δήλωσε η εκπρόσωπος Τύπου της υπηρεσίας μεταναστευσης του Ισραήλ στο γαλλικό πρακτορείο, το Ισραήλ έδωσε στις αεροπορικές εταιρίες λίστα με 342 ανεπιθύμητους προειδοποιώντας τες ότι

θα τους γυρνούσε πίσω με έξοδα των ιδίων των εταιριών σε περίπτωση που αυτοί επιχειρούσαν να κατέβουν στα αεροδρόμια του Ισραήλ. Αμέσως δόθηκε εντολή στις αστυνομίες των δυτικών χωρών, από τις οποίες θα ταξίδευαν οι αλληλέγγυοι (κυρίως στη Γαλλία) να εμποδίσουν την επιβίβαση των ακτιβιστών στα αεροπλάνα! Γύρω στους 300 ακτιβιστές παρεμποδίστηκαν να επιβιβαστούν σε πτήση της Λουφθάνσα στο αεροδρόμιο Σαρλ Ντε Γκολ του Παρισιού, την Παρασκευή το πρωί, και την ίδια στιγμή καμιά πενηνταριά παρεμποδίστηκαν επίσης στο αεροδρόμιο της Γε-

νεύς. Ταυτόχρονα, οι αεροπορικές εταιρίες Air France, Alitalia, Malev (ουγγρική) και η EasyJet του κύπριου Χατζηιωαννίδη αρνήθηκαν να μεταφέρουν τους ακτιβιστές, με το αιτιολογικό ότι υπήρξε απαγόρευση από την χώρα - προορισμό τους (το Ισραήλ δηλαδή).

Οι 69 που κατόρθωσαν με κάποιο τρόπο να φτάσουν στο Μπεν Γκουριόν, συνελήφθησαν αμέσως από τις ισραηλινές αρχές και οι περισσότεροι, αφού μεταφέρθηκαν σε διάφορες φυλακές και ανακριθήκαν, απελαύνονται σταδιακά.

Οι δυτικές κυβερνήσεις εφαρμόσαν την οδηγία του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ, Μπαν Κι Μουν, ο οποίος εδώ και καιρό είχε κάνει έκκληση σε «όλες τις εμπλεκόμενες κυβερνήσεις να χρησιμοποιήσουν όλη την επιρροή τους για να αποθαρρύνουν τέτοιους στολισκούς, που φέρουν την δυνατότητα για κλιμάκωση σε βίαιη σύρραξη!». Πράγμα που δείχνει πόσο λάθος κάνουν όσοι βασίζουν την αλληλεγγύη στον παλαιστινιακό αγώνα στο διεθνές δίκαιο και τη διεθνή κοινότητα. Η «διεθνής κοινότητα» έχει ευθυγραμμιστεί με τους Σιωνιστές, γιατί οι τελευταίοι είναι σάρκα εκ της σαρκός της. Την ίδια «δημοκρατία» υπερασπίζονται και οι μεν και οι δε. Μια «δημοκρατία» μέσα στα όρια της εξουσίας των καπιταλιστών που είναι ίδιοι είτε κατοικοεδρεύουν στις Βρυξέλλες είτε στο Τελ Αβίβ.

Ανεπιθύμητος

Συνέβη και αυτό, που πριν από δυο χρόνια θα θεωρούνταν αδιανόητο. Στη Ραμάλα οργανώθηκε διαδήλωση Παλαιστινίων ενάντια στην παρουσία εκεί του προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας Κάρολου Παπούλια. Η οργή των διαδηλωτών προκλήθηκε από τον φασιστικό τρόπο με τον οποίο η κυβέρνηση Παπανδρέου μπλοκάρισε τα σκάφη του «Στόλου της Ελευθερίας II», που θα έπλεαν για τη Γάζα, κάνοντας τη βρόμικη δουλειά για λογαριασμό του Ισραήλ.

Η Χαμάς από την πλευρά της, με δήλωση του εκπροσώπου της, αποδοκίμασε τον Παπούλια στη Ραμάλα. Αυτή η στάση έχει ιδιαίτερη σημα-

σία, γιατί η Χαμάς είναι δύναμη εξουσίας και ξέρε να τηρεί το πρωτόκολλο. Για να φτάνει στο σημείο να αποδοκιμάζει

την επίσκεψη ενός αρχηγού κράτους και μάλιστα της Ελλάδας, σημαίνει ότι η οργή για τη στάση της κυβέρνησης Πα-

πανδρέου είναι διάχυτη στα πιο πλατιά στρώματα της παλαιστινιακής κοινωνίας. Οργή που έγινε μεγαλύτερη, όταν οι Παλαιστίνιοι άκουσαν τον Σιμόν Πέρες να εξαίρει δημόσια τη δράση της ελληνικής κυβέρνησης ενάντια στο στολίσκο.

Πρόκειται πραγματικά για κατόρθωμα. Με την αμερικανόδουλη και φιλοσιωνιστική πολιτική της η κυβέρνηση Παπανδρέου όχι μόνο πλήττει βάνανυσα τα αισθήματα που τρέφει για τους Παλαιστίνιους ο ελληνικός λαός, αλλά και βάζει το ελληνικό έδαφος στο στόχαστρο ευρύτερων δυνάμεων της Μέσης Ανατολής, στιγματίζοντάς την ως προκεχωρημένο φυλάκιο των Σιωνιστών στην Ευρώπη.

Νέο κύμα λαϊκής εξέγερσης

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

στρατού στη διάρκεια της εξέγερσης και ταυτόχρονα προειδοποιώντας ότι «όλες οι επιλογές είναι ανοικτές σε περίπτωση που κάποια στοιχεία ανάμεσα στους διαδηλωτές επιχειρήσουν να εμποδίσουν τη λειτουργία του κράτους ή να βλάψουν τα συμφέροντα των πολιτών».

Σημειωτέον ότι στις διαδηλώσεις της 12ης Ιουλίου, στις οποίες κυριαρχούσαν τα συνθήματα ενάντια στην κυβέρνηση και στο Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο, η Μουσουλμανική Αδελφότητα δε συμμετείχε γιατί διαφωνεί με την όποια

κριτική ή αντιπαράθεση με τη στρατιωτική ηγεσία.

Είναι φανερό ότι η στρατιωτική χούντα, που διαδέχτηκε το Μουμπάρακ και προσπαθεί να διασώσει όσο μπορεί το παλιό καθεστώς προνομίων και διακυβέρνησης, δεν είναι καθόλου εύκολο να διαχειριστεί και να χειραγωγήσει με κάποιες ασήμαντες παραχωρήσεις το νέο κύμα της λαϊκής εξέγερσης που σαρώνει τη χώρα. Όπως φαίνεται, ο ρόλος του στρατού έχει απομυθοποιηθεί στη συνείδηση πολλών διαδηλωτών, γι' αυτό και οι εξεγερμένοι κλιμακώνουν τις

κινητοποιήσεις και δηλώνουν αποφασισμένοι να συνεχίσουν τον αγώνα μέχρι να ικανοποιηθούν τα βασικά (αστικοδημοκρατικά) αιτήματα της εξέγερσης. Το ερώτημα είναι: Μέχρι πού είναι διατεθειμένη να κάνει πίσω η στρατιωτική χούντα;

Ο Κος Πάπιας και η αθλητική στήλη απουσιάζουν εκτάκτως αυτή την εβδομάδα.

■ ΖΑΝ ΛΥΚ ΓΚΟΝΤΑΡ

Film socialisme

Η τελευταία πολυαναμενόμενη ταινία του Γκοντάρ συνδέθηκε με το θόρυβο που δημιούργησε η επιστολή του προς το Φεστιβάλ των Κανών, όπου προβαλλόταν το Film socialisme, στην προβολή του οποίου αρνήθηκε να παραστεί, και αφορούσε τα κερδοσκοπικά παιχνίδια της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε βάρος της χώρας μας. Η στάση του συνοψίστηκε στη φράση: «Σ' ευχαριστώ Ελλάδα, θα σε υπερασπιζομαι πάντα».

Ήταν επόμενο ένας στοχαστής, ένας μαρξιστής διανοούμενος όπως ο Γκοντάρ, που θεωρεί τον εαυτό του μέτοχο της αρχαίας, κλασικής παιδείας, να υπερασπιστεί αυτή τη χώρα. Μάλιστα, η Ελλάδα είναι ένας από τους επτά προορισμούς του κρουαζιερόπλοιου της ταινίας του, που επισκέπτεται τοποθεσίες-μύθους του σύγχρονου κοινωνικού γίγνεσθαι. Η πιο συγκινητική βέβαια αναφορά γίνεται στην βασιανισμένη Παλαιστίνη, όπου ο Γκοντάρ αναρωτιέται: «αλήθεια, όταν οι Αγγλοι έφυγαν, τι απέγινε ο χρυσός της Τράπεζας της Παλαιστίνης;».

Μιλώντας εκτενέστερα για το Film socialisme, θα πρέπει να σημειώσουμε ότι πραγματικά στερείται οποιουδήποτε σεναρίου, αρχής και τέλους. Πρόκειται για μια εντελώς αντισυμβατική κινηματογραφική γραφή, γεμάτη με αυτοσχεδιασμούς, λογοτεχνικά και φιλοσοφικά τσιτάτα, που ο καταγιγμός τους δεν σου δίνει επαρκή χρόνο νοητικής επεξεργασίας και κατά συνέπεια αναλυτικότερης κριτικής προσέγγισης. Ούτε πάλι μπορούμε να μιλήσουμε για μια κάπως καθαρή καταγραφή ιστορικών γεγονότων ή για ένα κάπως σαφές «δια ταύτα».

Εχοντας υπόψη και το προηγούμενο έργο του Γκοντάρ, παρατηρεί κανείς την ίδια γραμμική κινηματογραφική αποδόμηση, το σινεμά δηλαδή που αμφισβητεί το σινεμά. Αντλαμβάνεται ότι όλοι οι μεγάλοι καλλιτέχνες ανέλαβαν στην ωριμότητά τους να ανατρέψουν τις καθιερωμένες κλισικές δομές της τέχνης τους. Βλέποντας το Film socialisme αναλογίζεται κανείς από πού π.χ. ξεκίνησε ο Πικάσο και πού κατέληξε καλλιτεχνικά. Ή ο πολυδιάστατος καταλανός Ζουάν Μιρό, του οποίου ένα από τα τελευταία ζωγραφικά έργα υπήρξε μια ευθεία ανοδική γραμμή. Με άλλα λόγια, αν το σχηματικό έργο του Μοραλη στην προμετωπίδα του μετρό στο Πανεπιστήμιο σας «χαλάει», δεν χρειάζεται να δείτε το Film socialisme. Αν, επίσης, δεν καταλαβαίνουμε ότι για να φτάσει κάποιος στην «πολύπλοκη» απλότητα προηγείται πολλή έρευνα, σκέψη και δουλειά, αν κάποιος μας προκαλεί να στοχαστούμε μ' έναν άλλο τρόπο κι εμείς αρνούμαστε, τότε ο Γκοντάρ δεν είναι για μας.

■ ΤΖΙΜ ΛΟΥΟΥΤΣ

Πορτοκάλια στον ήλιο

Τι μπορεί να μάθει ένας άνθρωπος στη ζωή του! Νομίζατε ότι παιδομάζωμα έγινε μόνο στην μετεμφυλιακή Ελλάδα; Είναι απίστευτο, αλλά κάτι παρόμοιο έγινε και στην γηραιά

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Ο θάνατος, λέει, ένας πέρσης ποιητής, δίκαιος είναι/ Μ' όμοια μεγαλοπρέπεια χτυπάει και το φτωχόνε και το Σάχη./ Ακίμ, γιατί μαθές παραξενεύεσαι;/ Δεν άκουσες ποτέ σου τάχα για κανένα Σάχη/ να πέθανε στο αμπάρι κάποιου πλοίου μ' έναν κάδο;/ Ο θάνατος, λέει ένας πέρσης ποιητής, δίκαιος είναι.../ Άσε το χάμου το μπουκάλι, Αχμέτ Ντζεμίλ,/ Άδικα μου νευριάζεις, ξέρω δα τι θες να πεις/ Για νάσαι δίκαιος ο θάνατος/ θάπρεπε νάσαι δίκαιη η ζωή./ (Ν. Χικμέτ: «Του θανάτου» 1946)

«Μόνο οι εκλογές μπορούν να εκτονώσουν την οργή του κόσμου – φτάνουν να ομολογούν ορισμένοι από τους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ...» (Καθημερινή, 10-7-11)

♦ Ολόκληρη βαβούρα (Τα Νέα, 13-7-11) για την (ημερήσια) «αύξηση του επιδόματος ανεργίας κατά 19 ΟΛΟΚΛΗΡΑ λεπτά... (Το αυτό και η Ελευθεροτυπία)

♦ Δεν λείπει ο Μάης από τη Σαρακοστή: ο Ν. Μαραντζίδης (ο... ιστορικός που μύδρους ρίχνει στο παλιό ΚΚΕ) φιγουράρει με την υπογραφή του στη λίστα των 133 πανεπιστημιακών που στήριζαν τις «αλλαγές στα ΑΕΙ».

♦ «... της πρωτεύουσας, της οποίας το κέντρο λυμαινόνται συμμορίες μεταναστών που έχουν καταλύσει κάθε έννοια ή υπόνοια, έννομης τάξης». Φασίστας; Ναι; Άδωνις; Δεν είναι ο Άδωνις. Είναι ο (μη εξαιρετέος) Τ. Θεοδωρόπουλος (Τα Νέα, 11-7-11). Αυτό που λέμε (καλο-)πληρωμένοι κονδυλοφόροι του συστήματος.

♦ «Κερδοσκόπους» ανακάλυψε και ο Γ.Δελαστίκ (Έθνος, 19-7-11) «... η αποτυχία των Μνημονίων δικαιώνει τους προοδευτικούς οικονομολόγους του συστήματος». Από το Χαλάνδρι στη Χ. Τρικούπη ένα ταγκάρο δρόμος είναι...

♦ «Δέχτηκε ωστόσο ένα ισχυρό πλήγμα, ισχυρότερο από τις αντιδράσεις των κατοίκων στα μπλόκα» (περί ΧΥΤΑ Κερσεάς και απόφασης Πολυμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών (12-7-11) που υποχρεώνει την κοινοπραξία να σταματήσει κάθε είδους εργασία). (Ελευθεροτυπία, 13-7-11, Υπογραφή: Αλ. ΚΥΡ.) Δηλαδή ήταν μαλάκες οι Κερατιώτες/ισσες που επί 3,5 και πάνω μήνες βρίσκονταν σε καθημερινό πόλεμο με τα ΜΑΤ;

♦ Λοιπόν, παιδιά, ο Μ. Κυπραίος είναι «αλήτης, ρουφιάνος, δημοσιογράφος»;

♦ Τα μέτρα λιτότητας του Χριστόφια «δεν» τα είδε ο Ριζοσπάστης (τουλάχιστον ως τις 9-7-11). Το ΠΑΜΕ μούγκα και μάλιστα για τη στάση της «αδελφής» ΠΕΟ; «ΠΕΟ: προϋπόθεση ο διάλογος και μετά μέτρα – Ο γ.γ. της ΠΕΟ Π. Κυρίτσης σε χθεσινές δηλώσεις του ξεκαθάρισε πως θα πρέπει να διεξαχθεί κοινωνικός διάλογος πριν από την υιοθέτηση οποιουδήποτε μέτρου, τονίζοντας μάλιστα ότι το συνδικαλιστικό κίνημα είναι διατεθειμένο να συζητήσει και οδυνηρές λύσεις». Όταν οι του Περισσού καταγγέλλουν την ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, γιατί δε βγάζουν άχνα για τα αντίστοιχα κυπραϊκά... γαϊδούρια;

♦ «Συνθήκες εμφυλίου» - Δ. Τρίμης (Μην είναι άραγε καιρός για αναβάθμιση των αντιδράσεων);

♦ Δεν είναι ξεφτίλα να σε επαινεί ο ΥΠΕΞ της Παλαιστινιακής Αρχής; Ε, Περισσέ; (Ριζοσπάστης, 8-7-11).

My phone number is ♦ 6122008...

♦ Δολοφονήθηκε αδερφός του

Καρζάι (ο ίδιος –προς το παρόν– γλίτωσε) από ΕΜΠΙΣΤΟ σωματοφύλακά του...

♦ «Χρεοκοπούν και την Ευρώπη» (Η ΑΥΓΗ, 13-7-11): αχ, Ευρώπη, εσύ μας μάρανες.

♦ «Κι οι μπάτσοι μαζί μας ενάντια στις περικοπές» (περίπου έτσι –THE MORNING STAR, 13-7-11, «2.000 police officers join cuts fight»). «Οι εργαζόμενοι των σωμάτων ασφαλείας» που λέει κι ο Περισσός.

♦ Τσάκιασαν 22χρονο νέο το περασμένο Σάββατο οι μπάτσοι, άφησαν κουφό το δημοσιογράφο Μ. Κυπραίό. (Μη βιάς!).

♦ Ο Ριζοσπάστης στο θέμα της έκρηξης στην Κύπρο το παίζει... ψύχραιμος (γνώμη γιοκ, αφού κάνει τζιζ για Χριστόφια...).

♦ Από Σεπτέμβρη το ψωμί-ψωμάκι και το σουβλί-σουβλάκι (γαμώτο).

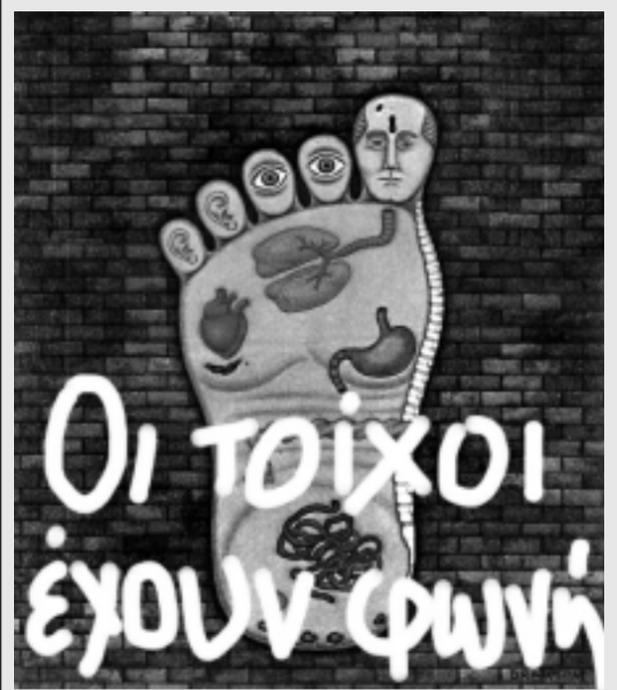
♦ Γκάζωνε η British Gas και λένε το γκάζι... γκαζάκι στη Βρετανία, αφού μέσα σ' ένα οχτάμηνο η εν λόγω εταιρεία αύξησε την τιμή του κατά 25%.

♦ «Η χρησιμοποίηση της εργατικής μου δύναμης και η καταλήστεψή της είναι δύο τελείως διαφορετικά πράγματα

Αν η μέση διάρκεια που μπορεί να ζήσει ένας μέσος εργάτης με λογικό μέτρο εργασίας είναι 30 χρόνια, τότε η αξία της εργατικής μου δύναμης που μου πληρώνεις κάθε μέρα είναι 1/365X30 ή 1/10950 της συνολικής του αξίας. Όταν όμως την καταναλώνεις μέσα σε δέκα χρόνια μου πληρώνεις καθημερινά το 1/10950 αντί το 1/3650 της συνολικής της αξίας, δηλ. μόνο το 1/3 της καθημερινής της αξίας και μου κλέβεις έτσι καθημερινά τα 2/3 της αξίας του εμπορεύματός μου. Μου πληρώνεις την εργατική δύναμη μιας ημέρας, τη στιγμή που καταναλώνεις τριών ημερών εργατική δύναμη. Αυτό είναι αντίθετο με το συμβολαίο μας και με το νόμο ανταλλαγής εμπορευμάτων. Ζητώ λοιπόν μια εργάσιμη μέρα κανονικής διάρκειας και δεν τη ζητώ κάνοντας έκκληση στην καρδιά σου, γιατί σε χρηματικά ζητήματα δεν έχουν πέραση τα αισθήματα. Μπορεί να είσαι υπόδειγμα πολίτη, ίσως να είσαι μέλος του συλλόγου προστασίας των ζώων και ακόμα νάχεις τη φήμη αγίου, μα το πράγμα που αντιπροσωπεύεις απέναντί μου δεν έχει καρδιά στα στήθια. Αυτό που φαίνεται να χτυπάει εκεί μέσα είναι ο χτύπος της δικής μου καρδιάς. Ζητώ την κανονική εργάσιμη ημέρα, γιατί όπως και κάθε άλλος πουλητής, ζητώ την αξία του εμπορεύματός μου». (Κεφάλαιο, Η εργάσιμη ημέρα).

♦ Εκείνη η «διαδήλωση-συγκέντρωση-πορεία-εκδήλωση» της 12-7-11 πήγε άπιαστη;

Βασίλης

♦ Συνεχίζουμε! Στους δρόμους της εξέγερσης για την Αντι-καπιταλιστική Ανατροπή! – Εκδήλωση-συνέλευση Σάββατο 16 Ιουλίου 7μμ Πεδίον Αρεως – ΑΝΤΑΡΣΥΑ (αφίσα)

Μια μικρή απορία: σε ποια ακριβώς εξέγερση τους δρόμους βάδισε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και συνεχίζει; Σ' αυτούς της πλατείας Συντάγματος; Γιατί δεν το λέτε απλά, ρε παιδιά; Επειδή είναι έντονη η φιλολογία για εκλογές το φθινόπωρο, πρέπει να βρισκόμαστε σε επιφυλακή, για να ξαμολυθούμε αμέσως να μαζέψουμε ψήφους. Αυτή τη φορά, μάλιστα, το μέλλον μας χαμογελά, γιατί όλα τα γκάλοπ δείχνουν μεγάλη διασπορά στις ψήφους. Αν αυτό μείνει μέχρι το τέλος, μπορεί να χαμογελάσουμε. Εντάξει, Βουλή δεν θα μπορούμε, αλλά θα μπορούμε να επισείουμε ως γέρας μερικές δεκάδες χιλιάδες ψήφους. Λάφυρο από την «πλατεία».

♦ Αντίσταση – Χωρίς προβοκατόρικες κουκούλες (πανό)

Το μεγάλο πανό είναι στημένο στην πλατεία Συντάγματος. Εκεί που γίνονται οι συνέλεύσεις. Εκεί που απαγορεύεται να μπει το πανό που έγραφε «αριστερά στην πλατεία». Το συγκεκριμένο περιλαμβάνει μια ζωγραφιά της συμφοράς. Ο λόφος της Ακρόπολης με τον Παρθενώνα, κάποιος κατεβάζει την αμερικάνικη σημαία και ανεβάζει την ελληνική, ένας αρχαίος ναός πάνω στον οποίο γράφει «εθνική ανεξαρτησία», μια πορεία που μεταφέρει ένα πανό που γράφει «ΜΑΤ μεταβολή – "ντου" στη Βουλή», ένας άλλος ανεβάζει την ελληνική σημαία στη Βουλή, τέτοια πράγματα. Δίπλα του φιγουράρει το άλλο πανό, αυτό που δείχνει μια φιγούρα με το μισό κεφάλι σε κρόνος ΜΑΤατζή και το άλλο μισό σε κουκούλα διαδηλωτή, με γκλομπ στο ένα χέρι και μολότοφ στο άλλο. Αθλία η εικαστική παρέμβαση μεν, εξόχως εύγλωττη δε. Χωρίς καμιά ενόχληση από τους «αμεσοδημοκράτες» της πλατείας. Προφανώς, αυτή η εικαστική και πολιτική βαρβαρότητα εκφράζει τις μύχιες σκέψεις περισσότερων.

♦ Αφήστε μας να ζήσουμε γιατί θα σας... (ανυπόγραφο σύνθημα με σπρέι σε τοίχο της Θεσσαλονίκης)

Ευγενής ο συνθηματογράφος, τήρησε τους κανόνες της ευγένειας. Πάλι καλά που δεν έβαλε και ένα «μπιπ» στο τέλος. Αρκούντως συντηρητική η χρωματιστή κραυγή του, όμως. Σαν να διεκδικεί αυτό που υπήρχε μέχρι πρότινος. Μα ήταν ζωή αυτή; Γιατί να μπρεδεύουμε την επιβίωση με τη ζωή; Και η απειλή σαν φόβος διαβάζεται. Ειδικά με τη χρήση του μέλλοντα χρόνου.

♦ Τεμπέληδες είναι οι ψηφοφόροι – Α (σύνθημα με μαρκαδόρο στο αμφιθέατρο Γκίνη του Πολυτεχνείου)

Όταν η αναρχική αμφισβήτηση (ξανα)βρίσκει το καυστικό και ευθύβολο χιούμορ της. Ναι, είναι τεμπέληδες οι ψηφοφόροι. Όχι με την έννοια που οι Έλληνες χαρακτηρίστηκαμε συλλήβδην τεμπέληδες από τη φαιά βορειοευρωπαϊκή προπαγάνδα. Με την έννοια της ανάθεσης σε άλλους να τους εκπροσωπούν και ν' αποφασίζουν για λογαριασμό τους. Δεν μιλάμε για την αντιπροσωπευτικότητα γενικά, που σε κάθε περίπτωση θα υπάρξει. Μιλάμε για την αστική αντιπροσωπευτικότητα. Αυτή που καταλήγει στη λειτουργία ενός κοινοβουλευτικού συστήματος που βιάζει τους εκλογείς-ψηφοφόρους.

Αλβιόνα! Εκατόν τριάντα χιλιάδες Εγγλεζόπουλα απελάθηκαν στην Αυστραλία κατά τη χρονική περίοδο από τον β' παγκόσμιο πόλεμο μέχρι το 1970!

Οι αιτίες; Πολλές. Συνήθως η πολιτεία, όταν έκρινε ότι μια μητέρα δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις ν' αναθρέψει το παιδί της,

το έκλεινε σε ορφανοτροφείο και κατόπιν χάνονταν τα ίχνη του. Όμως, σπανίως δινόταν για υιοθεσία. Συνήθως, έστελναν τα παιδιά σε ιδρύματα της Αυστραλίας, όπου γίνονταν σύγχρονοι σκλάβοι. Η Βρετανία τροφοδοτούσε την αποικία της με τζάμπα εργατικό δυναμικό! Απίστευτο και όμως αληθινό! Για να μην πούμε για τους βιασμούς των αγοριών στα εκκλησιαστικά ιδρύματα της Αυστραλίας.

Η ιστορία βγήκε στο φως έπειτα από την έρευνα μιας κοινωνικής λειτουργού στο Νότιγγχαμ, που παρά τα εμπόδια και τις απειλές που συνάντησε κατάφερε να ξεσκεπάσει ένα από τα μεγαλύτερα σκάνδαλα στη σύγχρονη βρετανική ιστορία.

Η ταινία έχει σκηνοθετηθεί από τον Τζιμ Λόουτς, γιο του γνωστού σκηνοθέτη Κεν Λόουτς, και παρά την επίπεδη, προβλέψιμη, κλασική κινηματογραφική αφήγηση, κρατά το ενδιαφέρον του θεατή, λόγω της θεματολογίας της. Στην Αγγλία το γεγονός έμεινε άγνωστο και ανεξερεύνητο μέχρι πρόσφατα και είναι πραγματικά εξοργιστικό αυτοί που δεν αναγνώρισαν ποτέ αυτό το δράμα σαν έγκλημα, αυτοί και οι ομοϊδεάτες τους να μιλάνε για κομμουνιστικά εγκλήματα!

Ελένη Σταματίου

Σχολιάζοντας το Μνημόνιο και τις περιβόητες επικαιροποιήσεις του, μεταξύ των άλλων είχαμε επισημάνει ότι τα πετσοκόμματα στους μισθούς και τις συντάξεις της εργαζόμενης και εκμεταλλευόμενης ελληνικής κοινωνίας μοιάζουν με κινούμενη άμμο. Πριν ακόμη στεγνώσει το μελάι του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής (ΜΠΔΣ) και του πρώτου εφαρμοστικού του νόμου, πριν ακόμη δημοσιευτούν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ο Ε. Βενιζέλος υπέγραψε στις 2 Ιούλη την 4η επικαιροποίηση του Μνημονίου και έτσι φτάσαμε αισίως στο Μνημόνιο 5, με το οποίο επιβάλλονται πρόσθετα χαράκια, συμπληρωματικά σ' αυτά που επιβλήθηκαν με τους προηγούμενους νόμους, ενώ προβλέπονται και απολύσεις

μέχρι το 2015.

Στην τέταρτη επικαιροποίηση του Μνημονίου τα πράγματα ξεκαθαρίζουν, καθώς προβλέπονται απολύσεις των εργαζόμενων που θα «αξιολογηθούν» αρνητικά από τον ΑΣΕΠ. Ιδού το σχετικό απόσπασμα: «*Η εφεδρεία θα υπάρχει για μια περίοδο που δεν θα υπερβαίνει τους 12 μήνες με 60% του βασικού μισθού (...)* Τυχόν μετατάξεις από την εφεδρεία εργασίας (...) θα συμπεριλαμβάνονται (...) μόνο μετά από θετική αξιολόγηση από το ΑΣΕΠ. Στο τέλος αυτής της περιόδου των 12 μηνών, η αποχώρηση θα είναι υποχρεωτική».

Μας λένε ανοιχτά, λοιπόν, ότι μετά τους 12 μήνες της κακόφημης εφεδρείας θα γίνουν μαζικές απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων, προκειμένου ο αριθμός τους να μειω-

τον παράγει η μισθωτή και εκμεταλλευόμενη ελληνική κοινωνία). Στο επικαιροποιημένο Μνημόνιο 5, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ κάνει το πρώτο βήμα, ανακοινώνοντας παραπέρα μείωση των μισθών των δημοσίων υπαλλήλων. Αλλά το βήμα παρουσιάζεται σαν δειλό, από τη στιγμή που ισχυρίζεται ότι θα εξοικονομηθεί μόνο ένα 0,6% του ΑΕΠ, ποσό που ανέρχεται σε 1.370 εκατ. ευρώ στην πενταετία 2011-2015.

Δηλαδή, η κυβέρνηση υποβαθμίζει το ποσό που θα κόψει από τους δημόσιους υπάλληλους, προκειμένου να τους καλμάρει. Φοβάται ότι εάν από την πρώτη στιγμή γνωστοποιούσε στους δημόσιους υπάλληλους τι τους περιμένει, θα ξεσηκώνονταν και δεν θα περιοριζόταν σε διαμαρτυρίες τύπου Πλατείας

ματά μας αναφερθήκαμε στα τεκμήρια που επιβάλλονται με το νέο εφαρμοστικό νόμο. Δείξαμε ότι με τα τεκμήρια διαβίωσης που τέθηκαν συνεχίζει να διευκολύνεται η μπουρζουαζία και να έχει τη δυνατότητα να φοροδιαφεύγει. Δείξαμε ακόμη, ότι θα πληγούν οι εργαζόμενοι που έπεσαν στην ανεργία (έστω και επιδοτούμενη) ή αμείβονται με το 80% της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας. Με όσα συμφωνήθηκαν στο Μνημόνιο 5, θα επιβαρυνθούν ακόμη περισσότερο, γιατί τα τεκμήρια διαβίωσης πρέπει να αυξηθούν κατά 60%.

Ας δούμε ποια είναι τα τεκμήρια διαβίωσης για ένα αυτοκίνητο 1500 κυβικών και πρώτη κατοικία. 120 τετραγωνικών. Με βάση το νόμο 3842, τα τεκμήρια διαβίωσης

■ Μνημόνιο 5

Προάγγελος νέων αντιλαϊκών μέτρων

από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Αριθμός δημοσίων υπαλλήλων

Με το ΜΠΔΣ βάζουν στόχο να μειωθούν οι δημόσιοι υπάλληλοι (ανεξάρτητα εργασιακής σχέσης, δηλαδή μόνιμοι, ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και συμβασιούχοι) κατά 150.000, χωρίς να γίνουν υποτίθεται απολύσεις. Δηλαδή, η μεγάλη αυτή μείωση των δημοσίων υπαλλήλων θα στηριχτεί στις συνταξιοδοτήσεις της πενταετίας. Θα είναι δε τόσες πολλές, υποτίθεται, οι αποχωρήσεις που θα χωρέσει και πρόσληψη υπαλλήλων στο στενό δημόσιο τομέα. Το 2011 θα ισχύει η αναλογία μία πρόσληψη για δέκα αποχωρήσεις, ενώ την τετραετία 2012-2015 η αναλογία θα είναι μία πρόσληψη για πέντε αποχωρήσεις. Τα νούμερα, όμως, που γράφονται στο ΜΠΔΣ δεν βγάζουν μείωση κατά 150.000 εργαζόμενους, αλλά κατά 84.400. Άρα, όχι μόνο δεν θα γίνουν νέες προσλήψεις, όπως ψευδώς ισχυρίζεται η κυβέρνηση, αλλά θα γίνουν και απολύσεις, προκειμένου από τους 84.400 να φτάσουμε στους 150.000

θεί κατά την πενταετία 2011-2015 κατά 150.000. Όπως αντιλαμβάνεστε, δεν πρόκειται να υπάρξουν νέες προσλήψεις δημοσίων υπαλλήλων, είτε με την αναλογία 1:10 είτε με την αναλογία 1:5, τουλάχιστον μέχρι το 2015. Πρέπει να αναμένουμε, λοιπόν, ότι στον δεύτερο εφαρμοστικό νόμο, που η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θα φέρει μέσα στο καλοκαίρι, θα υπάρχουν διατάξεις που θα προβλέπουν, ρητά πια, κατάργηση των προσλήψεων και απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων που θα κριθούν «ακατάλληλοι» από το ΑΣΕΠ!

Ενιαίο μισθολόγιο

Μέχρι και την Πέμπτη, 7 Ιούλη 2011, που ψηφίστηκε ο εφαρμοστικός νόμος του ΜΠΔΣ, δεν προβλεπόταν μείωση του περιβόητου μισθολογικού κόστους των δημοσίων υπαλλήλων. Αυτό δεν έγινε τυχαία. Η κυβέρνηση ήθελε την περίοδο που γίνονταν οι συζητήσεις για το ΜΠΔΣ και τον εφαρμοστικό του νόμο να καλλιεργήσει αυταπάτες στους δημοσίων υπαλλήλους, ότι δεν θα πλήξει κι άλλο τις αποδοχές τους. (Ξεκαθαρίζουμε για μια ακόμη φορά, ότι δεν υπάρχει μισθολογικό κόστος, γιατί τον πλούτο

Συντάγματος κ.λπ.

Επικουρικά Ταμεία

Δεν στέγνωσε ακόμη το μελάι των διατάξεων για τη μείωση των συντάξεων που καταβάλλουν τα επικουρικά ταμεία και ο Ε. Βενιζέλος, μαζί με τον «ειδικό» στα ασφαλιστικά θέματα Γ. Κουτρουμάνη και τους τρούκανούς, έβαλαν πλήρη για νέα μείωση των επικουρικών συντάξεων. Θυμίζουμε ότι με τον εφαρμοστικό νόμο για το ΜΠΔΣ επιβλήθηκε χοντρό χαράτσι στις συντάξεις, που ξεκινάει απ' αυτούς που έχουν σύνταξη μεγαλύτερη των 300 ευρώ, καθώς και σε συντάξεις που ξεπερνούν τα 650 ευρώ. Το ποσοστό μείωσης είναι 3% και φτάνει μέχρι το 10%.

Αυτή η δραστηρική μείωση των επικουρικών συντάξεων δεν ικανοποίησε τους «αιμοδιψείς» τρούκανούς και την κυβέρνηση, γι' αυτό και βάζουν μπροστά και νέα επίθεση στις επικουρικές συντάξεις, που θα τις συρρικνώσει κι άλλο. Οι νέες πετσοκομμένες συντάξεις θ' αρχίσουν να ισχύουν από 1/1/2012.

Τεκμήρια διαβίωσης

Σε προηγούμενα δημοσιεύ-

ήταν 4400 και 3.900 ευρώ αντίστοιχα, συνολικά 8.300 ευρώ. Με τον εφαρμοστικό νόμο του ΜΠΔΣ ανέβηκαν σε 11.600 ευρώ. Με τη διάταξη του επικαιροποιημένου Μνημονίου, όμως, σύμφωνα με την οποία τα τεκμήρια διαβίωσης πρέπει ν' αυξηθούν κατά 60%, θα πάμε στα 13.280 ευρώ το χρόνο. Αντιλαμβάνεστε τι θα πάθουν αυτοί που προαναφέραμε, όταν θα ξαναρχίσει να ισχύσει και το τεκμήριο για την πρώτη κατοικία, με αποτέλεσμα να έχουν τεκμαρτό εισόδημα 13.280 ευρώ το χρόνο. Θα πρέπει να εμφανίζουν αποδείξεις για αγορές 3.320 ευρώ για να έχουν αφορολόγητο 8.000 ευρώ. Με τι έσοδα θα μπορούν να εμφανίζουν τέτοιες αγορές; Ακόμη, θα είναι υποχρεωμένοι να καταβάλουν φόρο 400 ευρώ για το εισόδημα από 8000 έως 12000 ευρώ, 230 ευρώ φόρο για το επιπλέον εισόδημα των 1.280 ευρώ και 133 ευρώ για το 1% της περιβόητης αλληλεγγύης. Σύνολο 763 ευρώ για εισόδημα που δεν έχουν!

Από τις υπόλοιπες διατάξεις σημειώνουμε τη δέσμευση της κυβέρνησης να δώσει και στα κολεγίσιαιδα πλήρη ακαδημαϊκά δικαιώματα, με νομοσχέδιο που θα καταθέσει στη Βουλή!

Καλοκαίρι και καταχνιά

Άδεια εδώ και εβδομάδες η «πάνω» πλατεία στο Σύνταγμα. Ούτε για μούτζες και βρισιές δεν έχει όρεξη ο κόσμος, από τότε που ψηφίστηκε το Μεσοπρόθεσμο. Τα τεκταινόμενα στην «κάτω» πλατεία δεν έχουν καμιά σημασία από κοινωνική άποψη. Απλά, είναι θλιβερό το θέαμα εκείνων που προσπαθούν να μετατρέψουν ένα άμαζο πια φαινόμενο σε... πλαζ των αγανακτισμένων, προσδοκώντας ότι το Σεπτέμβριο θα ξαναμαζευτεί ο κόσμος, λες κι ήταν αυτοί που μάζεψαν τον κόσμο στο Σύνταγμα κι όχι το αντίθετο.

Είναι πλιού φαινότορον ότι ο κύκλος των «αγανακτισμένων της πλατείας» έκλεισε. Όπως έκλεισε και ένας κύκλος 24ωρων απεργιών της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν θα ξαναέχουμε κίνημα ή δεν θα ξαναέχουμε εκδηλώσεις που να μοιάζουν μ' αυτές που ολοκληρώθηκαν. Το βέβαιο είναι ότι δεν θα πρόκειται για συνέχεια, αλλά για κάτι νέο.

Ήταν πολλοί αυτοί που βιάστηκαν να μιλήσουν για «νέο κίνημα», «νέες μορφές οργάνωσης» και τα συναφή. Όπως κάνουν κάθε φορά που το κοινωνικό κίνημα ζωηρεύει και βγαίνει στο δρόμο. Όμως, αυτό που ζήσαμε δεν ήταν τίποτε το νέο, αλλά εκδήλωση με διαφορετικό τρόπο του παλιού. Ενα κίνημα διακατεχόμενο από την αστική ιδεολογία, με μπόλικο θυμό, αλλά χωρίς στόχευση. Και προπαντός χωρίς ριζοσπαστική συμπεριφορά. Από την άποψη αυτή, ήταν πολύ πίσω από τη νεολαιίστικη έκρηξη του Δεκέμβρη του 2008, η οποία με την εκρηκτικότητά της και την εκτεταμένη χρήση της αντι-βίας δημιούργησε άλλη αίσθηση και έκανε το αστικό κράτος να αισθανθεί την απειλή. Αντίθετα, το κίνημα των «αγανακτισμένων» ουδέποτε απέτελεσε απειλή για το σύστημα, γι' αυτό και το κολάκεψαν τόσο πολύ τα αστικά ΜΜΕ και τα αστικά κόμματα. Γι' αυτό και το σύστημα στράφηκε με τόση αγριότητα ενάντια σ' όλο τον κόσμο, όταν μικρές ομάδες έσπειραν το σπόρο της αντι-βίας μέσα στον αποχαυνωμένο από τις ειρηνιστικές αυταπάτες κόσμο.

Ούτε νέα κοινωνικά υποκείμενα υπάρχουν ούτε νέα κινήματα. Τα κοινωνικά υποκείμενα είναι οι τάξεις. Η πολυπληθέστατη εργατική τάξη, από τη μια, με όλη την πολυμορφία της, η ολιγομελής αστική τάξη από την άλλη, τα μικροαστικά στρώματα στη μέση, με σχετικά μεγάλο ειδικό βάρος στον μέση ανάπτυξης ελληνικό καπιταλισμό. Όσο για την κινηματική έκφραση, θα έχουμε πραγματικά νέο κίνημα, όταν οι εργαζόμενες και νεολαιίστικες μάζες αρχίσουν ν' απαγκιστρώνονται από τον θανάσιμο εναγκαλισμό της αστικής ιδεολογίας, να οργανώνονται σε ανεξάρτητη βάση και να παλεύουν με άλλους όρους σε σχέση με τους γενικά παραδεκτούς σήμερα.

Επειδή κάποιοι γουστάρησαν την ιδέα της μούτζας, του «ακομμάτιστου», του ειρηνικού, δεν σημαίνει ότι δημιούργησαν ένα καινούργιο κίνημα. Εφτιαξαν μια ακόμη όψη ενός κινήματος διαποτισμένου από την αστική ιδεολογία, όπως άλλες όψεις του ίδιου κινήματος είναι ο αστικός συνδικαλισμός ή ο συνδικαλισμός του ΠΑΜΕ.

Γι' αυτό το λόγο εμείς επιμένουμε ότι μείζων επαναστατικός στόχος στη σημερινή φάση είναι η ανάδειξη της ανάγκης για την πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης. Οι εργαζόμενοι και οι νέοι που βγήκαν στο δρόμο, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, αποκτούν εμπειρίες. Εμπειρίες αρνητικές στην τελική τους κατάληξη. Αυτές οι εμπειρίες πρέπει να γενικευτούν θεωρητικά και να μετατραπούν σε πολιτική «τροφή», για να μην κυριαρχήσουν η απογοήτευση, τα αδιέξοδα και στο φινάλε η μοιρολατρία.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΑΓ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

